

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 44 సంచిక : 14,15 విజయవాడ 5-12-2011 పేజీలు : 16 వెల: రు 5.00

www.janashaktionline.com

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ, దేశీయ పరిస్థితి మన కర్తవ్యాలు-సిపిఐ (ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ తీర్మానం
- ◆ 'నియంత ఓడాడు-కానీ నియంతృత్వం ఓడిపోలేదు'-హమ్మూహమ్మూమి ఇంటర్వ్యూ
- ◆ పాకిస్తాన్ : ఐఎంఎఫ్ ఆజ్ఞల మేరకు రైల్వే ప్రైవేటీకరణ
- ◆ ఇరాన్ పై యుద్ధానికి సన్నాహాలు
- ◆ నా జీవితం నుండి జ్ఞాపకాలు-గడాఫీ
- ◆ ప్రకటించాల్సింది పంటవిరామంకాదు-పాలకుల విధానాలపై పోరు
- ◆ బహుళజాతి సంస్థల పరమౌతున్న దేశీయ నూనెమిల్లులు
- ◆ ప్రశ్నార్థకమైన తీర్మానంతో మత్స్యకారుల జీవనం
- ◆ కా|| హాసిన్ నాసిర్ కు నివాళి-రాజబహదూర్ గౌర్
- ◆ రోజురోజుకూ దిగజారిపోతున్న విద్యాప్రమాణాలు

సంపాదకీయం

మువమ్మర్ గడాఫీ హత్యను ఖండించండి!

లిబియా నాయకుడు మువమ్మర్ గడాఫీ క్రూరహత్య ఎనిమిదినెలలుగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం, నాటోలు సాగిస్తున్న దురాక్రమణ యుద్ధ నేరస్థ స్వభావాన్ని తెలుపుతున్నది. గడాఫీ స్వస్థలమూ, దురాక్రమణకు ప్రతిఘటనా కేంద్రమూ, తూర్పుతీర రేవు పట్టణమైన సిర్తేను నెలరోజులపాటు దిగ్బంధనం చేసిన తర్వాత ఈ హత్య జరిగింది. లక్ష జనాభాగల ఈ పట్టణంలో కూలిపోని యిల్లులేదు. లెక్క తెలియనంత మంది పౌరులు మృతిచెందారు; గాయపడ్డారు; రోగాల బారినపడ్డారు. ఆహారం, నీరు, మందులు తదితర నిత్యావసరాలు అందకుండా చేసిన ఫలితమిది.

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రచారానికి భిన్నంగా వాస్తవాలున్నాయి. నాటో మద్దతున్న “తిరుగుబాటుదారు”లనే వారి దాడికి సిర్తే కూలిపోవటంతో దిగ్బంధనాన్ని ఛేదించుకుని బయటపడే ప్రయత్నంలో కొన్ని వాహనాలలో గడాఫీ బృందం ప్రయాణిస్తున్నది. అక్టోబరు 20 ఉదయం 8.30 గంటలకు నాటో యుద్ధ విమానాలు ఈ వాహనాలపై బాంబులు వేశాయి. అప్పుడు గడాఫీ వ్యతిరేకదళం వచ్చి గడాఫీని హత్య చేసింది. ఆయనతోపాటు కొందరు ఉన్నతాధికారులనూ, అతని మద్దతుదారులనూ, ఇద్దరు కుమారులనూ కూడా చంపివేసింది.

నాటో మద్దతున్న “తిరుగుబాటుదారులు” విడుదల చేసిన ఫోటోలు, సెల్ ఫోను చిత్రాలు-గాయపడ్డ గడాఫీని వాహనంనుండి పడలాగుతున్న వారితో పెనుగులాడుతున్న తీరు స్పష్టంగా చూపాయి. తర్వాత రక్తం చిందిన ఆయనమృతదేహ చిత్రాలను చూపారు. గాయపడిన గడాఫీని ప్రాణాలతో పట్టుకుని కాల్చి చంపారన్నది స్పష్టం.

గడాఫీ క్రూర హత్యలో తామే పాత్ర వహించామని చెప్పుకునేందుకు అమెరికా, ఫ్రాన్సులు పోటీపడ్డాయి. అమెరికా పైలెటు రహిత విమానాలు, తొలగింపబడిన లిబియా అధ్యక్షుడి వాహనాలపై హిల్ ఫైర్ క్షిపణులను ప్రయోగించాయని పెంటగాన్ ప్రకటించింది. కాగా ఫ్రెంచి యుద్ధ విమానాలు బాంబులు వేశాయని ఫ్రాన్సు రక్షణమంత్రి ప్రకటించాడు.

గడాఫీ రక్తాన్ని రుచిచూడాలని అమెరికా, యూరోపు సామ్రాజ్యవాదులు తపిస్తున్నారన్నది స్పష్టమే. ఈ ఏడాది మార్చి నెలలో వైమానిక దాడులు మొదలైనప్పటినుండి గడాఫీ తలదాచుకున్నాడన్న నెపంతో రాజధాని ట్రిపోలీలోని అధ్యక్ష భవనంమీదా, ఆయన ఇతర అధికార నివాసాలమీదా వారు పలుమార్లు బాంబులు వేశారు. అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా, అతని మంత్రి హిల్లరీ క్లింట్న్లు “నియంత మువమ్మర్ గడాఫీ చనిపోగా చూడాలని కోరుకుంటున్నామ”ని పలుమార్లు అన్నారు. ఒక దేశాధినేత హత్య సాగేందుకు అన్నిరకాల సాయాన్ని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు బహిరంగంగానే అందించారన్నది స్పష్టం. ఈ విధానం ఇన్నాళ్లు అప్రకటితంగా సాగేది.

లెక్క చెప్పలేనంతమంది లిబియన్లను చంపివేసిన, దేశాన్ని దాదాపు నాశనం కావించిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ యుద్ధంలో పరాకాష్టగా గడాఫీ హత్య జరిగింది. తన వ్యతిరేకులను ఊచకోతకావించేందుకు బెంఘాజీ నగరాన్ని గడాఫీ చుట్టివేస్తున్నాడన్న కల్పిత కథనంతో అక్కడి ప్రజలను రక్షించటమన్న సాకు చూపి ఈ యుద్ధాన్ని ప్రారంభించారు. అయితే అది నాటో రూపొందించిన సిర్తే నగర దిగ్బంధనంగా రూపొంది, “తిరుగుబాటుదారుల” వ్యతిరేకుల అణచివేతగా వేలాదిమంది లిబియన్ల ఊచకోతగా పరిణమించింది.

ఉత్తర ఆఫ్రికాపై సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్య స్థాపన లక్ష్యంతోనూ, ఆఫ్రికాలో సాగుతున్న ప్రజాఉద్యమాలు, తిరుగుబాట్ల అణచివేతకు స్థావరంగా వాడుకునే లక్ష్యంతోనూ లిబియాపై దురాక్రమణ యుద్ధం ప్రారంభంనుండి సాగింది. చమురు ఒప్పందాలు, ఆయుధాల కొనుగోళ్లు, ఐయంఎఫ్, ప్రపంచబ్యాంకు షరతులకు అంగీకారం వంటి చర్యలతో అమెరికా, పశ్చిమయూరపు సామ్రాజ్యవాదులను తృప్తిపరిచేందుకు గత దశాబ్దంలో గడాఫీ ప్రయత్నించినప్పటికీ, ఉత్తర ఆఫ్రికాపై ఆధిపత్య స్థాపనకు గడాఫీ పాలన ఆటంకమని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు భావించారు. లిబియా చమురు రంగంలోకి రష్యా కంపెనీ గజ్ ప్రోమ్ పెద్దపెత్తున ప్రవేశించటమూ, మధ్యధరా సముద్రతీరంలో నౌకాస్థావరం ఏర్పాటు చేసుకునేందుకు రష్యాను అనుమతించేందుకు గడాఫీ సాగిస్తున్న చర్యలూ వారికి ప్రమాదఘంటికలుగా వినిపించాయి. ఆఫ్రికాలోని మాజీవలసల్లోను ఇతర దేశాల్లోను తన ప్రభావాన్ని పెంచుకునేందుకు ఫ్రాన్సు ప్రతిపాదించిన మధ్యధరా సముద్ర యూనియన్ ను వ్యతిరేకించిన గడాఫీ ఫ్రాన్సుకు ఆగ్రహం తెప్పించాడు.

సామ్రాజ్యవాదులను తృప్తిపరిచే గడాఫీ విధానం అతని ప్రభుత్వంలోని కొందరిని గడాఫీని వ్యతిరేకంగా మలుచుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదులకు అవకాశమిచ్చింది. వీరికి దేశం సామ్రాజ్యవాదుల వశమైనా అభ్యంతరంలేదు. గడాఫీ ప్రభుత్వంలో న్యాయశాఖామంత్రి ముస్తాఫా అబ్దుల్ జలీల్ నాటో సమర్థిస్తున్న జాతీయ మధ్యంతర సమితికి ఇప్పుడు అధ్యక్షుడిగా వున్నాడు. పౌరులను గడాఫీ ఊచకోత కోసాడన్న ఆరోపణలన్నింటినీ అమలు జరిపింది ఇతనే. గత ప్రభుత్వంలో ముఖ్య ఆర్థిక సలహాదారైన ముహమ్మద్ జలీల్ ఇప్పటి జాతీయ మధ్యంతర సమితిలో ముఖ్యుడు.

లిబియాకు పశ్చిమానున్న ట్యునీషియా, తూర్పునవున్న ఈజిప్టులలో ప్రజాఉద్యమాలు చెలరేగటాన్ని అవకాశంగా తీసుకొని లిబియాలో ప్రభుత్వ మార్పిడికి అంతకుముందే రచించివుంచిన పథకాన్ని సామ్రాజ్యవాదులు అమలుజరిపారు. తమ తాబేదార్ల సహాయంతో గడాఫీ వ్యతిరేక ప్రదర్శనలను దొరకపుచ్చుకున్నారు. ఘర్షణలను రెచ్చగొట్టారు. దేశనాయకుడిపై దుష్ప్రచారం సాగించటం, అమాయక పౌరుల ఊచకోత ఆపాలంటే బయటనుండి సహాయం తప్పనిసరన్న భావన వ్యాప్తిచేయటమన్న పాత విధానాన్నే దురాక్రమణకు ముందు సాగించారు.

లిబియా నేడు ప్రపంచ ప్రజలకు ఒక హెచ్చరిక. అమెరికా ఆర్థిక, రాజకీయ ప్రయోజనాలకు అడ్డునిలిచిన ఏదేక ప్రభుత్వావైనా సైనిక బలంలో తొలగించివేస్తారు. నాయకులను హత్యచేస్తారు. లిబియాలో సాగిన రక్తపాతాన్ని విజయోత్సవంగా చిత్రిస్తున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రచార సాధనాలు సిరియా, ఇరాన్ లపై అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ సన్నాహాలు బయటపెడుతున్నాయి. లిబియాపై దురాక్రమణ యుద్ధం, దాని వెనుకనున్న ఆర్థిక, రాజకీయ కారణాలు సామ్రాజ్యవాదపు నిజస్వభావాన్ని బట్టబయలు చేస్తున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదమంటే పరిష్కరించలేని సర్వవ్యాపిత సంక్షోభం, ఆధిపత్య స్థాపన, సర్వభక్షక యుద్ధం అని మరోసారి నిరూపితమైంది.

D

చిల్లర వ్యాపారాన్ని విదేశీ కంపెనీల పరంచేస్తున్న ప్రభుత్వం

భారత చిల్లర వర్తక రంగాన్ని విదేశీ కంపెనీల పరంచేసే నిర్ణయాన్ని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. చిల్లర వర్తకంలో 51 శాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులనూ, ఒకేబ్రాండు సరుకుల చిల్లర వర్తకంలో 51 శాతం నుండి 100 శాతానికి పెంచుతూ నిర్ణయాన్ని తీసుకుంది. దీనితో ఈ రంగంలోకి ప్రవేశించడానికి సిద్ధంగావున్న వాల్ మార్ట్, టెస్కో, కార్టోఫోర్ వంటి బహుళజాతి కంపెనీలకు పచ్చజెండా చూపింది. ఇవి ఇప్పటికే మిలాఖత్ ఒప్పందాలలో వాణిజ్య కార్యకలాపాలు సాగిస్తున్నాయి.

వీటి ప్రవేశానికి తాను కొన్ని “షరతుల”ను వాటిని పెట్టానని కూడా భారత ప్రభుత్వం తెలిపింది. 10 లక్షల జనాభాను మించిన 51 నగరాలలోనే ఇవి తమ షాపులను తెరవాలి; విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రోత్సాహక బోర్డునుండి ముందుగా అనుమతి పొందాలి. కనీసం 10కోట్ల డాలర్లు పెట్టుబడిగా పెట్టాలి; ఇందులో సగం షాపులకోసం కాకుండా షాపుల వెనుక జరిగే కార్యకలాపాలకోసం వెచ్చించాలి. అంటే సరుకుల సేకరణ, ఉత్పత్తి, పంపిణీ, డిజైనెరు మెరుగుదల, నాణ్యతా పరీశీలన, శీతల గిడ్డంగులు, గోదాములు, ప్యాకేజింగు తదితరాలుంటాయి. పళ్లు, కూరగాయలు, పూలు, ధాన్యాలు, పప్పులు, పౌల్ట్రీ, చేపలు, మాంసాలకు వాణిజ్య బ్రాండుపేరు ఉంచకపోవచ్చు. 30శాతం ఉత్పత్తులను చిన్న ఉత్పత్తిదారులనుండి కొనుగోలుచేయాలి. యంత్రాలకు 25 లక్షల డాలర్లు(కోటి 25 లక్షల రూ॥లు) డాటని పరిశ్రమలను చిన్న ఉత్పత్తిదారులుగా నిర్వచించారు.

ఈ షరతులనే వాటి బూటకాన్ని తెలుసుకునేందుకు కొంత వెనక్కువెళ్లి చూద్దాము. భారత చిల్లర వర్తక అమ్మకాలు 22 లక్షల 50వేల కోట్ల రూపాయలని(45000 కోట్ల డాలర్లు) అంచనా. కనీసంగా కోటి 50 లక్షల కుటుంబాలు ఈ రంగంలో స్వయంఉపాధిని పొందుతున్నాయి. ప్రపంచవాణిజ్య ఒప్పందంలో చిల్లర వర్తకాన్ని చేర్చారు. చిల్లర వ్యాపారాన్ని వినియోగదారులకు సేవగా చూడాలితప్ప సరుకులలో చేర్చరాదన్న వాదనను త్రోసిరాజని, చిల్లర వ్యాపారులు సరుకులు కొంటారు గనుక సరుకుల వాణిజ్యంలో చేర్చారు. దీనిప్రకారం చిల్లర వర్తకంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించాలి. ఈ ఒప్పందంపై సంతకంచేసిన ప్రభుత్వం దానినమలుజరిపేందుకు పూనుకుంది.

విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రవేశంతో ఉపాధికోల్పోవటం, వ్యవసాయదారుల నాశనం తదితర అంశాలతో ప్రజలలో పెరిగిన ఆందోళన, ప్రతిపక్షాల వ్యతిరేకతతో ప్రభుత్వం తాత్కాలికంగా వెనకడుగువేసింది. దొడ్డిదారిన అనుమతించే పద్ధతి పాటించింది. ఒకే బ్రాండు (వాణిజ్యనామం)తో చిల్లర వర్తకంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించింది. దీని ఆధారంగా విదేశీ కంపెనీల ప్రవేశం ప్రారంభమైంది. ఫ్యాషన్ వస్త్రాలు, చిల్లర అమ్మకాలవంటి రంగాల్లోకి విదేశీ కంపెనీలు ప్రవేశించాయి. (చూడండి. పట్టిక:2). తరువాత షాపు వెనుక జరిగే కార్యకలాపాలలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించింది. ఇవి భారత్ పెట్టుబడిదారుతో కలిసి మిలాఖత్తు కంపెనీలుగా అనుమతించింది. విదేశీ పెట్టుబడిశాతాన్ని 20శాతంగా మొదలుపెట్టి 51 శాతానికి తరువాత పెంచింది. అమెరికాకు చెందిన వాల్ మార్ట్ కంపెనీ భారతీ-వాల్ మార్ట్ పేరిట చిల్లర వర్తక రంగంలోకి ప్రవేశించింది. ఈ క్రమంలో భారత బడాబూర్జువావర్గం చిల్లర వర్తకంలోకి ప్రవేశించాయి. తామే షాపులను ప్రారంభించాయి. విదేశీ కంపెనీలతో మిలాఖత్తుకు పూనుకున్నాయి. ముఖేష్ అంబానీకి చెందిన రిలయన్సు, కిషోర్ బియానీకి చెందిన ఫ్యూచర్ గ్రూపు (కార్టోఫోర్ తో ఒప్పందం), టాటాకు చెందిన ట్రెంట్(టెస్కోతో), బిర్లాకుచెందిన మోర్ షాపులు, గోయాంకాకు చెందిన స్పెన్సర్ (ఇవి విదేశీ కంపెనీలతో చర్చలు సాగిస్తున్నాయి) మొదలయ్యాయి. ఇవన్నీ కలిసి ఇప్పటికే చిల్లర వర్తకంలో 5శాతాన్ని కైవశం చేసుకున్నాయి. వీటి వాణిజ్యం ప్రస్తుతం 40కోట్ల డాలర్లు. రెండేళ్లలో ఇది 90 కోట్ల డాలర్లుకు పెరుగుతుందని అంచనా.

దళారీ స్వభావం కలిగిన భారత బడాబూర్జువావర్గం ఈ రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను ప్రవేశపెట్టాలని ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడిని పెంచింది. రైతాంగానికి మంచిరేటు వస్తుందనీ, వ్యవసాయ పంట రవాణాలో జరుగుతున్న వృధా తగ్గి, వాటి ధరలు తగ్గి వినియోగదారుడికి లభించేకూరుతుందని అవి వాదించాయి. ఇదంతా కావాలంటే పెట్టుబడులు కావాలి గనుక విదేశీ కంపెనీలను అనుమతించమని అవి కోరాయి. వీటిని అనుమతిస్తూ ప్రభుత్వం తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని వీరు మెచ్చుకుంటున్నారు. రాగల ఐదేళ్ళలోనూ వెయ్యికోట్ల డాలర్లవరకూ విదేశీ పెట్టుబడులు దేశంలోకి వస్తాయంటూ చంకలు గుద్దుకుంటున్నారు. ఇది పిండుకునే లాభాలలో తమ కొచ్చే వాటాను ఊహించుకుని నోళ్లురుతున్న వీరు, మిలాఖత్తు కంపెనీల ఏర్పాటుకు ఉప్పెళ్లురుతున్నారు. ఈ పెట్టుబడులు దేశంలోని ఉపాధి సౌకర్యాలను నాశనానికి గురిచేస్తాయన్న అంశంకానీ, ఒకసారి గుత్తాధిపత్యం ఏర్పడిన తర్వాత అటు సరఫరాదారులైన రైతులనూ, చిన్నపరిశ్రమలనూ, ఇటు వినియోగదారులను పిండి లాభాలు గడిస్తాయన్న అంశం వారికి పట్టలేదు. ఇంకా రూపుదిద్దుకొనని ఆహారహక్కు చట్టాన్ని పెద్దషాపులుంటేనే బాగా అమలు జరుపగలమనీ, నాణ్యతగల ఆహారం అందటంవల్ల ప్రజలకు వైద్యఖర్చులు తగ్గుతాయంటూ ఆశల పందిళ్లు వేస్తున్నాయి. ఈ ఆశల పందిళ్లక్రింద కూడా వాణిజ్య ప్రయోజనాలే వాటి లక్ష్యం. రాబోయే ఆహారహక్కు చట్టం అమలునుండి ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థను తప్పించి ఆ వర్తకాన్ని కూడా తమ కప్పగించమని కోరుతున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రభుత్వ నిర్ణయం జరిగింది. అవి ఈ దోపిడీ అశలనెలా తీరుస్తుందో చూద్దాం.

విదేశీ కంపెనీలు, వాటి పెట్టుబడులూ వచ్చినంత మాత్రాన భారత ప్రజల వినియోగం పెరగదు. వారు తమ వినియోగానికి అవసరమైన దాన్ని మించి కొనుగోలు చేయరు. అంటే విదేశీ కంపెనీలు చేసేది ఈ కొనుగోళ్లలో తమ వాటాను పెంచుకోవటం. చిల్లర వర్తకంలో స్వయంఉపాధి పొందుతున్న కుటుంబాల ఆదాయంతగ్గితే తప్ప వీటి వ్యాపారం పెరగదు. దానికోసం వేలకోట్ల పెట్టుబడులున్న ఈ కంపెనీలు కొంత ధర తగ్గించి అమ్మి, పోటీకొచ్చి చిన్న వ్యాపారులను దెబ్బతీస్తాయి. క్రమంగా గుత్తాధిపత్యాన్ని పొందుతాయి.

అమెరికాలోని చిల్లర వర్తకంలో 65శాతం మూడుకంపెనీల చేతుల్లోనే వుంది. అమెరికా పౌరుడెవరిని (కనీసం సెలవలకు ఇంటికివచ్చిన అక్కడి భారతీయుడినైనా) అడిగినా వాల్ మార్ట్ సాగించే దోపిడీ గురించి కథలు కథలుగా చెబుతారు. అయినా బయటకు వెళితే ఆ షాపు లేదా అలాంటిదే మరోషాపు తప్ప అందుబాటులో వుండవు. తిట్టుకుంటూనే కొనుగోలు చేస్తారు.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

“నియంత ఓడాడు-కానీ నియంతృత్వం ఓడిపోలేదు”

(కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ వర్కర్స్ ఆఫ్ ట్యూనిషియా(పిసిఒటి) అధికారిక ప్రతినిధి హమ్మాహమ్మామి, పార్టీ ఆఫ్ లేబర్ ఆఫ్ బెల్జియం(పిటిబి)కి యిచ్చిన ఇంటర్వ్యూకు అనువాదం)

హమ్మా హమ్మామి

ప్రశ్న: ఆరబు ప్రపంచంలో విప్లవాలూ, ప్రజా ప్రదర్శనలూ ప్రపంచంలో ఆశాభావాన్ని రేకెత్తించాయి. మీ దేశంలో ప్రారంభమైన ఈ ఉద్యమాన్ని మీరెలా చూస్తున్నారు? హమ్మా: ఆరబు దేశాల, మా ప్రాంత ఇతర దేశాల స్థాయిలో చూసినప్పుడు ఇది గొప్పవిప్లవం. ఈ విప్లవం నుండి కొన్ని గుణపాఠాలను ఇతర దేశాల ప్రజలుకూడా తీసుకోవచ్చు. మొదటగా, తమ స్వశక్తిపైనే పూర్తిగా ఆధారపడి ట్యూనిసియా ప్రజలు విప్లవించారు. ప్రాన్సు, అమెరికా తదితర విదేశీ శక్తుల సహాయం లేకుండా బెన్ఆలీవంటి నియంతృత్వ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా విప్లవించటం అసాధ్యమని చాలా ఆరబు దేశాలలో అనేకులు వాదించేవారు. సైనిక సంపత్తివున్న బెన్ఆలీ వంటి నియంతలను తమ స్వశక్తిపై ఆధారపడి తొలగించవచ్చని మా ప్రజలు నిరూపించారు.

తర్వాతది, దాదాపు ప్రజలందరూ సమైక్యంగా ఈ విప్లవాన్ని చేశారు. నెలరోజులకు పైగానే ట్యూనిసియా ప్రజలను చీల్చగల ఒక్క మత నినాదం కూడా వినిపించ లేదు. ప్రజాస్వామిక, ఆర్థిక, సామాజిక ఆకాంక్షలు కేంద్రంగా ట్యూనిసియా ప్రజలు సమీకృతులయ్యారు. **పశ్చ: మీ దృష్టిలో విప్లవం ఇంకా పూర్తికాలేదు. ఎందుకని?**

హమ్మా: విప్లవం ఇంకా సాగుతూనే వుంది. అది తన ప్రజాస్వామిక, సామాజిక లక్ష్యాలను ఇంకా సాధించలేదు. అది ఒక నియంతను ఓడించింది. కానీ అదింకా నియంతృత్వాన్ని ఓడించలేదు. నియంతృత్వానికి మూలస్థంభమైన రాజకీయ పోలీసు వ్యవస్థ ఇంకా పనిచేస్తూనేవుంది. అదే పార్లమెంటు కొనసాగుతున్నది. సమావేశమవటానికి కూడా బెన్ఆలీ అంగీకారం కావాల్సిన ఈ పార్లమెంటు ఒక కీలుబొమ్మ. ఇప్పటి మధ్యంతర అధ్యక్షుడు బెన్ఆలీకి సన్నిహితుడు; అతని పార్టీ సభ్యుడు. బెన్ ఆలీవద్ద ప్రధానమంత్రిగా వున్న మహమ్మద్ ఘన్నీభి ప్రస్తుత ప్రభుత్వానికి అధినేత. ఇప్పటి మంత్రులందరూ పాతవారే. అవినీతి పరులైన ఉన్నతాధికారులందరూ పదవులలోనే వున్నారు. బెన్ఆలీ నియంతృత్వానికి మూలం నాటి రాజ్యాంగ చట్టమే. తన రక్షణకు ఆనాటి నిరంకుశ ప్రభుత్వం అనేక ప్రజావ్యతిరేక, అప్రజాస్వామిక చట్టాలను చేసింది. అవి ఇంకా అమలులోనే వున్నాయి. ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా ఈ చట్టాలను నేటి ప్రభుత్వం వినియోగిస్తున్నది. కనుక బెన్ఆలీ నిరంకుశ పాలన ఇంకా సాగుతున్నది.

అందుకనే ప్రస్తుత ప్రభుత్వం ఎన్ని వాగ్దానాలు చేసినా ప్రజాఉద్యమం కొనసాగుతున్నది. ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచెయ్యాలని ప్రజాఉద్యమం కోరుతున్నది. ఈ “సవరణ” ప్రభుత్వాలను అది తిరస్కరిస్తున్నది. నిన్నటి వరకూ అధికారంలో వున్న పార్టీని-కాన్స్టిట్యూషనల్ డెమోక్రాటిక్ యూనియన్-రద్దుచేయాలని కోరుతున్నది.

విప్లవం పూర్తయిందని అనగలిగే వారెవరూ లేరు. అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను అదింకా ఓడించలేదు. అవి కొంత బలహీనపడ్డాయిగానీ ఇంకా వున్నాయి. విప్లవం మరింత కృతనిచ్చయంతో ముందుకు సాగాలి. అయితే ట్యూనిసియా ప్రజల ఐక్యతను కాపాడే చతురతను కలిగివుండాలి; ఆరబు ప్రజలలో వెలిగిన ఆశాదీపాలను ఆర్పివేయగల చీలికలకు అది గురికారాదు. అది విప్లవ పురోగమనానికి ఆటంకమౌతుంది.

పశ్చ: ట్యూనిసియా విప్లవాన్ని హఠాత్తు ఘటనగా కొందరంటున్నారు....

హమ్మా: అది తప్పు. గత కొన్నేళ్లుగా ప్రతిపక్షంలోవున్న విప్లవ, ప్రగతిశీల శక్తుల పాత్రను నిరాకరించేందుకు వారలా అంటున్నారు. ఇప్పటి ఉద్యమంలో ఎలాంటి స్థానమూలేని పాత రాజకీయ నేతలే ప్రజాఉద్యమ నాయకులుగా రావాలనీ, పాత పార్టీయే అధికారంలో వుండాలనీ, ఆ విధంగా విప్లవంనుండి బయటపడే ప్రయత్నం చేయాలనీ మాటలను తిరగేసి చెప్పేవాడనిది. దేశస్థాయిలో ఆర్గనైజ్ కాబడలేదన్న అర్థం మేరకు ఈ ఉద్యమం అప్రయత్న పూర్వకంగా సాగింది. ఈ ఉద్యమానికి ఒకే కార్యక్రమంగల ఏకీకృత నాయకత్వం లేదు. అంటే ఉద్యమానికి చైతన్యమూ, నిర్మాణ స్ఫూర్తీలేదని అర్థంకాదు.

ఉద్యమంలో పాల్గొన్న వారు వామపక్షీయులు, ప్రగతిశీలురు, మానవ హక్కుల కార్మికసంఘాల కార్యకర్తలు గనుక చైతన్యం వుంది. విద్యార్థి ఉద్యమాల్లో పాల్గొన్న పట్టభద్రులైన నిరుద్యోగ యువకులు వారు. మా పార్టీ, మా శక్తులూ కూడా పాల్గొన్నాయి. మరోవైపున ముస్లిం మతవాదులు పాల్గొనలేదు. అందుకనే ఈ విప్లవంలో మతవాద నినాదాలులేవు. అయితే మతవాదులు ఉద్యమానికి రాజకీయ మద్దతు తెలిపారు.

ఇక సంస్థాగత నిర్మాణం విషయానికి వస్తే, మిలిటెంట్లు త్వరగానే కమిటీలుగా ఏర్పడ్డారు. విప్లవం

మొదటి రోజునే కొన్ని గ్రామాలలో ప్రభుత్వ అధికారం సాగలేదు. ప్రజాస్వామికవాదులతోపాటు మా పార్టీ కూడా ప్రజలను నిర్మాణయుతులను కమ్మని పిలుపునిచ్చింది. ఈ పిలుపు అమలు జరిగింది. గ్రామకమిటీలు, ప్రాంతీయ కమిటీలు ఏర్పడ్డాయి. “ప్రజాసభలు”, “విప్లవ రక్షణకు ప్రజాసభలు” వంటివి ఉనికిలోకి వచ్చాయి. ట్యూనిస్ నగరంలో ప్రజలు బస్టీ కమిటీలుగా ఏర్పడ్డారు. విప్లవంలో చురుకుగా పాల్గొంటున్న వారిని నాయకులుగా ఎన్నుకున్నారు. ఈ నిర్మాణం బీజంగానూ, బలహీనంగానూ వుంది. ఇది దేశస్థాయిలో ఇంకా కేంద్రీకృతం కాలేదు. అయితే, దేశపరిస్థితిని, భవిష్యత్తునూ, చేయవలసిన కర్తవ్యాలనూ చర్చించే కమిటీలుగా ఇవి మెల్లమెల్లగా పరివర్తన చెందుతున్నాయి.

పశ్చ: జనవరి 14 వేదిక అన్న సంస్థ కొన్ని వారాల క్రితం ఏర్పడింది. దానిలో చేరిన వారెవరు? దాని కార్యక్రమం, డిమాండ్లు ఏమిటి?

హమ్మా: బెన్ఆలీ దేశాన్ని వదలిపారిపోయిన రోజు జనవరి 14. ఆరోజు పేరిట రాజకీయ స్థాయిలో ఒక వేదికలో వామపక్షాలు కలవగలిగాయి. మా దేశంలో వామ పక్షాలకు గణనీయబలం వుంది. ఈ బలం బ్రేడ్ యూనియన్లు, విద్యార్థి, మహిళా, మానవ హక్కుల ఉద్యమాలస్థాయిలో రాజకీయ స్థాయిల్లో వుంది. ప్రజాడిమాండ్లు, నినాదాలు కేంద్రంగా ఈ వేదిక ఏర్పడింది. ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్నీ, అధికారపార్టీనీ రద్దుచేయాలన్న డిమాండును ముందుకు తెచ్చింది. బెన్ఆలీతోనూ, అతని నియంతృత్వంతోనూ, అతని పార్టీతోనూ సంబంధంలేని శక్తులతో తాత్కాలిక ప్రభుత్వ మేర్పడాలని కూడా డిమాండు చేసింది. రాజ్యాంగ నిర్ణాయకసభ ఏర్పాటుకు ఎన్నికల నిర్వహణ ఈ తాత్కాలిక ప్రభుత్వ ముఖ్యకర్తవ్వగా వుండాలి. ట్యూనిసియా ప్రజల ఆకాంక్షలకునుగుణంగా రాజ్యాంగ చట్టాన్నీ, రాజ్య సంస్థలనూ, చట్టాలనూ ఈ రాజ్యాంగ నిర్ణాయక సభ రూపొందించాలి.

ఆర్థిక, సామాజిక డిమాండ్లను కూడా వేదిక ఐక్యంగా రూపొందించింది. ఫ్రెంచి, స్పానిష్, ఇటాలియన్, పోర్చుగీసు, బెల్జియన్ దేశాల బూర్జువాలతో పీటముడి వేసుకున్న దళారీ బూర్జువా వర్గపు ఆర్థిక సామాజిక పునాదితో నియంతృత్వం ఏర్పడింది గనుక ఈ డిమాండ్లు అవసరమయ్యాయి. ప్రస్తుత విప్లవం ట్యూనిసియా భవిష్యత్తును సమూలంగా మార్చేందుకు సంసిద్ధ మవవలసిన సాంఘిక ప్రజాస్వామిక, జాతీయ విప్లవం కనుక మేము ఒక రాజకీయ విప్లవాన్ని మాత్రమే కోరుకోవటంలేదు.

2011 ఫిబ్రవరి 12 శనివారంనాడు జనవరి 14 వేదిక కాంగ్రెసు భవనం ముందు మొదటి బహిరంగ సభను నిర్వహించింది. ఆశించిన దాన్ని మించి అది విజయవంతమైంది. మూడు నాలుగు రోజుల సన్నాహక కృషి జరిగింది. 8వేలమంది హాజరయ్యారు. ఇంత పెద్దసభ ఇంతకు ముందు జరగలేదు.

పశ్చ: ఫిబ్రవరి 11న ఎక్కువ విశాలమైన కమిటీ ఏర్పడింది కదా?

హమ్మా: లాయర్ల జాతీయ సమితి ముఖ్య కార్యాలయంలో 28 సంస్థల ప్రతినిధుల సమావేశం జరిగింది. బెన్ఆలీకి ప్రతిపక్షంగా వున్న పార్టీలలో రెండు తప్ప తక్కినవన్నీ ఘన్నీభి ప్రభుత్వంలో చేరాయి. జనవరి 14 వేదికలో వున్నవి 10 సంస్థలు. ఇవికాక ఒక బ్రేడుయూనియన్ సమాఖ్య యుజిబీటి, ఇస్లామిక్ పార్టీ ఎన్నార్దా, లాయర్ల సంఘం, రచయితల, పత్రికా విలేఖరుల సంఘాలు ట్యూనిసియా విద్యార్థుల యూనియను తదితరాలు కూడా బయటవున్నాయి. “విప్లవ పరిరక్షణ జాతీయ సమితి”ని స్థాపించాలన్న ప్రతిపాదనను ఇవన్నీ ఆమోదించాయి. అయితే ఈ కమిటీ ప్రస్తుత ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచేయమని డిమాండు చెయ్యలేదు. యుజిబీటివంటి కొందరు ఈ ప్రభుత్వాన్నే అంగీకరించారు. చట్టాలకు సంబంధించిన అన్ని అధికారాలూ, ఎన్నికలకు సన్నాహాలూ, అవి స్వేచ్ఛగా జరిగేట్లు చూడటమూ జాతీయ సమితి కుండాలని ఈ 28 సంస్థలూ కోరాయి. అన్ని ప్రభుత్వ నిర్ణయాలనూ పర్యవేక్షించే, అన్ని ఉన్నతాధికారుల నియామకాలనూ నిర్ధారించే అధికారం జాతీయ సమితికుండాలని వారు కోరుతున్నారు. అన్ని స్థానిక, ప్రాంతీయ విప్లవరక్షణ సమితులు ఏర్పాటు చెయ్యమనీ, యుజిబీటి తన భవనాలను దీనికి అందుబాటులో వుంచాలనీ వారు పిలుపునిచ్చారు. ఈ కమిటీల ప్రతినిధులు జాతీయసమితి సభ్యులౌతారు.

పశ్చ: నియంతృత్వాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్న ప్రజానీకంలోని వివిధ సెక్షన్లను, వర్గాలనూ ఒక దగ్గరకు మీరు చేర్చగలిగారు. విప్లవం జాతీయ, ప్రజాస్వామిక స్వభావం కలిగివుందన్న మీ అవగాహనా ఈ వైఖరి ఒకటిగానే వున్నాయా?

హమ్మా: హన్నిబాల్ పాలన తర్వాత ఈ దేశం ఎప్పుడూ ప్రజాస్వామ్యాన్ని అనుభవించలేదు. రైతులు, కార్మికులు, చిన్నవ్యాపారులు, చేతివృత్తులవారు, ఉపాధ్యాయులు, అధ్యాపకులు ప్రతి ఒక్కరు ప్రజాస్వామ్యాన్ని కోరుకుంటున్నారు. దీన్ని గుర్తించాలి.

ఒక కర్తవ్యం చుట్టూ మేము ప్రజలను సమీకరిస్తున్నారు. అది:నియంతృత్వానికి ముగింపు పలకాలి. అభివృద్ధి నిరోధకులు వినియోగించుకోకుండా ప్రజలలో చీలికను నివారించేందుకు మేము ప్రయత్నిస్తున్నాము. ఇస్లామిక్ శక్తులు, తదితరులతో ప్రజల ఐక్యతను కాపాడేవిధంగా మేమొక ఒప్పందం చేసుకున్నాం.

అయితే ఈ విప్లవం జాతీయ స్వభావాన్ని కూడా కలిగివుంది. ఈ దేశంలో బడాబూర్జువా వర్గం అవినీతి పరులనీ, దళారీలనీ, విదేశీ కంపెనీల లాభాలకొరకు దేశాన్ని దోపిడీ చేస్తున్నారనీ ప్రజలు గుర్తిస్తున్నారు. ట్యూనిసియా సమాజపు అవసరాలు తీర్చేందుకు కాకుండా, విదేశీ మార్కెట్ల కొరకు కారుచౌకగా ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు. తమ బహుళజాతి కంపెనీలను కాపాడు కొనేందుకు యూరపు, అమెరికా పాలకులు జోక్యం చేసుకుంటున్నారన్న వాస్తవాన్ని ప్రజలు గుర్తిస్తున్నారు. దేశప్రజల అవసరాలను తీర్చే పారిశ్రామిక ప్రణాళిక మనకుండాలి. ఇదే ప్రజలు కోరుతున్నది. ప్రజలకు సేవచేసే ఆర్థిక వ్యవస్థ కావాలనీ, కీలకరంగాలు ప్రభుత్వ పర్యవేక్షణలో వుండాలనీ జనవరి 14 వేదిక డిమాండు చేస్తున్నది.

పశ్చ: మీరు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధి. మీ సోషలిస్టు లక్ష్యమేమిటి?

హమ్మా: సోషలిస్టు విప్లవం నేడు అజండాలోలేదు. మార్క్సిస్టుగా అంతిమంగా సోషలిజంలోకి ప్రయాణించాలని కోరుకుంటాము. అమెరికా తదితర బహుళజాతి కంపెనీల ఆధీనంలోవుండే పెట్టుబడిదారీ విధానంలోకి జారిపోకుండా వుండటానికిది అవసరం. ఒక మనిషిని వేరొక మనిషి దోపిడీచేయటాన్ని ఆపటానికి ఉన్న మార్గమిదే. అయితే ఈ విధంగానే ఇక్కడ అందరూ ఆలోచించటంలేదు. అది వేగంగా పరుగెత్తినట్లు అవుతుంది.

రాజకీయశక్తుల మధ్య సంబంధాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. చైతన్యం, నిర్మాణమూ అన్నస్థాయిలో

నా జీవితంనుండి జ్ఞాపకాలు మువమ్మర్ గడాఫీ

మహదాత, దయాళువు అల్లాహ్ పేరిట

నలభై ఏళ్లపాటు లేదా ఇంకా ఎక్కువ కాలమే, నాకు గుర్తులేదు, ప్రజలకు ఇళ్లు, ఆస్పత్రులు, పాఠశాలలు, వారు ఆకలిగాని వున్నప్పుడు ఆహారం చేకూర్చడానికి నేను చేయగలిగిందంతా చేస్తూ వచ్చాను. ఎడారిగా వున్న బెంఘాజీని పంట భూమిగా మార్చాను. కౌబాాయ్ రీగన్ చేసిన దాడిని ఎదుర్కొని నిలిచాను. నా అనాధ దత్తత కూతురును అతను చంపినప్పుడు, నన్ను చంపాలన్నదే అతని ప్రయత్నం. దానితో అమాయక పసిబాలికను చంపాడు. నా ఆఫ్రికా సోదరీ, సోదరులకు ఆఫ్రికాన్ యూనియన్ ద్వారా సహాయమందించాను. ప్రజా స్వామ్యమన్న భావనను అర్థంచేసుకునేందుకు ప్రజలకు నేను అన్నివిధాలా తోడ్పడ్డాను.

అయినా ఇది చాలదని కొంతమంది నాతో చెప్పారు. పదిగడులున్న ఇళ్లున్నవారికీ, సూటు బూట్లు ఉన్నవారికీ, ఇంటినిండా సరకు సప్లరా నిండివున్న వారికీ ఎంతకీ తృప్తిలేదు. ఇంకా ఎక్కువ కావాలన్న స్వార్థం వారిది. అందుకే అమెరికా, ఇతర దేశాలనుండి వచ్చే పర్యాటకులతో మాకు “ప్రజాస్వామ్యం”, “స్వేచ్ఛ” కావాలని చెబుతున్నారు. కానీ అది బలవంతుడు బలహీనుడిని మింగివేసే పోటీ వ్యవస్థ అని వారు గుర్తించటంలేదు. అమెరికాలో ఉచిత వైద్యం, ఉచిత విద్య, ఉచిత పాఠశాలలు, ఉచిత ఆహారం (గంజి కేంద్రాలు, బిచ్చగాళ్ళకుతప్ప) వుండవని వారు తెలుసుకోవటంలేదు. నేనెంత చేసినా కొందరికి తృప్తిలేదు.

కానీ ఇతరులకు నేనేమిటో తెలుసు. గమాల్ అబ్దుల్ నాజర్ కు నేను వారసుడనని వారికి తెలుసు. సలాహ్ దీన్ తర్వాత ఆరబ్బుల, ముస్లిముల నిజమైన నాయకుడాయన. తన ప్రజలకోసం సూయజ్ కాలువ తమదేనన్నాడు. నేను కూడా నా ప్రజలకోసం లిబియా మారదేనంటున్నాను. మనలను దోచుకునే దొంగలైన వలసవాద అధిపతులనుండి నా ప్రజల స్వేచ్ఛకొరకు నేను నాజర్ అడుగు జాడలలోనే నడుస్తున్నాను.

సైనిక చరిత్రలోనే అతిపెద్ద శక్తి నేడు నాపై దాడిచేస్తున్నది. నా ఆఫ్రికా పిల్లకాయ ఒబామా నన్ను చంపాలనీ, మనదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని హరించాలనీ,

కార్మికవర్గం వెనుకబడిపోయివుంది. మా దేశంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం బలహీనంగా వుంది. ఇతర వర్గాలకు ఉదారవాద శిబిరం, ఇస్లామిక్ శిబిరం ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయి. కనుక ఇప్పుడు పొరపాట్లు చేయకూడదు.

ఈ విప్లవం ద్వారా ఆర్థిక రంగంలో సోషలిజంవైపుగా మొదటి అడుగులు వేయగలము. శ్రామికుల ప్రయోజనాల కొరకు పెద్ద పరిశ్రమలను జాతీయం చేయాలని మేము కోరుతున్నాము. స్వాతంత్ర్యాన్ని తిరిగి పొందాలంటే ఇది అవసరమౌతుంది. నిరంకుశాధికార బూర్జువాల కొరకు పరిశ్రమల జాతీయీకరణ చేపట్టరాదు. ప్రజాస్వామిక పద్ధతిలో కార్మికవర్గం వీటిని నిర్వహించాలి.

అయితే ఆర్థికవ్యవస్థలోని అన్ని రంగాలకూ యిదిప్పుడు వర్తించదు. అలాచేస్తే దేశంలోని చిన్న వ్యాపారులు, చేతివృత్తులవారూ, చిన్న ఉత్పత్తిదారులూ బెదిరిపోతారు. వారిని విప్లవ వ్యతిరేకుల్లా చేయరాదు.

దీనికంటే ముఖ్యంగా రైతాంగాన్ని గురించి ఆలోచించాలి. మన రైతాంగంలో శ్రేణిబేధముంది. అది నిర్మాణయుతంగా లేదు. చైతన్యం రీత్యా బాగా వెనుకబడివుంది. కొన్ని ప్రాంతాలు ముందున్నాయి; అక్కడ వ్యవసాయ కూలీలున్నారు, వారే పేదరైతులుగా కూడా వుంటున్నారు. వారికి భూమికి పట్టాలోచ్చాయిగానీ, సాగుకు అవసరమైన సాధనాలు లేక వారు సాగుచేయటంలేదు. వీరు వ్యవసాయ సమిష్టికైతాలకు అనుకూలంగా వుంటారు. కొన్ని ప్రాంతాలలో, పరిశ్రమాధిపతులు తమనుండి లాగివేసుకున్న భూములను తిరిగి యివ్వాలని రెండు దశాబ్దాలుగా రైతాంగం డిమాండుచేస్తున్నారు. ఆ భూముల్లో కూలికి వెళ్తూనేవున్నారు. ఇక్కడ భూమి సమిష్టికరణ నినాదం ఆ రైతాంగానికి 1960లలో తమ భూములను లాగివేసుకున్న అనుభవాన్ని గుర్తుకొస్తుంది. కనుక సోషలిజంవైపుగా ప్రయాణం భిన్నకోణాలలో క్రమ క్రమంగా సాగాలని మేము భావిస్తున్నాము. దీనికి ప్రజల మధ్య ఐక్యతను కాపాడాలి; ఏ మేరకు సోషలిజం ఎక్కువ ప్రయోజనకారిగా వారు గుర్తించగలిగారో ఆ మేరకు ఆ దిశగా సాగాలి. దీనికి మూసపద్ధతి వుండదు. అయితే ఏకైక లక్ష్యం వుంటుంది. అదే సోషలిజం. D

ఉచిత విద్య, ఉచిత వైద్యం తొలగించాలనీ, పెట్టుబడిదారీ విధానమనే దారిదోపిడి తత్వాన్ని రుద్దాలనీ కోరుకుంటున్నాడు. కానీ మూడవ ప్రపంచానికి చెందిన మనందరికీ అదేమిటో తెలుసు. కంపెనీలే దేశాన్ని పాలిస్తాయి. ప్రభుత్వాలను నడుపుతాయి. ప్రజలు బాధలకు గురౌతారు. కనుక నాకు మరొక ప్రత్యామ్నాయంలేదు. నా మార్గాన్ని నేను నిర్ణయించు కోవాలి. అల్లాహ్ ఇచ్చి అదే అయితే ఆ మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ మరణిస్తాను. ఈ మార్గమే మనదేశాన్ని సన్యస్కామలం చేసింది. ఆహారాన్నీ, ఆరోగ్యాన్ని యిచ్చింది. ఇంతేకాదు మన ఆఫ్రికా, ఆరబు సోదరీ సోదరులకు సహాయమిచ్చే ఊతాన్నిచ్చింది.

నేను చనిపోవాలనుకోవటంలేదు. ఈ భూమినీ, నా ప్రజలనూ, వేలాది నా బిడ్డలైన పసివారిని రక్షించేందుకు చనిపోవాల్సినస్తే అలాగే జరగనీ.

ప్రపంచ ప్రజలకు వినిపించే నా గొంతుకగా ఈ పీలునామా వుంటుంది. నాటో యుద్ధ దాడులను నేనేదుర్కొని నిలిచాను. దాని వలసవాద వాంఛలకు వ్యతిరేకంగా నిలిచాను. నా ఆఫ్రికా సహోదరుల పక్షాన నిలిచాను. విద్రోహాన్నీ, క్రూరత్వాన్ని ఎదిర్చాను. నా ఆరబు, ముస్లింతో నిలిచాను. ఇతరులు ప్రాసాదాలు నిర్మించుకుంటుంటే, నేను మామూలు ఇంట్లోనే, గుడారంలోనే వున్నాను. సిర్టీ నగరంలో గడిపిన నా యవ్వనపు రోజులను నేను మరిచిపోలేదు. మన దేశ ఖజానాను నా యిష్టానుసారం ఖర్చుపెట్టి వృధా చెయ్యలేదు. మన ముస్లిం మహానాయకుడు సలాహ్ దీన్ లాగానే, నాకోసం నేను ఖర్చుచేసింది కొద్దిమాత్రమే.

పశ్చిమ దేశాలలో నన్ను ‘పిచ్చి’ వాడంటున్నారు. అది అబద్ధమని వారికి తెలుసు. మన మాతృభూమి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు కలిగివుందనీ, వలసవాద భల్లకపు పట్టులోలేదనీ వారికి తెలుసు. నా దార్శనికత, నామార్గం స్పష్టంగా వున్నాయి; అవి నా ప్రజలకూ స్పష్టంగా తెలుసు. మన స్వాతంత్ర్య రక్షణ కొరకు నా కొన పూపిరివరకూ పోరాడుతాను. మహాశక్తిమంతుడు అల్లాహ్ మనలను విశ్వాసులుగా, స్వతంత్రులుగా వుండేట్లు ఆశీర్వదించుగాక.

9 ఏప్రిల్ 2011

అంతర్జాతీయ అణుశక్తి సంస్థ నివేదిక ఆరాన్‌ఫై యుద్ధానికి సన్నాహాలు

ఇరాన్ అణుకార్యక్రమంపై అంతర్జాతీయ అణుశక్తిసంస్థ (ఐఏఇఎం) విడుదలచేసిన నివేదిక, అమెరికా ఒత్తిడితో ఇరాన్‌పై దురాక్రమణ యుద్ధానికి సన్నాహంగా రూపొందించిన రాజకీయ షత్రంగా వుంది. అర్ధసత్యాలు, అబద్ధాలు, కట్టుకథలతో ఇరాక్‌పై దురాక్రమణ యుద్ధానికి సమర్థనగా 2002లో అమెరికా, బ్రిటన్‌లు వండివార్చిన కథనాలు ఈనాటి నివేదికను చూస్తే గుర్తుకు వస్తాయి.

ఇరాక్ యుద్ధం మూలంగా అమెరికా ప్రజలలో తమ ప్రభుత్వంపై నెలకొన్న అవిశ్వాసాన్ని అధిగమించటానికి, ఇరాన్ అణ్వాయుధాల తయారీకి పూనుకుందన్న “సాక్ష్యాని”కి ఆమోదముద్ర వేయమని అమెరికా ఐఏఇఎంపై ఒత్తిడి తెస్తూ వున్నది. ఐఏఇఎం ఇప్పటి నివేదికలో కొత్త విషయాలేమీలేవు. ఇందులో వున్నదంతా అమెరికా, యూరపు, ఇజ్రాయిలు గూఢచారిసంస్థలు అందజేసిన సమాచారమే.

ఈ గూఢచారి సంస్థలందచేసిన సమాచారంతో రూపొందించిన “ఇరాన్ అణుకార్యక్రమానికున్న సైనిక కోణాలు” అన్న నివేదికను 2009 అక్టోబరులో న్యూయార్క్‌ టైమ్స్ పత్రికద్వారా వెల్లడి చేశారు. దీనిలోని సారాంశంపట్ల అనుమానాలున్న ఐఏఇఎం డైరెక్టరు ఎల్‌బరాడీ ఈ నివేదికను విడుదల చేసేందుకు నిరాకరించాడు. దీనితో అమెరికా దానిని పత్రికలకు చాటుగా అందజేసి అమెరికా తప్పుడు వాదనలను ఐఏఇఎం ఆమోదించినట్లుగా చూపెట్టేందుకు పూనుకుంది.

ఇరాక్ అణ్వాయుధాలను తయారు చేస్తున్నదన్న అమెరికా వాదనను 2002లో ఎల్‌బరాడీ ఖండించాడు. అప్పటినుండీ ఎల్‌బరాడీని పదవి నుండి తప్పించాలని అమెరికా ప్రయత్నిస్తూవచ్చింది. చివరికి 2009 డిసెంబరులో ఎల్‌బరాడీని తప్పించి, తన మాటవినే యుక్తియు అమానోను డైరెక్టరుగా చేయగలిగింది.

ఇటీవల వికీలీక్స్ బయటపెట్టిన పత్రాలలో యుక్తియు అమానో అమెరికా ఉన్నతాధికారి ఒకరికి

పంపిన కేబులు కూడా వుంది. అందులో “ఉన్నతస్థాయి అధికారుల నియామకాలనుండి ఇరాన్ అణు కార్యక్రమం పట్ల వ్యవహారశైలి వరకూ నేను అమెరికా ఆస్థానంలోనే నిలుస్తాన”ని అమానో స్వయంగా చెప్పాడు.

ఇప్పుడు ఐఏఇఎం తరపున అమానో విడుదల చేసిన నివేదికను “ఇరాన్ అణు కార్యక్రమానికున్న సైనిక కోణాలు” అన్న గత శీర్షికనే పెట్టారు. దీనిలో కొట్టవచ్చినట్లు కన్పించేదేమంటే గత నివేదికలోకంటే అదనపు సాక్ష్యాలేవీ ఇందులో లేకపోవటమే.

2005లో అమెరికా ఐఏఇఎంకు అందజేసిన అణుబాంబు తయారీకి ఇరాన్ చేసిన “అధ్యయనాలు” అని పిలుస్తున్న సమాచారమే ఇందులో చేసిన ఆరోపణలకు మూలాధారంగా వున్నది. ఈ సమాచారం వెయ్యి పేజీలుంది. ఇవి ఇరాన్ ప్రభుత్వ డాక్యుమెంట్లనీ లాప్‌టాప్ కంప్యూటర్లనుండి అమెరికా గూఢచారిశాఖ సేకరించిందంటున్నారు.

ఈ డాక్యుమెంట్లన్నవి ఫోర్వరీలని ఇరాన్ ప్రకటించింది. వీటి మూల ప్రతులనుగానీ, లాప్‌టాప్ కంప్యూటర్లనుగానీ ఐఏఇఎంకు అందజేయలేదని తెలిపింది. 2009లో దిహిందూ పత్రికకిచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో ఎల్‌బరాడీ ఈ లాప్‌టాప్ డాక్యుమెంట్ల “విశ్వసనీయత ప్రశ్నార్థకమ”ని ప్రకటించి వున్నాడు.

అమెరికా, ఇజ్రాయిలు గూఢచారి సంస్థలు సృష్టించిన ఈ తప్పుడు సమాచారం ఆధారంగా తను వాదనలు చేసినందుకు అమానోకు ఎలాంటి పశ్చాత్తాపమూలేదు. లేకపోగా, పదాదంబర భాష కలిగి వున్న అతని నివేదిక ఇరాన్ తెలిపిన అభ్యంతరాలన్నింటినీ త్రోసిపుచ్చి, పేరులేని వ్యక్తులనుండి అందిందంటూ గూఢచారులందజేసిన సమాచారాన్ని ఆమోదించింది. దీనితో ఇదొక కుతంత్ర రాజకీయ అస్త్రమైంది.

దేశంలో రాజురాజుకూ దిగజారిపోతున్న ఉన్నత విద్యాప్రమాణాలు

గత దశాబ్దకాలంగా మనదేశంలో ఉన్నత విద్యను అందించే కాలేజీలూ, సంస్థలూ విపరీతంగా పెరిగి పోయాయి. సీట్ల సంఖ్యకూడా పెంచబడుతూ వస్తోంది. అంతేకాక ఈ ఉన్నత విద్యకోసం అధికాధికంగా నిధులు సమకూర్చుతున్నట్టు, సంస్కరణలు చేబడుతున్నట్టు నిరంతరం పాలకులు ప్రచారం కావిస్తూ వున్నారు.

మరోవైపు దేశంలో ఏమూల చూసినా ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలే, సాంకేతిక విద్యాసంస్థలే. మారుమూల గ్రామాల్లో సహితం వైద్యశాస్త్ర పరిశోధనా సంస్థలే, వైద్య కళాశాలలే, దంతవైద్య కళాశాలలే, కంప్యూటర్ విద్యాబోధనా సంస్థలే, హోటల్ మేనేజ్‌మెంటు నేర్పే సంస్థలే. ఈ కాలంలో యాజమాన్య విద్యను నేర్పే, వ్యాపార విద్యను నేర్పే విద్యాసంస్థలూ, బిజినెస్ మేనేజ్‌మెంటు స్కూళ్ళు విపరీతమైన సంఖ్యలో పెరిగిపోయాయి. ఐ.ఐ.టి.లు, ఐ.ఐ.ఎం.లు, ఐటీతో సమానమైన విద్యాసంస్థలూ అనేకం వెలిశాయి. కిందర్ గార్డెన్‌స్థాయినుండే ఐ.ఐ.టి.లో ప్రవేశ లక్ష్యంతో విద్యాబోధన గరువుతున్న ప్రైవేటు కార్పొరేటు కళాశాలలైతే పుట్టిగొడుగుల్లా పుట్టుకొచ్చాయి. ఇక ఐ.ఎ.ఎస్., ఐ.పి.ఎస్.లాంటి, బ్యాంకు, సర్వీసుకమిషన్ పరీక్షల్లాంటి పరీక్షలతోపాటు, ఏ పరీక్షకోసమైనా తర్ఫీదు నిస్తామనే పలు కోచింగ్ సెంటర్‌లూ పుట్టుకొచ్చాయి. అందులో ఈ ర్యాంకు సాధించాం! ఇందులో ఆ ర్యాంకు సాధించాం అంటూ స్వంత డబ్బాకొట్టుకొనే ప్రచారాన్ని జరుపుతున్న సవాలక్ష కార్పొరేటు-ప్రైవేటు కాలేజీల గురించి రోజూ మీడియాలో వింటున్నాం, చూస్తున్నాం. ఈ మొత్తం వాతావరణంచూస్తే విద్యకోసం యింతటి ప్రాముఖ్యతనిస్తున్న మరేదేశం ఈ ప్రపంచంలో లేదు అని అనించే వాతావరణం మన దేశంలో నెలకొల్పు బడింది. దీన్నిబట్టి మనదేశంలో విద్యావ్యవస్థ ప్రత్యేకించి ఉన్నత విద్యారంగం అమోఘంగా వుంది అని ఎవరైనా భావిస్తే, అంతకుమించిన పొరపాటు అభిప్రాయం మరొకటి వుండబోదు.

ఇటీవలనే ‘టైమ్స్’ పత్రిక ప్రపంచమంతటా అధ్యయనం జరిపి ప్రపంచంలోగల అత్యుత్తమైన రెండువందల అగ్రశ్రేణి విశ్వవిద్యాలయాల జాబితాను ప్రచురించింది. బోధనాస్థాయి, పరిశోధనా విస్తృతి, పరిశోధనా ప్రమాణాలు, ప్రశంసలు, పారిశ్రామిక రంగానికి అందిస్తున్న దోహదం, సూతన ఆవిష్కరణల ద్వారా లభిస్తున్న ఆదాయం, సిబ్బంది పనితీరులాంటి అంశాల ప్రాతిపదికపై అధ్యయనం జరిపి, ఆ పత్రిక

200 అగ్రశ్రేణి ఉన్నత విద్యాసంస్థల జాబితాను తయారు చేసింది. అయితే ఈ జాబితాలో 700లకు మించిన విశ్వవిద్యాలయాలు, 18వేలకు మించిన పట్టభద్ర స్నాతకోత్తర కళాశాలలూ, ఉన్నతవిద్యా సంస్థల్లో ఏటా కోటీ నలభై లక్షలమంది ప్రవేశాలూ వున్న మన భారత దేశానికి చెందిన ఒక్క విశ్వవిద్యాలయం లేదా విద్యాసంస్థ పేరుమచ్చుకైనా ఈ జాబితాలో కనబడలేదు. పాశ్చాత్య దేశాల అవసరాల, ప్రమాణాలకనుగుణంగా ఈ జాబితా తయారుచేయబడి వుంటుందనుకొన్నా, అగ్రశ్రేణి విశ్వవిద్యాలయాల, విద్యాసంస్థలలో ఆ కారణంచేత ఆ జాబితాలో స్థానం దొరకలేదనుకొన్నా, కనీసం గతకాలపు స్థాయిలోనైనా మనదేశపు ఉన్నతవిద్యా సంస్థలు నిలబడక, క్రిందిస్థాయికి దిగజారిపోవటాన్ని బట్టిచూస్తే, మన ఉన్నత విద్యాలయాల ప్రమాణాలు ఎంతగా దిగజారి పోతున్నాయో అర్థమవుతుంది.

గతంలో 202వ స్థానంలో వున్న ఢిల్లీ ఐ.ఐ.టి స్థాయి 218వ స్థానానికి, బొంబాయి ఐ.ఐ.టి 187నుండి 225 కీ, మద్రాసు ఐ.ఐ.టి. 262 నుండి 281వ స్థానానికి పడిపోయాయి. ముంబై విశ్వవిద్యాలయం 493నుండి 578కీ, కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయం 506నుండి 649వ స్థానానికి దిగజారిపోయాయి.

మరోవైపు అతిచిన్న దేశాలయిన ఆస్ట్రేలియా, ఫిన్‌లాండ్, టైవాన్ దేశాలు అత్యుత్తమ విశ్వవిద్యాలయాల జాబితాలో చేరాయి. మన పొరుగుదేశమైన చైనా దేశం సహితం, ఉన్నత విద్యారంగంలో అగ్రశ్రేణి స్థాయిని సంపాదించుకొంది.

గత రెండు దశాబ్దాలుగా దేశం ఎంతో అభివృద్ధి చెందుతోందంటూ, అహర్నిశలూ పాలకులచే ప్రచారం కావింపబడుతున్న తరుణంలో ఉన్నత విద్యారంగంలో ప్రమాణాలు యిలా అడుగుంటుకుపోవటమేమిటి? అనేది సహజంగా పుట్టుకొచ్చే ప్రశ్న.

మన విద్యారంగంలో ప్రత్యేకించి ఉన్నత విద్యా రంగంలో ప్రమాణాలు పతనమవుతున్నాయనే విషయం యిప్పుడు టైమ్సు పత్రిక ప్రకటించిన జాబితావల్లనే వెల్లడికావటంలేదు.

ఇంతకు ముందుకూడా దేశంలో ప్రముఖ వ్యక్తులనబడే వారు వివిధ సందర్భాలలో తమ తమ కారణాలు ఏమైనాకావొచ్చుగాని, ఉన్నత విద్యలో ప్రమాణాలు తగ్గిపోతున్నాయని హెచ్చరిస్తూనే వున్నారు.

నేటి ఉన్నత విద్యావ్యవస్థలో పరిశోధనకు ప్రోత్సాహం లభించటం అన్నది అబద్ధం అంటూ

అయినా అంతిమ నిర్ధారణను అమానో పకడ్బందీగా వ్రాసాడు. “అణువిస్ఫోటనా పరికరం అభివృద్ధికి సంబంధించిన చర్యల నిర్మిత కార్యక్రమం” 2003లో ఇరాన్‌కుందనీ, “కొన్ని చర్యలు ఇప్పటికీ సాగుతుండవచ్చనీ” వ్రాసాడు. ఈ పదజాలం అమెరికాకు ఎంతో కీలకమైనది. ఇరాన్ అణుకార్యక్రమం 2003 నాటికే ముగిసిపోయిందని వివిధ అమెరికా గూఢచారి సంస్థలు సంయుక్తంగా నిర్ధారణకు వచ్చాయి. అమానో వాడిన పదజాలం ఈ నిర్ధారణను తిరగతొడటానికి అమెరికాకు తోడ్పడుతుంది.

దశాబ్దం క్రితం సాగి ముగిసిన కార్యక్రమాన్ని ప్రస్తుతం నెత్తిమీదున్న ప్రమాదంగా గోరంతలు కొండంతలు చేయటంలో ప్రచార సాధనాలు అమెరికా పాలకులకు తోడ్పడతాయని, ఎలాంటి విమర్శనాత్మకత లేకుండా సంచలన వార్తగా రూపొందిస్తాయనీ బుష్‌కు తెలిసినట్లుగానే ఒబామాకు కూడా తెలుసు. ఈ క్రమం ఇప్పటికే మొదలైంది. ఐఏఇఎం నివేదిక అణ్వాయుధాన్ని తయారుచేసే దశలో ఇరాన్ వున్నట్లు పేర్కొన్నదని చిత్రిస్తూ అత్యంత బాధ్యతారహిత, విచక్షణారహిత వ్యాసాలు అంతర్జాతీయ పత్రికల్లో వరుసగా వస్తున్నాయి.

ఇరాక్ విషయంలో జరిగినట్లుగానే, ఇరాన్ విధ్వంసక ఆయుధాలను తయారుచేస్తున్నదన్న ఈ ఆరోపణలు దురాక్రమణ యుద్ధానికి సాకును కల్పించే నగ్నమైన ప్రయత్నమే. ఈ ప్రాంతంలో శాంతికి ప్రమాదకారిగా ఇరాన్ రూపొందిందంటూ, దానిపై కఠిన చర్యలు తీసుకోవాలంటూ వాదిస్తున్న పత్రికల రాజకీయ వ్యాఖ్యాతలు రెండు వాస్తవాలను దాచిపెడుతున్నారు. గత దశాబ్దంలో ఈ ప్రాంతంలో దురాక్రమణ యుద్ధాలను ప్రారంభించినది రెండు దేశాలు మాత్రమే. అవి అమెరికా, ఇజ్రాయిలు. ఇంతేకాక అణ్వాయుధాలను కలిగి వుందంటూ ఇరాన్‌ను నిందిస్తున్న వీరు, అమెరికా

మిత్రుడు ఇజ్రాయిలు కలిగివున్న అణ్వాయుధాలపట్ల మౌనం పాటిస్తున్నారు.

శక్తి వనరులు అపారంగా వున్న మధ్య ప్రాచ్యం, మధ్యఆసియాలపై అధిపత్యంకొరకు వాషింగ్‌టన్ ప్రయత్నాల్లో భాగంగానే ఇరాన్ వ్యతిరేక దుష్ప్రచారాన్ని అమెరికా సాగిస్తున్నది. ఇరాన్‌లో సద్దాం హుస్సేన్ ప్రభుత్వాన్ని కూల్చివేసి, ఇరాన్‌పై దండెత్తాలన్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల వాంఛలు ఇరాక్ ప్రజల ప్రతిఘటన తోనూ, అమెరికా సైన్యాల ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌లలో కూరుకుపోవటంతోనూ పేరాశలయ్యాయి. అయినా ఇరాన్‌లో ప్రభుత్వాన్ని మార్చాలన్న పథకాన్ని అమెరికా వదులుకోలేదు. ఏదో ఒక రాజీకి ఇరాన్‌లోని ఇస్లామిక్ ప్రభుత్వం సూచనలు చేస్తున్నా, తన అధిపత్య స్థాపనకు దానినొక అవరోధంగానే అమెరికా చూస్తున్నది.

నానాటికీ తీవ్రమౌతున్న ఆర్థిక సంక్షోభం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులను మరిన్ని యుద్ధాలలోకి నెడుతుంది. దేశంలో పెరుగుతున్న వర్గ ఉద్రిక్తతలనుండి దృష్టి మళ్లించటమూ, ప్రత్యర్థి సామ్రాజ్యవాదులను దెబ్బతీయటమూ అన్నవాటికి యుద్ధాన్ని సాధనంగా చేసుకుంటున్నది. ట్రిపోలిలో తైనాతీ ప్రభుత్వ స్థాపనతో లిబియాలో “విజయ”మంటూ విర్రవీగుతున్న అమెరికా రాజకీయ నాయకత్వం, తదుపరి లక్ష్యం ఇరాన్ అని వదరుతున్నాయి.

మధ్య ప్రాచ్యాన్ని యుద్ధ జ్వాలల్లో మూడ్చే ప్రమాదాన్ని కొనితెచ్చే ఇరాన్‌పై యుద్ధ సన్నాహాలను ప్రపంచ కార్మికవర్గం ముక్తకంఠంతో ఖండించాలి.

సామ్రాజ్యవాద పాలకులపై ఎంత ఒత్తిడి తెచ్చినా వారుయుద్ధ సన్నాహాలను ఆపరు. యుద్ధానికి మూలమైన సామ్రాజ్యవాదాన్ని రద్దుచేసే సోషలిస్టు కార్యక్రమంతో ప్రజాఉద్యమ నిర్మాణానికి ప్రపంచ కార్మికవర్గం పూనుకోవాలి. D

మాజీరాష్ట్రపతి అబ్దుల్‌కలాం వాపోతే, భారతదేశపు ఐ.ఐ.టి.ల్లోనే 80శాతం మంది విద్యార్థులు అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలకు తూగలేకపోతున్నారని ‘ఇన్‌స్‌సీన్’ నారాయణమూర్తి విమర్శించాడు. అదేవిధంగా కేంద్రమంత్రి జైరాం రమేష్ కూడా మన ఐ.ఐ.టి.ల ప్రమాణస్థాయిపై పెదవి విరిచాడు.

మనదేశంలో ఇంజనీరింగ్ పట్ల పుచ్చుకొన్నవారిలో కేవలం 25% మంది మాత్రమే ఐ.టి. పరీక్షమలో ఉద్యోగాలకు అర్హులు కాగల్గుతున్నారని ‘నాస్కామ్’ తన సర్వేలో తేల్చింది.

ఉన్నత విద్యారంగంలో ఉత్తమ ప్రమాణాల స్థాపన కోసం, పరిరక్షణకోసం, సక్రమంగా నియంత్రించటంకోసం ఏర్పాటు చేయబడతాయని చెప్పబడుతున్న యు.జి.సి., ఎం.ఐ.సి., ఏ.ఐ.సి.టి.ఈ లాంటి వ్యవస్థలు వున్నా మనదేశపు ఉన్నత విద్యారంగం ప్రపంచస్థాయి అగ్రశ్రేణి జాబితాలో కనపడకపోతోయే, కనీసం ఆసియాలోని అగ్రస్థాయి విద్యాసంస్థల జాబితాలోని ముందుస్థానంలో గల 35 విద్యాసంస్థలలో కూడా లేకపోవటమన్నది మన ఉన్నత విద్యారంగం ఎంతటి అధోగతి పాలయిందో అర్థమవుతోంది.

సామ్రాజ్యవాద నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల అమలును తలకెత్తుకొన్న మన పాలకులు విద్యారంగాన్ని వ్యాపారరంగంగా మలచటమన్నదే, నేటి ఈ పతనావస్థకు మూలకారణం. విద్యను ప్రవేటపరంచేసి అంగడి సరుకుగా మార్చటమన్నదే ఈ దురవస్థకు కారణం. దీనికితోడు విద్యారంగాన్ని నియంత్రించటంకోసం ఏర్పడిన సంస్థలు అవినీతిలో కూరుకుపోవటం, విద్యారంగంలో నిరంతర ప్రభుత్వ రాజకీయ జోక్యాలు, నకిలీ విదేశీ విశ్వవిద్యాలయాలు, వాణిజ్యం నెరిపే విశ్వవిద్యాలయాలు భారతదేశంలో ప్రవేశించటం అన్నది ఈ ప్రమాణాల క్షీణతకు మరో కారణం.

విద్యాబోధనలో నృజనాత్మకత, జ్ఞానాలను పెంచిపోషించటానికి బదులు ముక్కున బట్టీపట్టి, చీదేసే విద్యాభ్యాస వ్యవస్థ పెంపొందటం అనేది, ఉన్నత విద్యారంగ ప్రమాణాల, నాణ్యతలు క్షీణించటానికి మరో కారణంగా వుంది.

స్వేచ్ఛా మార్కెట్టు సూత్రాలు విద్యావ్యవస్థను నియంత్రించటమన్నది విద్యాప్రమాణాల పతనానికి మరోకారణం. విద్య అనేది లాభాలు సాధించిపట్టే వాణిజ్యసరుకుగా మలచబడటమన్నదే ఈ ప్రమాణాల క్షీణతకు అసలు కారణంగా వుంది.

ప్రపంచంలో ఎన్నో దేశాలు తమ జిడిపిలో 16నుండి 18 శాతం కేటాయించి, తమ విద్యారంగాన్ని ఉన్నత స్థాయిలో నిల్పటానికి కృషిచేస్తుంటే, మన పాలకులు మాత్రం కేవలం 4.1 శాతాన్ని మాత్రమే విద్యారంగానికి విదిలిస్తున్నారు. యునెస్కో ప్రకారం ప్రపంచంలో ఉన్నత విద్యమీద తక్కువ ఖర్చుపెద్దున్నది భారతదేశమే!

పరిశోధనలకైతే అమెరికాదేశం 25,000 కోట్ల డాలర్లు, చైనా దేశం 6,000 కోట్ల డాలర్లు ఏటా ఖర్చుపెద్దూంటే, మనదేశం మాత్రం పరిశోధనపై కేవలం 800 కోట్ల డాలర్లు మాత్రమే ఖర్చుపెద్దోంది. ఇందులో అవినీతివాటా పోగా, యిక ఎంత తక్కువ ఖర్చు పెట్టబడుతోందో అర్థంచేసుకోవచ్చు.

వునాది స్థాయినుండి, సెకండరీ, ఇంటర్మీడియేట్ స్థాయిల్లో నాణ్యమైన విద్య గరవకుండా ప్రవేశ పరీక్షలకోసం మాత్రమే విద్యగరిపే విద్యావ్యవస్థలో ఉన్నతవిద్య నాణ్యమైనదిగానూ, ఉన్నత ప్రమాణాలతో కూడినదిగానూ వుంటుంది, వుండాలని ఆశించటమే అవివేకం అవుతుంది.

కాన్పూర్, ఐ.ఐ.టి.కి డైరెక్టరుగా చేసిన, ప్రధాని సాంకేతిక వ్యవహారాల సలహాదారుల బృందంలో సభ్యుడైన సంజయ్ గోవింద్ ధండే, “ఐ.ఐ.టి. తదితర ఉన్నత చదువులలో ప్రవేశ పరీక్షల తీరు మారాలనీ, విద్యార్థులను కోచింగ్ సంస్కృతి కబంధ హస్తాలనుంచి విముక్తి చేయాలనీ, కేవలం ఎంట్రన్సు పరీక్షలో తెచ్చుకొనే మార్కులకేకాక, పాఠశాల స్థాయిలో వచ్చిన మార్కులకు కూడా ప్రాధాన్యత నివ్వాలని” సూచించాడు.

అయినా సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ ఆర్థిక విధానాలను తలకెత్తుకొన్న భారత పాలకులు యిటువంటి సూచనలు, హెచ్చరికలను పట్టించుకోలేదు, పట్టించుకోరు. దేశంలోని విద్యారంగ ప్రమాణాలను ఉన్నతస్థాయిలో వుంచటంకన్నా సామ్రాజ్యవాదుల సేవలో అత్యుత్తములు అన్నించుకోవటమన్నదే వారి లక్ష్యంగా వుంది. అందువలన మనదేశంలోని విద్యావ్యవస్థ ప్రమాణాలు నానాటికీ కొడిగగట్టిపోవటంలో ఆశ్చర్యపడాల్సిందేమీ లేదు.

సామ్రాజ్యవాద నయాఉదారవాద దోపిడీ విధానాలను ప్రతిఘటించే ఒక బలియమైన, నిలకడైన ఉద్యమాన్ని రూపొందించి, కొనసాగించే క్రమంలోనే మనదేశంలోని ఉన్నత విద్యతో సహా, అన్నిస్థాయిల్లోని విద్యారంగ ప్రమాణాలను దిగజారకుండా పెంచుకోగలగటం సాధ్యమవుతుంది. D

ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ, దేశీయ పరిస్థితి - మన కర్తవ్యాలు

సిపిఐ (ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ ఆమోదించిన రాజకీయ తీర్మానం

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం ముగిసిన తర్వాత ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం కూరుకుపోయిన సార్వత్రిక సంక్షోభంలో భాగంగా, అది 2008లో మరో విడత సంక్షోభంలో పడింది. ఇది అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతోమొదలై యూరపుకు వ్యాపించింది. నమకాలీన ప్రపంచంలోని వైరుధ్యాలనన్నిటినీ పదునెక్కించింది.

2008 నుండి అమలుచేసిన ఉద్దీపనా పథకాలనేవి ద్రవ్య గుత్తసంస్థలను రక్షించేందుకు ప్రజాధనాన్ని ధారపోసినా ఆర్థిక వ్యవస్థను జీవించేయటంలో విఫలమయ్యాయి. అమెరికా, యూరపులలోని బ్యాంకులకు ధారపోసిన ప్రజాధనం 16 లక్షలకోట్ల డాలర్లని అంచనా. ఇది అమెరికా స్థూలజాతీయాదాయం కంటే ఎక్కువ. ఒక్క సిటీ బ్యాంకుకే రెండున్నర లక్షల కోట్ల డాలర్లు సహాయంగా యిచ్చారు. ఇది ఐదు దేశాలు తప్ప మిగిలిన అన్ని ప్రపంచదేశాల స్థూల జాతీయ ఆదాయం మొత్తం కన్నా ఎక్కువ. వైద్యం, విద్య, ఆహారస్థాంపులు ఇతర సామాజిక సేవలలో కోత విధించటంద్వారా ఈ భారాన్ని శ్రామిక ప్రజలపై మోపారు. ఫలితంగా కోట్లాది శ్రమజీవులు నిరుద్యోగానికీ, దారిద్ర్యానికీ, ఆకలికి గురయ్యారు.

అయినా సంక్షోభంలో ఎలాంటి వెసులుబాటు రాలేదు. శ్రామిక ప్రజల పొట్టకొట్టి ద్రవ్యగుత్త సంస్థలకు మద్దతు నిచ్చేందుకు మరింతగా అప్పుచేయటానికి ఒబామా పూనుకున్నాడు. ఇటీవల అతిగా చర్చించిన “రుణ పరిమితి సంక్షోభం” అన్నది-2 లక్షల 80వేల కోట్ల డాలర్ల మేరకు సామాజిక సేవలలో కోత విధించటంలోనూ, ధనాధ్య వర్గాలపై పన్ను విధించేందుకు నిరాకరించటంలోనూ రిపబ్లికన్లు, డెమోక్రాట్లు ఒక్క విధానాన్నే పాటిస్తున్నారని స్పష్టంచేసింది.

అనేక దశాబ్దాలనుండి కార్మికుల నిజవేతనాలు తగ్గిపోతున్నాయని అధికారిక సమాచారమే తెలుపు తున్నది. దీనితోపాటు సామాజిక వ్యయంలో కోతపెట్టడంతో కార్మికుల కొనుగోలు శక్తి బాగా తగ్గిపోయింది. దీనితో ఆర్థిక మాంద్యానికి బీజాలు పడ్డాయి. ఒక వైపున వినియోగ సరుకులను అమ్ము కునేందుకు రుణపరపతిని విస్తారంగా పెంచటం ద్వారానూ, మరోవైపున మానవశక్తి, పాదార్థిక వనరులను కారుచౌకగా కొల్లగొట్టుకోగల ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలకు వినియోగ సరుకుల ఉత్పత్తిని తరలించి వాటి ధరలు తగ్గించటం ద్వారానూ, ఆర్థిక మాంద్యత నుండి బయటపడే ప్రయత్నాన్ని సామ్రాజ్యవాద అధిపతులు చేశారు. ఇది అమెరికాలో నిరుద్యోగాన్ని పెంచింది. ఈ విధంగా వాయిదా వేసిన సంక్షోభం 2008లో గృహరుణాల మార్కెట్టు కుప్పకూలిన రూపంలో విరుచుకుపడింది. ఉద్యోగాలను కాపాడుతుందని చెప్పి అమలుచేసిన ఉద్దీపనా పథకాలు ప్రజలకు స్వాంతన నివ్వకపోగా, తప్పుచేసిన బ్యాంకులను రక్షించాయి. అయినా మరింతగా ప్రజాధనం వాటికి ధారపోస్తే తప్ప మాంద్యత ప్రమాదం మెడమీద కత్తిలా వుంది. ప్రభుత్వం మరింతగా అప్పుచేసి ప్రైవేటు బ్యాంకులను రక్షించేందుకు వీలుగా చట్టవిహిత రుణపరిమితిని పెంచేందుకు ఒబామా పాలన పూనుకుంది. ఈ చేసిన అప్పును తిరిగి తీర్చాలంటే, ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని తగ్గించాలి. అందుకు సంక్షేమ చర్యలలో కోతకు అమెరికా పాలకవర్గాలు పూనుకున్నాయి.

ఈ విష చంద్రకమణం కార్మికవర్గాన్ని దారిద్ర్యంలోకి నెడుతుండగా, ద్రవ్య గుత్తసంస్థల ఆస్థలను ఇబ్బడి ముబ్బడిగా పెంచుతున్నది. ఈ ఉద్దీపనా పథకాలు మరిన్ని ఉద్యోగాలు కల్పిస్తాయన్న వాగ్దానాలకు వ్యతిరేకంగా, అంతకు ముందుకంటే ఎక్కువమంది ఉద్యోగాలు కోల్పోయారు. నిరుద్యోగం రికార్డు స్థాయికి పెరిగిపోయింది. అమెరికాలోని 17శాతం కుటుంబాలు గతంలో కంటే తక్కువ ఆహారాన్ని తీసుకుంటున్నాయి. వాటిలో పదిశాతం కుటుంబాలు ఖాళీ కడుపులతోనే నిద్రకువక్ర మిస్తున్నాయి. ఉద్దీపనా పథకాల అమలు తర్వాత

కోటిమంది అమెరికా పౌరులు వైద్య సేవలకు దూరమయ్యారు.

మరోవైపున ప్రపంచ ఆదాయంలో 75 శాతాన్ని 20శాతం మంది తమ జేబుల్లో వేసుకుంటున్నారు. క్రిందనున్న 10శాతం మందికి ప్రపంచ ఆదాయంలో 1.5 శాతం మాత్రమే దక్కుతున్నది. ప్రపంచ ఆదాయంలో 85 శాతం ఒకనీటి దేశాలకు చేరుతున్నది. అత్యంత ధనికులైన 2శాతం మంది చేతిలో సగానికిపైగా ప్రపంచ సంపద వుంది. వీరిలో సగం మంది చేతిలోనే 40శాతం సంపద వుంది. ధనికులకు, పేదలకూమధ్య, సామ్రాజ్యవాద దేశాలకూ, మూడవ ప్రపంచ దేశాలకూ మధ్య నానాటికీ పెరుగుతున్న వ్యత్యాసాన్ని ఇది మరి పెంచివేస్తున్నది.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో కార్మిక వర్గానికీ బూర్జువా వర్గానికీ మధ్యనున్న వైరుధ్యాన్ని, కొనసాగుతున్న సంక్షోభం పదునెక్కిస్తున్నది. ఉద్దీపనా పథకాల బూటకత్వాన్ని శ్రామిక ప్రజలు అర్థంచేసుకుంటున్నారు. “ధనవంతులకు చెల్లింపులు ఆపండి - ప్రజలకు మదుపు పెట్టండి” అని నినదిస్తున్నారు. ఇతర దేశాలకు ఉత్పత్తిని తరలించినందున ఉద్యోగాలు కోల్పోవటాన్ని నిరసిస్తున్నారు. వర్గావరణ వినాశనాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. పేదలకుద్దేశించిన పాఠశాలల మూసివేతకూ, ఉపాధ్యాయుల తొలగింపుకూ వ్యతిరేకంగా పెద్దఎత్తున విద్యార్థులూ, ఉపాధ్యాయులూ ప్రదర్శనలు చేస్తున్నారు.

బ్రిటన్లో 2010లో అధికారంలోకి వచ్చిన డెమోక్రటిక్ పార్టీ- విద్య, వైద్య, సంక్షేమ రంగాలలో కోతను విధించింది. ఆ వెంటనే ప్రభుత్వ రంగంలో ఉద్యోగాలను తగ్గించింది. యువతలో (16 నుండి 25ఏళ్లు మధ్య)నిరుద్యోగం 20శాతంగా 10లక్షలకు చేరింది. పెద్దలలో నిరుద్యోగం 25 లక్షలుగా 7.8 శాతంగా వుంది. 16-17 ఏళ్ల పేదవిద్యార్థుల చదువు కొనసాగించేందుకు ఊతంగావున్న విద్యాభృతి వంటి చిన్న సౌకర్యాన్ని కూడా తగ్గించి వేసింది. విశ్వవిద్యాలయాల ఫీజులను మూడురెట్లు పెంచింది.

మూడవ పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగల జపాను తీవ్ర సంక్షోభంలో వుంది. దాని స్థూలజాతీయాదాయంపై 100 శాతంగా ప్రభుత్వ రుణం వుంది. దానికున్న విదేశీ మార్కెట్లలో చైనానుండి వస్తున్న చవక ఎగుమతులు పోటీనిస్తున్నాయి. ఉత్పత్తిని భారత్వంటి ఆసియా దేశాలకు తరలించటంతో నిరుద్యోగం 10శాతం దాటింది. యంత్రాల ఎగుమతులతో మాత్రమే బలీయంగా పైకి కనిస్తున్న జర్మనీ కార్ల ఉత్పత్తిని లాటిన్ అమెరికా, ఆసియా దేశాలకు తరలించటంతో సంక్షోభాన్ని చవిచూస్తున్నది. రవాణా కార్మికులు, రైతాంగంతోపాటు శ్రామిక ప్రజల నిరసన ప్రదర్శనలూ, సమ్మెలతో గత ఏడాది ఫ్రాన్సు దద్దరిల్లి పోయింది. యువత, విద్యార్థులు కూడా ఈ సమ్మెలలో చేరారు. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య సంస్థలు రుద్దిన పొదుపు చర్యలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీసులో ప్రజలు పెద్దఎత్తున నిరసన ప్రదర్శనలు చేశారు. ఇవి యూరపు దేశాలన్నిటా ప్రకంపనలు కలిగించాయి. పొదుపు చర్యల పేరిట సంక్షేమ వ్యయాన్ని తగ్గించే ప్రమాదాన్ని గుర్తించిన ప్రజలు స్పెయిన్, ఇటలీ, పోర్చుగల్, ఇతర తూర్పు, పశ్చిమ యూరపు దేశాలలో పెద్దఎత్తున వ్యతిరేకత తెలుపుతూ ప్రదర్శనలు చేశారు.

కొనసాగుతున్న సంక్షోభం సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో ఫాసిస్టు ధోరణులనూ, శక్తులనూ పెంచుతున్నది. 2001 సెప్టెంబరు 11 దాడి జరిగిన నాటినుండి సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణ యుద్ధాలకు మద్దతు కూడగట్టడానికి ముస్లిం వ్యతిరేక ప్రచారం సాధనమైంది. అదే సమయంలో కార్మికవర్గాన్ని చీల్చడానికీ, పెరుగుతున్న సామాజిక అసమానతలపై వారిలో రగులుతున్న అశాంతిని, అగ్రహాన్ని అభివృద్ధి నిరోధకమార్గంలోకి మల్లించటానికీ వలనవచ్చిన ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా రెచ్చగొట్టడానికీ జాతీయోన్మాదాన్ని సోషల్ పదాడంబరాన్ని

వాడుతున్నారు. ఇస్లాం వ్యతిరేకతను కేంద్రంగా చేసుకున్న పార్టీలు నేడు ఆస్ట్రీయా, డెన్మార్క్, ఇటలీ, నెదర్లాండ్స్, హంగరీ దేశాల్లో అధికారంలో వున్నాయి. ఫాసిస్టు కార్యక్రమాన్ని కలిగివున్న నేషనల్ ఫ్రంటు ఫ్రాన్సులో అధ్యక్షపదవికి తీవ్ర పోటీదారుగా వుంది. ఆసియా దేశాల నుండి వలస వచ్చిన వారిపై దాడులు సాగించే నయా నాజీశక్తులకు జర్మనీలో ప్రోత్సాహం లభిస్తున్నది. సంక్షేమ రాజ్యానికి ప్రతీకగా పొగడే నార్వేలో ఇస్లాం వ్యతిరేకత చేపట్టిన నార్వేజియన్ పొగ్రెస్పార్టీ అక్కడి పార్లమెంటులో రెండవ స్థానాన్ని పొందింది. ఇటీవల 76మందిని ఊచకోత కోసిన 32 ఏళ్ల యువకుడు పదేళ్లపాటు పొగ్రెస్ పార్టీ సభ్యుడిగా వున్నాడు. వలస అనుకూలప్రభుత్వ విధానానికి తాను నిరసన తెలిపానని కోర్టులో ప్రకటించాడు. యూరపులోని పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న ముస్లిం వ్యతిరేక ప్రచారం ప్రభావం ఫలితంగానే ఈ ఊచకోత సాగింది. బహుసంస్కృతుల సమ్మేళనంగా గొప్పలు చెప్పుకునే బ్రిటన్లో సాగిన అల్లర్లు, దహనకాండ లండను, ఇంగ్లాండు ప్రాంత నగరాలు పట్టణాలను చుట్టు ముట్టాయి. పెరుగుతున్న నిరుద్యోగం, అసమానతలు, ఆర్థిక మాంద్యతలు యువత సాగించిన దహనకాండలో గర్భితంగా వున్న కారణాలు కాగా నల్లజాతి, ఆసియాజాతి యువత సాగించిన నేరస్థ చర్యగా ప్రభుత్వం వాటిని చిత్రించింది. అట్లాంటిక్ సముద్రానికి పశ్చిమాన అదే టెర్రరిస్టు దాడిని సాకుగా చూపి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం టెర్రరిజంపై పోరును ప్రకటించింది. దీని మాటున ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్లపై దురాక్రమణ యుద్ధాలను సాగించటంతోపాటు, విచారణ లేకుండా జైలులో పెట్టడంతో సహా అనేక నిరంకుశ చట్టాలతో అమెరికా ప్రజలు పోరాడి సాధించుకున్న ప్రజాస్వామిక హక్కులను కూడా కాలరాస్తున్నది.

కొనసాగుతున్న సంక్షోభం, సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలను పదునెక్కిస్తున్నది. ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభానికి ఎలా ప్రతి స్పందించాలన్న అంశంపై జి8లో విభేదాలు వ్యక్తమౌతున్నాయి. ద్రవ్య పొదుపు చర్యలనూ, అంతర్జాతీయ బ్యాంకులపై వన్ను విధింపునూ చేపట్టాలని జర్మనీ, కొన్ని యూరపు దేశాలూ పట్టుపట్టాయి. ప్రభుత్వ వ్యయాన్ని పెంచటంద్వారా ఉద్దీపనా పథకాలను కొనసాగించాలని అమెరికా, బ్రిటన్లు పట్టుపట్టాయి. తమ దేశాలలో కార్మిక ప్రజలపై సంక్షోభ భారాన్ని నెట్టే పద్ధతుల గురించి సామ్రాజ్యవాద దేశాలు పెనుగులాడుతున్నాయి. కాగా ప్రపంచీకరణ వ్యూహంతో మూడవ ప్రపంచ దేశాల శ్రామిక ప్రజలపై సంక్షోభ భారాన్ని రుద్దటంలో అవి చేతులు కలిపి వ్యవహరిస్తున్నాయి. ముఖ్య నిర్ణయాలన్నీ జి8లోనే చేస్తావున్నప్పటికీ, భారత్, బ్రెజిల్వంటి దేశాలను సమావేశానికి ఆహ్వానించి నిర్ణయాలు ప్రజాస్వామికంగా జరిగినట్లు చూపెట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి.

యూరోను ఉమ్మడి ద్రవ్యంగా కలిగివున్న యూరోపియన్ యూనియన్ ఏర్పాటు, యూరపుపై జర్మనీ సామ్రాజ్యవాదుల పెత్తనాన్ని బలీయం చేసింది. 50 కోట్ల ప్రజలున్న యూరోపియను యూనియన్ ప్రపంచంలో అతిపెద్ద ఆర్థిక కూటమి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ఆర్థికశక్తితో దాదాపు సమానం. డాలరు స్థానంలో అంతర్జాతీయ మారక ద్రవ్యంగా యూరో అవతరించకుండా అడ్డుకునేందుకు అమెరికా అన్నిరకాల ప్రయత్నాలూ చేస్తున్నది. ఎందుకంటే అంతర్జాతీయ మారకద్రవ్యంగా డాలరు వున్నందున, అమెరికా రుణపరపతికి పరిమితులుండవు. దీనితో అది తన వాణిజ్య లోటును పూరించుకోగలుగుతుంది. దురాక్రమణ యుద్ధాలకు ద్రవ్యలోటు వుండదు. ఇరాక్ చమురు అమ్మకాలద్వారా వచ్చిన ఆదాయాన్ని యూరోలలో మదుపు పెట్టేందుకు సద్దాంహుస్సేను పూనుకోవటం, ఇరాక్పై అమెరికా దురాక్రమణకుగల కారణాలలో ఒకటి. అయితే అమెరికా ఆధిపత్యంలో వున్న నాటోతో యూరోపియన్ యూనియన్

చమురు వనరులను ఆక్రమించుకునేందుకు దురాక్రమణ యుద్ధాలకు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం పూనుకుంటున్నప్పటికీ, అదే ఏకైక లక్ష్యంకాదు. తన ప్రపంచాధిపత్యాన్ని కాపాడు కోవటానికీ, విస్తరించటానికీ చమురును ఒక సాధనంగా అది చూస్తున్నది. ఇతర సామ్రాజ్య వాదశక్తుల నుండి, అలాగే ప్రజాఉద్యమాలూ, విప్లవపోరాటాల నుండి తన ఆధిపత్యానికి ప్రమాదాలు ఎదురౌతున్నాయన్న దాని అవగాహనే వివిధ దేశాలలో దాని సైనిక జోక్యాన్ని నిర్దేశిస్తున్నది.

బంధింపబడివుంది. యూరోపు సామ్రాజ్యవాదు లందరూ కలిసినా అమెరికా సైనికశక్తికి సరితూగలేరు.

సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యాలు- వివిధ గుత్తాధిపతుల, వాటి కూటములమధ్య తీవ్ర పోటీని కూడా వ్యక్తంచేస్తున్నాయి. ముడి సరుకు వనరులనూ, సారవంత భూములనూ స్వాధీన పరచుకొంటానికి మార్కెట్టుపై గుత్తాధిపత్య స్థాపనకూ అవి పోటీపడుతున్నాయి. బ్యాంకింగ్, ఇన్సూరెన్సు, ఇంధనం, ఉక్కు, కార్లు, ఔషధాలూ, వ్యవసాయ సరుకుల వాణిజ్యం, చిల్లర వాణిజ్యాలలో ఈ పోటీ తీవ్రంగా సాగుతున్నది. చమురు, ఇతర ఖనిజాలను కొల్లగొట్టేందుకు అమెరికా కంపెనీలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్లకు పరుగుపెట్టడమే దీనిని తెలుపుతుంది. నాటో ఆధ్వర్యంలోనూ, స్వంతంగానూ లిబియాపై విమానదాడులు చేయటానికి ఫ్రాన్సు, అమెరికాలు పడిన పోటీ లిబియాను తమ ప్రభావిత ప్రాంతంగా మార్చుకునే పెనుగులాటే కారణం.

చమురు వనరులను ఆక్రమించుకునేందుకు దురాక్రమణ యుద్ధాలకు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం పూనుకుంటున్నప్పటికీ, అదే ఏకైక లక్ష్యంకాదు. తన ప్రపంచాధిపత్యాన్ని కాపాడుకోవటానికీ, విస్తరించ టానికి చమురును ఒక సాధనంగా అది చూస్తున్నది. ఇతర సామ్రాజ్యవాదశక్తుల నుండి, అలాగే ప్రజా ఉద్యమాలూ, విప్లవపోరాటాల నుండి తన ఆధిపత్యానికి ప్రమాదాలు ఎదురౌతున్నాయన్న దాని అవగాహనే వివిధ దేశాలలో దాని సైనిక జోక్యాన్ని నిర్దేశిస్తున్నది.

పెద్ద సామ్రాజ్యవాద శక్తులలో ఒకటైన రష్యా ప్రపంచంలోకెల్లా ఎక్కువ చమురు, గ్యాసు నిల్వలు కలిగివుంది; అపార ఖనిజ వనరులున్నాయి; విశాల వ్యవసాయ భూములున్నాయి. అణ్వాయుధాలతోసహా ఆధునిక మారణాయుధాలను కలిగివుంది. గత సోవియటు రిపబ్లిక్కులనూ, తూర్పుయూరపునూ, ఇతర ప్రభావిత ప్రాంతాలను కోల్పోయి బలహీనపడింది. మధ్యఆసియా రిపబ్లిక్కులలోకి ఆర్థికంగానూ, సైనికం గానూ అమెరికా, జర్మనీలు చొరబడ్డాయి. అంతరంగికంగా సమన్యలు ఎదుర్కొంటున్నప్పటికీ, ఇతర సామ్రాజ్యవాద శక్తులనుండి పోటీ ఎదురౌతున్నప్పటికీ, అది నెమ్మదిగా తన సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలకొరకు నిశ్చితంగా ఉన్నానని తెలియచేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. ఇది జార్జియాలో జరిగినట్లు ఘర్షణలకు తావిచ్చే అవకాశంవుంది. చైనా, భారత్లను కలిపి తనతో ఒక కూటమి ఏర్పాటుచెయ్యాలన్న ప్రయత్నాలు, వాటికి అమెరికా ప్రతిస్పందనలుకూడా ఉద్రిక్తతలకు కారణమయ్యే అవకాశాలున్నాయి.

పోటీ-కుమ్మక్కు సామ్రాజ్యవాద శక్తులమధ్య సంబంధాల స్వభావంగా వుంది. ఒక దశాబ్దంక్రితం అమెరికా అన్ని అంశాలను నిర్దేశించేటప్పటికంటే, ఈనాడు వారిమధ్య వైరుధ్యం మరింతగా కనిపిస్తున్నప్పటికీ, నేడు కుమ్మక్కు ప్రధానాంశంగా వుంది.

కొనసాగుతున్న సంక్షోభం - సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రపంచ ప్రజలకూ, దేశాలకూ మధ్య వైరుధ్యాన్ని పదునెక్కిస్తున్నది. సంక్షోభ భారాన్ని ప్రపంచ ప్రజలపై రుద్దేందుకు, తన ఆర్థిక చొరబాటు, రాజకీయ

సామ్రాజ్యవాదానికీ, ప్రపంచ ప్రజలకూమధ్య వైరుధ్యం, అలాగే సామ్రాజ్యవాదులమధ్య వైరుధ్యాలు పడునెక్కిన స్థితిని ఈ పరిస్థితులు తెలుపుతున్నాయి. రాబోయే రోజులలో తన దోపిడీ ఆధిపత్య విధానాలను అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మరింత బరితెగించి అమలు చేస్తుంది. దానికి నిరసన, వ్యతిరేకతా, ప్రతిఘటనా కూడా ప్రపంచ ప్రజలలో విస్తృతిలోనూ బలంలోనూ పెరుగుతుంది.

ఆధిపత్యం, సైనిక విస్తరణలకు వాహకంగా ప్రపంచీకరణ వ్యూహాన్ని రుద్దింది. మూడవ ప్రపంచ దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలను విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రవాహానికి తెరవమని ఒత్తిడి చేసింది. ఫలితంగా వాటి మానవ, సహజ, ఆర్థిక వనరుల దోపిడీ తీవ్రమయింది. సామ్రాజ్యవాదం, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం సారవంత భూములను కైవశం చేసుకుంటున్నది; ఖనిజ వనరులను ఆక్రమించు కుంటున్నది; వాటి ఆర్థికవ్యవస్థలపై అదుపుచేయు స్థానాన్ని పొందుతున్నది. ప్రపంచాధిపత్య స్థాపనకు సైనిక ఒప్పందాలు చేసుకుంటున్నది; మూడవ ప్రపంచ దేశాలను బెదిరిస్తున్నది; సైనిక జోక్యానికి పాల్పడుతున్నది. లిబియాపై దురాక్రమణ యుద్ధాన్ని సాగిస్తున్నది. సైనిక దాడి చేస్తానని ఇరాన్, ఉత్తరకొరియాలను బెదిరిస్తున్నది.

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రచారానికి భిన్నంగా, ప్రపంచ ప్రజలనుండి సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్యానికి ప్రతిఘటన ఎదురౌతున్నది. ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్లలోని కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాలను ప్రజలు వ్యతిరేకిస్తున్నారు. లక్షలకోట్ల డాలర్లు కుమ్మరించినా ప్రజల మద్దతు పొంది పరిపాలన సాగించగల ప్రభుత్వాలను అక్కడ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఏర్పాటు చెయ్యలేకపోయింది. ప్రజలు ఈ కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాలను పరాయివిగానూ, పీడకులుగానూ, ఆర్థిక దోపిడీగాండ్రగానూ చూస్తున్నారు. నీరు, విద్యుత్తు సరఫరావంటి మౌలిక సేవలను కూడా అందించలేని స్థితిలో యివి వున్నాయి. అమెరికా సైనిక మద్దతు లేకుండా ఈ కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాలకు మనుగడలేదు. ఆఫ్ఘనిస్తాన్ అధ్యక్షుడి అంగ రక్షకులుగా అమెరికా సైనికులే కాపలా వుంటున్నారు. అధ్యక్ష భవంతి వదలి అతను బయటకు రావటమే అరుదు. ఈ ప్రభుత్వాలు వాషింగ్టన్ ఆదేశాలను అమలుపరిచేవిగా వున్నాయి. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను ప్రైవేటీకరిస్తున్నాయి. కిరాయి సైనికులను చేర్చుకునే కేంద్రాలుగా వున్నాయి. విదేశీ దురాక్రమణ నుండి తమ మాతృభూమిని విముక్తి చేసే పోరాటాన్ని ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్ ప్రజలు వీరోచితంగా సాగిస్తున్నారు.

పాలస్తీనియన్లు - ఆప్రాంత ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో ఇజ్రాయిలు సాగిస్తున్న దుర్మార్గ దాడులను ప్రతిఘటిస్తున్నారు.

సామాజిక అశాంతి, ప్రతిఘటన అనేక దేశాలకు వ్యాపించాయి. అరబ్దేశాలలో వచ్చిన ప్రజావెల్లువ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదాన్నీ, అది మద్దతునిచ్చే అన్ని అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వాలనూ కుదిపివేసింది. ఇస్లామిక్శక్తులూ, జాతీయ, లౌకికశక్తులూ అమెరికా మద్దతున్న ట్యునీషియా, ఈజిప్టుల్లోని నిరంకుశ ప్రభుత్వాలను తొలగించగలిగాయి. ఆప్రదిష్టపాలైన ఈ ప్రభుత్వాలను చెత్తబుట్టలో పడవేయటంతప్ప మరో అవకాశం అమెరికాకు లేకుండా పోయింది. వారి స్థానంలో తనకు విశ్వాసపాత్రులైన వారి చేతుల్లో రాజ్యాధికారం వుండే విధంగా మార్పును అది ప్రభావితం చేయగలిగింది.

ట్యునీషియా, ఈజిప్టులలో పరిణామాల తర్వాత, ప్రతిఘటన సాగిస్తున్న రెండురకాల శక్తులను-ఇస్లామ్ శక్తులూ, జాతీయ ప్రజాస్వామికశక్తులను-విభజించి, అమెరికా అనుకూల అరబుదేశ ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటాన్ని బలహీన పరిచే ఎత్తుగడలను అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం అనుసరించింది. అదే సమయంలో అరబ్ద ప్రాంతంలో అమెరికా ఆధిపత్యాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్న ప్రభుత్వాలకు (లిబియా, సిరియా) వ్యతిరేకంగా అభివృద్ధి నిరోధక,

ఛాందసవాద శక్తులను ప్రోత్సహిస్తున్నది. ఆ ప్రభుత్వాలను కూలద్రోసే తమ ప్రయత్నాలకు చట్టబద్ధత కల్పించేందుకు ఈ ప్రతీపశక్తులను ప్రజాస్వామిక శక్తులని కీర్తిస్తున్నది. లిబియాపై వైమానిక దాడులు దీనినే తెలుపుతున్నాయి. హింసాకాండనూ, జాతులమధ్య వైషమ్యాలనూ రెచ్చగొట్టి, ఆ సాకుతో సైనిక జోక్యం చేసుకుని లిబియా, సిరియాలో ప్రభుత్వాలను మార్చాలన్నదే అమెరికా పథకం. కాగా జోర్డాన్, సౌదీఅరేబియా, కువైట్, ఔహరీన్, యుఎఇలలో అత్యంత నిరంకుశ పాలకులను నగ్నంగా సమర్థిస్తూ, సైన్యసహాయాన్ని కూడా అందిస్తున్నది.

పరిణామాలను ఇలా మలుచుకునే పద్ధతి ఎక్కువ కాలం సాగదు. ట్యునీషియా, ఈజిప్టులలో పాలకవర్గాలు ప్రజలపై, ప్రత్యేకించి కార్మికవర్గంపై విరుచుకుపడుతున్న నిర్బంధంతో, ఈ దేశాలలో వర్గపోరాటాలు తీవ్ర మౌతున్నాయి. లిబియాపై నాటో, అమెరికాల వైమానిక దాడులు, జాతీయ పరివర్తనా ప్రభుత్వమనేదానికి గుర్తింపు, చమురు అమ్మకాల ఆదాయాన్ని నిలిపివేయటం, ప్రతిపక్షమనేదానికి సైనిక సరఫరాలూ, మద్దతూ ఇప్పటివరకూ గడ్డాఫీని తొలగించలేకపోయాయి. లిబియాలోని జాతులమధ్య చిచ్చురేపి, లిబియాను ముక్కలు చేసేందుకు కూడా పూనుకుంటున్న సామ్రాజ్యవాదుల పథకాన్ని ప్రపంచ ప్రజలు తీవ్రంగా ఖండించాలి.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పాకిస్తాన్ ప్రజలలో ఆగ్రహమూ వ్యతిరేకతా విస్తారంగా వ్యాపించింది. అల్ఖైదా టెర్రరిస్టులను నిర్మూలించే పేరిట పశ్చిమ సరిహద్దు ప్రాంతంలోని వందలాది గ్రామాలపై అమెరికా సైన్యం బాంబులు వేసి నాశనంచేయటమూ, అమెరికా సైన్యం పాకిస్తాన్లో ప్రవేశించి ఒసామా బిన్ లాడెన్ను హత్యచేయటమూ తమ దేశ సార్వభౌమత్వాన్ని కాలరాచిన చర్యగా వారిలో ఆగ్రహం పెల్లుబికింది. లక్షలాదిగా వీధులలోకొచ్చి నిరసన ప్రదర్శించారు. అమెరికా దురాక్రమణ చర్యలకు నిరసన కూడా తెలుపలేని పాకిస్తాన్ పాలకుల అశక్తతా, వరద భీభత్సానికి గురైన సమయంలో పొదుపు చర్యలపేరిట ప్రపంచబ్యాంకు రుద్దిన చర్యల తీవ్రతా కలిసి పాకిస్తాన్ ప్రజలనుండి పాలకులను ఒంటరి చేశాయి.

నేపాలు ప్రజలు రాచరికాన్ని కూలద్రోశారు. ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాన్ని నిర్మించుకునే క్రమంలో వున్నారు. భారత రకపు పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యాన్ని నేపాలుపై రుద్ది, అక్కడి పూర్వదలు వ్యవస్థను కాపాడి, రాచరికం పోయినా తన దోపిడీ సాగించుకోవాలని అమెరికా ప్రయత్నిస్తున్నది. తాము కోరుకున్న విధంగా తమ దేశాన్ని నిర్మించుకునేందుకు నేపాలు ప్రజల పోరాటం కొనసాగుతున్నది.

అమెరికా ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా వెనిజులా నాయకత్వంలో లాటిన్ అమెరికా పోరాటం కొనసాగుతున్నది. ఎనిమిది లాటిన్ అమెరికా దేశాల వాణిజ్య ఆర్థిక కూటమిగా ఏర్పడ్డాయి. ఉమ్మడి ఎలక్ట్రానిక్ ద్రవ్యం సుక్రేను ఏర్పాటు చేసుకున్నాయి. దీనిని ‘మన అమెరికా ప్రజల బొలివియన్ కూటమి’(ఎఎల్బిఎ) ‘అల్ఫా’ అని పిలుస్తున్నారు. హండురాస్లో చట్టబద్ధంగా ఎన్నికైన అధ్యక్షుడిని తొలగిస్తూ అమెరికా వసువున సైనిక పితూరి జరిగింది. తరువాత హండురాస్ ఆల్ఫానుండి వెనక్కు వెళ్ళింది. క్యూబా, వెనిజులాల్లో ప్రభుత్వాలను కూలద్రోసే కుట్రలను అమెరికా సాగిస్తూనే వుంది.

సామ్రాజ్యవాదానికీ, ప్రపంచ ప్రజలకూమధ్య వైరుధ్యం, అలాగే సామ్రాజ్యవాదులమధ్య వైరుధ్యాలు పడునెక్కిన స్థితిని ఈ పరిస్థితులు తెలుపుతున్నాయి. రాబోయే రోజులలో తన దోపిడీ ఆధిపత్య విధానాలను అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మరింత బరితెగించి అమలుచేస్తుంది. దానికి నిరసన, వ్యతిరేకతా, ప్రతిఘటనా కూడా ప్రపంచ ప్రజలలో విస్తృతిలోనూ బలంలోనూ పెరుగుతుంది.

దేశీయ పరిస్థితి

కాంగ్రెసు పార్టీ నాయకత్వంలోని ఐక్య ప్రగతిశీలకకూటమి (యుపీఏ) ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల, బడాబూర్జువాల, బడాభూస్వాముల ప్రయోజనాలకు సేవచేసే విధానాలను తెగబడి అమలుచేస్తున్నది. ఆర్థిక సంస్కరణల కార్యక్రమం సాధించిన విజయాలను సంఘటిత పరుచుకోవటం గురించీ, వాటిని సంపూర్ణంగా అమలుజరపటం

గురించీ తరచుగా మాట్లాడుతున్నది. గత 20 ఏళ్లలో కేంద్రంలోనూ, రాష్ట్రాలలోనూ వివిధ కూటములు అధికారంలోకి వచ్చాయి. ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, సరళీకరణ అన్న ఒకే విధానాన్ని అవి అమలు జరిపాయని అనుభవం తెలిపింది.

ఆర్థిక వ్యవహారాలలో ప్రభుత్వ జోక్యాన్ని కనీస స్థాయికి తగ్గించి, స్వేచ్ఛాయుత పోటీని ప్రోత్సహించేందుకు సంస్కరణలను అమలు చేస్తున్నామన్న కట్టుకథను పాలకవర్గాలు ప్రచారం చేస్తున్నాయి. వాస్తవానికి, విదేశీ, భారత పెట్టుబడిదారుల ప్రస్తుత అవసరాలకు అనుగుణంగా ప్రభుత్వ జోక్యాన్ని తిరిగి రూపాంతీకరణ మాత్రమే చేశారు. లక్షల కోట్ల ధనాన్ని బూర్జువా వర్గానికి అందజేశారు. ఈ నిరంకుశాధికార పెట్టుబడితో బూర్జువావర్గం బలుస్తున్నది. దేశ నంవదైన వనరులను బంగారువళ్లెంలోపెట్టి గుత్తపెట్టుబడిదారులకు అందజేస్తున్నారు. 2-జి స్పెక్ట్రం వంపకాలు, గనుల లీజులు, చమురు అన్వేషణ, తవ్వకాల కేటాయింపులలో సాగిన అక్రమాలు దీనికుదాహరణ. భారత రాజ్యం, ప్రభుత్వాలపై తమకున్న పట్టుతో విదేశీయ, దేశీయ బూర్జువాలు భారత ప్రజలనుండి కప్పాన్ని వసూలు చేస్తున్నారు.

చమురు, సహజ వాయువు రంగం దీనికి చక్కటి ఉదాహరణ. చమురు, సహజవాయువు వనరులను అన్వేషణ జరిపి, తవ్వించేతి తీయగల శాస్త్ర, సాంకేతిక పరిజ్ఞానమూ, సాంకేతిక మానవ వైపుణ్యమూ, ద్రవ్యవనరులూ వున్నప్పటికీ, ఈ విలువైన వనరును బహుళజాతి కంపెనీలకు ధారాదత్తంచేసింది. ఒక బ్రిటిష్ ధర్మల్ యూనిట్ను 3 డాలర్ల రేటుకు భారత్కు అందజేస్తానని, దానికోసం ఇరాన్-ఆఫ్ఘనిస్తాన్-పాకిస్తాన్-ఇండియా పైపులైను నిర్మిద్దామనీ(ఈ పైపులైనును చమురు సరఫరాకు కూడా వాడుకో వచ్చును) ఇరాన్ చేసిన ప్రతివాదనను అమెరికా ఒత్తిడికి తలొగ్గి భారత ప్రభుత్వం తిరస్కరించింది. ఈ ప్రతివాదనను సమర్థించిన కేంద్రకాబినెట్ మంత్రిని గెంటివేసింది. మరోవైపున, కేబీ బెసిన్ డి-6 బ్లాకులలో కనుగొన్న సహజవాయువును ఎక్కువ ఖర్చు అయిందన్న తప్పుడు లెక్కలకు ఆమోద ముద్రవేసి బిటియు 4.24 డాలర్లకు అమ్ముకునేందుకు రిలయన్సు కంపెనీకి అనుమతి నిచ్చింది. అదే సమయంలో ప్రభుత్వరంగ సంస్థ తన సహజవాయువును ఒక బిటయు 0.8 నుండి 1.2 డాలర్లకు అమ్ముతూ లాభాలు గడిస్తున్నది. మన చమురు దిగుమతులలో 20శాతం వరకూ ఇరాన్ నుండి కొనుగోలు చేస్తున్నాము. అంతర్జాతీయ మార్కెట్టు ధరతో సంబంధం లేకుండా ఒక దీర్ఘకాలిక ఒప్పందంతో ఇరాన్ మనకు అమ్ముతున్నందున తక్కువ ధరకే వస్తున్నది. ఇరాన్ పై ఆంక్షలున్నాయన్న సాకుతో చమురు కొనుగోళ్లకు భారత్ చెల్లించవలసిన డబ్బు ఇరాన్ కు చేరకుండా నిరోధిస్తున్నది. చమురు అమ్మకాల ఆదాయం అందకుండా చేసి ఇరాన్ కు ఆర్థిక యిబ్బందులు కలగజేయటంతో పాటుగా, అంతర్జాతీయ ధరకు తన కంపెనీలనుండి భారత్ కొనుగోలు చేసేవిధంగా ఒత్తిడి చేయటమే అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల లక్ష్యం. ఈ చెయ్యి మెలి తిప్పటాన్ని ఎదిరించగల స్థితిలో భారత ప్రభుత్వం లేదు. ఇక భారత ప్రజలు తమ చమురు, సహజవాయువు, వాటి ఉత్పత్తులకూ అధిక ధర చెల్లిస్తున్నారు.

ప్రపంచంలో ఎక్కడ పండుతున్న పంటలనైనా సాగుచేయగల సారవంతభూములు, వాతావరణం భారత దేశానికున్నాయి. అయినప్పటికీ, భూమిని దున్నుతున్న వారిలో అత్యధికులు ఆకలి బారిన పడుతున్నారు; అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోతున్నారు. ఎందుకంటే వారికి భూమిలేదు; తగినంత వనిలేదు; తగినంత ఆదాయం పొందలేకపోతున్నారు. వారి శ్రమ ఫలితాన్ని భూస్వాములు, బడాబూర్జువాలు, సామ్రాజ్యవాదులూ కొల్లగొడుతున్నారు.

రైతాంగ కుటుంబ నెలసరి సగటు ఆదాయం 3వేల రూపాయలున్నట్లు అధికారిక సమాచారం తెలుపుతున్నది. పైరువచ్చి విప్లవం ప్రారంభంనుండి సాగిన వ్యవసాయ రంగంలోకి విదేశీ పెట్టుబడి చొరబాటు ఇప్పుడు పూర్తివేగంతో సాగుతున్నది. దీనితో సామ్రాజ్యవాద పారిశ్రామికరంగం తయారుచేసే ఉత్పాదకాల వాడకంపై మన వ్యవసాయ రంగం ఆధారపడవలసి వచ్చింది. రైతాంగ శ్రమనుండి ఆ కంపెనీలు సూపర్ లాభాలను

ప్రపంచంలో ఎక్కడ పండుతున్న పంటలనైనా సాగుచేయగల సారవంతభూములు, వాతావరణం భారత దేశానికున్నాయి. అయినప్పటికీ, భూమిని దున్నుతున్న వారిలో అత్యధికులు ఆకలి బారిన పడుతున్నారు; అప్పుల ఊబిలో కూరుకు పోతున్నారు. ఎందుకంటే వారికి భూమిలేదు; తగినంత వనిలేదు; తగినంత ఆదాయం పొందలేకపోతున్నారు. వారి శ్రమ ఫలితాన్ని భూస్వాములు, బడాబూర్జువాలు, సామ్రాజ్య వాదులూ కొల్లగొడుతున్నారు.

దండుకుంటున్నాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం 2.1 కోట్ల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలు పండించేందుకు 70 లక్షల టన్నుల రసాయనిక ఎరువులనూ, 32 లక్షల టన్నుల విత్తనాన్ని వాడుతున్నదనీ, రాష్ట్రవ్రభుత్వం అంచనావేసింది. రూ॥ 78,000 కోట్ల వ్యవసాయ దిగుబడిలో రూ॥ 38,000 కోట్లు బ్యాంకు రుణాల చెల్లింపుకే పోతున్నది. ఈ రుణాలు ఉత్పాదకాల కొనుగోలు కోసమే చేయబడ్డాయి. దీనికి ప్రైవేటు వడ్డీవ్యాపారుల వద్ద చేసిన అప్పులనూ (రైతాంగ అప్పుల్లో ఇది 20శాతమని అంచనా), కౌలు చెల్లింపునూ(రూ॥10,000 నుండి 20,000 వేల వరకూ వుంది) కలిపితే, రైతాంగ శ్రమదోపిడీ ఎంతగా వుందో అర్థమౌతుంది. అయినప్పటికీ, ఉత్పత్తి పెంపుదలకు రైతాంగానికిస్తున్న మద్దతు మోయలేని భారంగానూ, ఆర్థిక వృధాగానూ ప్రభుత్వం చిత్రిస్తున్నది. వాటిని తగ్గించివేస్తున్నది. ఇది రైతాంగాన్ని దివాళా తీయిస్తున్నది. ఫలితంగా దాదాపు 3 లక్షలమంది రైతాంగం అత్యుపాత్యల బారినబడ్డారు.

ప్రభుత్వ జోక్యమూ, అదుపూ అధికంగా వుండటమే రైతాంగ మెదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మూలమనీ, వ్యవసాయరంగం సంవద్వంత మయ్యేందుకు ప్రభుత్వ అదుపును తొలగించి మార్కెట్టు శక్తులకు స్వేచ్ఛ నివ్వటమే శరణ్యమనీ, పాలకవర్గాలూ, వారి ప్రతినిధులూ ప్రచారం చేస్తున్నారు. దీనికనుగుణంగానే ప్రభుత్వం వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల సేకరణ నుండి వెనక్కి తగ్గింది; ప్రైవేటు మార్కెట్టు యార్డులకు అనుమతినిచ్చింది. శీతల గిడ్డంగులు, వ్యవసాయ పరిశ్రమలు తదితర కార్యకలాపాలను నిర్వహించుకొనేందుకు మార్కెట్టు శక్తులకు ద్రవ్యమద్దతు నందిస్తున్నది. దేశంలోనూ, విదేశాలతోనూ వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల వాణిజ్యంపై వున్న ఆంక్షలను తొలగించేందుకు సమర్థనగా ఈ కారణాన్నే చూపెడుతున్నది. భూస్వాములకూ, ధనిక రైతులకూ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న రైతు నాయకులలో అత్యధికులు ఈ వాదనతోనే పయనిస్తున్నారు. వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల, ప్రత్యేకించి ఆహార ధాన్యాల ఎగుమతులకు స్వేచ్ఛనిమ్మని డిమాండు చేస్తున్నారు.

భూసేకరణ సమస్య

ఈ విధానాలు ఆర్థిక మీటల ద్వారా రైతాంగాన్ని తమ భూములనుండి తొలగించి వేస్తుండగా, అభివృద్ధి, పారిశ్రామికీకరణ, సెజ్ల పేరిట ప్రభుత్వం రైతాంగాన్ని సారవంత భూములనుండి గెంటి వేస్తున్నది. రైతాంగం నిరసన తెలిపితే పాశవిక అణచివేతకు పూనుకుంటున్నది. దేశం నలుమూలలా రైతాంగపు ప్రతిఘటనా, పోరాటాలు ప్రజ్వరిల్లటంతో ప్రభుత్వం తన విధానాన్ని సమీక్షించుకోవాల్సిన స్థితిలో పడిందిగానీ మళ్లీ వంచనకే పూనుకుంది. 1894 భూసేకరణ చట్టానికి ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన సవరణలు అలంకారప్రాయమైనవి. నిర్వచనంలోని ప్రజాప్రయోజనమన్న పదంతో నిర్బంధ భూసేకరణ అధికారం ప్రభుత్వానికే వుంటుంది. నిర్వాసితులకు ‘సప్తపరిహారం చెల్లింపు సమస్య’గానే తప్ప, ప్రజల జీవించే హక్కు, జీవనోపాధి హక్కు సమస్యగా ఈ సవరణలు పరిగణించటంలేదు.

భూమి, అడవి, నీరులను సమిష్టి హక్కుగా నేటికీ ఆదివాసీ ప్రజలు ఆచరిస్తున్నారు. గతంలో వలస పాలకులు చేసినట్లుగానే, అనేక చట్టాలచేసి ఆదివాసులను అడవినుండి తరిమివేయటం ద్వారా వారి సహజ హక్కులను ప్రభుత్వం కాలరాస్తున్నది. ఆదివాసుల రక్షణకంటూ చేసిన ప్రతిపట్టమూ ఉల్లంఘించే రూపంలోనే అమలుజరిగాయి. దీనిని ప్రతిఘటించే ప్రతి ప్రయత్నాన్ని అభివృద్ధి వ్యతిరేకమని ముద్రవేసి అణచివేస్తున్నారు.

పార్లమెంటుతో సహా ఏ ప్రజాస్వామిక సంస్థా స్వంతంగా వ్యవహరించలేని స్థితిలో, అధికారాన్ని చలాయిస్తున్న వారి కనుసన్నలలోనే ప్రతినేర పరిశోధనా సంస్థా పనిచేస్తున్న స్థితిలో అవినీతిని అంతం చేసేందుకు మళ్ళీ మరో చట్టం చేయాలనటం పనికొచ్చేదికాదు. మన రాజకీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అవినీతి భాగమైన స్థితిలో ఆర్థిక సంస్కరణ అమలుతోపాటు నానాటికీ అవినీతి వృద్ధి చెందుతున్న స్థితిలో, వ్యవస్థలో మార్పుకోసం పూనుకోవాల్సి వుంటుంది.

కనుక 1894 భూసేకరణ చట్టాన్ని రద్దుచేయాలనీ; వ్యవసాయ భూములను మరే యితర అవసరాలకూ వినియోగించరాదనీ; దేశంలో భూమిని బహుళజాతి కంపెనీలు, విదేశీ కంపెనీలు కలిగివుండరాదనీ; సేకరించరాదనీ; భూసేకరణకు ఆ ప్రాంత ప్రజల అనుమతి తప్పనిసరి చెయ్యాలనీ; ఆ సేకరణ వల్ల కలిగే లాభనష్టాలను సంపూర్ణంగా ప్రజలు ముందుంచిన తర్వాతే వారి అనుమతి కోరాలనీ; పైవేటు పరిశ్రమల భూసేకరణలో ప్రభుత్వం భాగస్వామి కారాదనీ; నిజమైన ప్రజాప్రయోజనం కొరకు భూసేకరణ ప్రభుత్వానికి తప్పని సరి అయితే పునరావాస, పునర్నిర్మాణ చర్యల పూర్తి అమలు తర్వాతే భూమి స్వాధీనం చేసుకోవాలనీ డిమాండు చేయాల్సిన సమయం వచ్చింది.

పారిశ్రామికరంగం మొత్తాన్ని విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రవేశానికి తెరచిపెట్టారు. ఉక్కు, బొగ్గు, విద్యుదుత్పత్తివంటి మౌలికరంగాలనుండి, సిమెంటు, కాగితయారీ, ఔషధాలు, వినియోగ సరుకులవరకూ ప్రతి రంగాన్ని బహుళజాతి కంపెనీలు కబళించి వేస్తున్నాయి. రక్షణరంగ పరిశ్రమలలోకి విదేశీ పెట్టుబడులను ప్రభుత్వం అనుమతించింది. చిల్లర వాణిజ్యంలోకి అనుమతించేందుకు అన్నిరకాల ప్రయత్నాలూ చేస్తున్నది. మూలవాటా ధనంలో 51శాతం విదేశీ కంపెనీలకు మించకూడదన్న నిబంధనను పాటించటంలేదు. ఇన్నూరెన్సు రంగంలో చాలా తక్కువ పెట్టుబడివున్న విదేశీ పెట్టుబడిదారునికే అన్ని నిర్ణయాలూ తీసుకునే అధికారాన్నిస్తూ కంపెనీ నియమాలు తయారు చేస్తున్నారని తేలింది.

ధనాధ్య వర్గాల విలాసాలను తీర్చే వినియోగ సరుకుల ఉత్పత్తి పరిశ్రమల ద్వారానే త్వరితగతి పారిశ్రామిక వృద్ధి అన్నది సాగుతున్నది. ప్రజల అవసరాలను తీర్చే పరిశ్రమలను వదలివేశారు. సామ్రాజ్యవాద దేశాల పెద్దకంపెనీలన్నీ వచ్చి ఇక్కడ కార్ల ఉత్పత్తి సాగించి లాభాలు గడిస్తుండగా, సామాన్యుల అవసరాలను తీర్చే చేనేత, పవర్లూమ్ రంగాలు కునారిల్లిపోతున్నాయి. సామాన్యునికి మాంసకృత్తులుగల ఆహారానికి ప్రధాన వనరైన పప్పుధాన్యాల తలసరి లభ్యత కరిగిపోతుండగా, పౌల్ట్రీ, చేవల ఉత్పత్తిని విదేశాలకు ఎగుమతి చేయటానికే ప్రభుత్వం ప్రోత్సహిస్తున్నది. ఈ తల్లెక్రిందులు అభివృద్ధి ఆకలినీ, దారిద్ర్యాన్ని పెంచుతుండగా పుంజీదు గుత్తాధిపతులవద్ద సంపద పోగుపడుతున్నది.

అదుపులేని ధరల పెరుగుదల

నిత్యావసర ధరల అడ్డుఅపూలేని పెరుగుదల అత్యధిక ప్రజానీకంపై మోయలేని భారాన్ని మోపుతున్నాయి. ఈ ధరల పెరుగుదలను అదుపు చేసేందుకు యుపిఎ ప్రభుత్వం ఎలాంటి చర్యలూ తీసుకోలేదు. దీనికి విరుద్ధంగా, చమురు ఉత్పత్తుల ధరలను పెంచివేసి ద్రవ్యోల్బణానికి ఆజ్యం పోస్తున్నది. ధరల పెరుగుదలకు మరో కారణం భవిష్యవాణిజ్యం. 2011 జులై 1నుండి 15 వరకూ పక్షం రోజుల్లో సరుకుల ఎక్సేంజిలో సాగిన వాణిజ్యం రూ॥7,05,007 కోట్లు. గత ఏడాది ఇదే పక్షం రోజుల్లో జరిగిన వాణిజ్యం రూ॥4,15,215 కోట్లు. అంటే 60శాతం పెరిగింది. అదే కాలంలో, 2010లో వ్యవసాయ సరుకుల వాణిజ్యం రూ॥45,127 కోట్లుండగా, 2011లో రూ॥90,896 కోట్లకు, దాదాపు 85 శాతం పెరిగింది. ఆహార ధాన్యాలలో భవిష్యవాణిజ్యానికి లాంఛనంగా అనుమతి లేనప్పటికీ, కార్గిల్, సింజెంటా తదితర బహుళజాతి కంపెనీలు లక్షలాది టన్నుల వరి,

గోధుమ ధాన్యాలను కొని 200నుండి 300 శాతం ఎక్కువ ధరకు అమ్ముకుంటున్నాయి. చట్టావ్యాపారం ఇంత పెద్దఎత్తున పెరిగిన తర్వాత జూదస్థాయి వ్యాపారుల లాభాలకొరకు ధరలు పైపైకి వెళ్లడం సహజంగా సాగే ప్రక్రియ అవుతుంది. సామాన్యుడికి ధరలనుండి ఉపశమనం కలిగించటంకంటే, ఈ స్పెక్యులేటివ్ వ్యాపారులకు అవకాశాలను మెరుగు పరచటమే యుపిఎ ప్రభుత్వానికి ముఖ్యమైన పనిగా వుంది. ధరల పెరుగుదలను అరికట్టేందుకు నిర్దిష్టమైన చర్యలను ప్రతిపాదించకుండా, ప్రజల కష్టాల గురించి సానుభూతి వ్యక్తంచేస్తూ పార్లమెంటులో బిజెపి ప్రతిపాదించిన తీర్మానానికి యుపిఎ భాగస్వామ్య పక్షాలన్నీ మూకుమ్మడిగా ఓటువేయటమే దీనికి తార్కాణం.

అవినీతి-అక్రమార్జనలు

కేంద్రమంత్రివర్గ నభ్యులతోనహా ఉన్నత స్థానాలలో నున్న వారి అవినీతి, అక్రమార్జనలు బయల్పడటంతో యుపిఎ ప్రభుత్వం వణికిపోతున్నది. కామన్వెల్త్ క్రీడలనుండి, 2జి స్పెక్ట్రం కేటాయింపులు, గనుల కేటాయింపు వరకూ సరళీకరణ పేరిట దేశనంపదను విదేశీ, స్వదేశీ గుత్తనంస్థలు దోచుకునేందుకు అనుమతించారు. అధికారం చేతిలో వున్న నేతలకూ, అధికారులకు లంచాలు మేవగలవారికీ దేశ నహజ, ఆర్థిక వనరులను కట్టబెట్టారు. ప్రపంచీకరణతో అవినీతి ఈ వ్యవస్థలో విడదీయలేని భాగమైంది. ఈ మొత్తం భారమంతా ప్రజలపై పడుతున్నది. జాతీయ ఆస్థల కల్పనలో ప్రకృదారి వట్టిన ధనం, ఆస్తి విలువకన్నా రెండు మూడు రెట్లు వుంటున్నది. ఇదంతా నల్లధనంగా మారి స్వీస్ బ్యాంకులకు చేరుతున్నది. ఇదంతా రహదారులపై టోల్ గేట్లు ఛార్జీలువంటి రూపంలో, పెంచిన పన్నుల రూపంలో ప్రజలు చెల్లిస్తున్నారు. ప్రజాధనాన్ని దిగమింగి బలిసే నిరంకుశాధికార పెట్టుబడి ఇదని తెలిసికూడా ప్రధానమంత్రి దీనిని ఆశ్రిత(క్రోనీ) పెట్టుబడిదారీ విధానమని పిలుస్తున్నాడు. పాలకవర్గాలూ, పాలక పార్టీల మధ్య తగవులాట మూలంగానే ఈ అక్రమార్జనలన్నీ వెలుగులోకి వచ్చాయి. అవినీతి ఆరోపణలు వినురుకోవటం; రాజకీయ ప్రత్యర్థులను దెబ్బతీయటానికి చేతిలో వున్న అధికారాన్ని ఉపయోగించి అక్రమార్జనలు వెలికి తీయటం సాధారణమైంది. దీనితో ప్రతి సంస్థా స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోయింది; పాలకుల చేతి పనిముట్టుగా మారాయి.

కొందరు ప్రజాస్వామ్యవాదులూ, గాంధేయుల ప్రయత్నాలతో అవినీతి సమస్య ఇటీవల కాలంలో రాజకీయ అజండాగా ముందుకొచ్చింది. అవినీతిపై ప్రజలలో చైతన్యాన్ని, ఆగ్రహాన్ని ఇవి తెచ్చినప్పటికీ, దీనిని ప్రజాస్వామిక సంస్థలనే వాటి పరిధిలోనే పాలక వర్గాలంచగలిగాయి. ఆ విధంగా లోక్ పాల్ బిల్లు, ప్రధానమంత్రి ఈ బిల్లు పరిధిలో వుండాలా లేదా అన్న అంశాలు కేంద్ర వివాదాంశాలుగా ముందుకు వచ్చాయి. పార్లమెంటుతో సహా ఏ ప్రజాస్వామిక సంస్థా స్వంతంగా వ్యవహరించలేని స్థితిలో, అధికారాన్ని చెలాయిస్తున్న వారి కనుసన్నలలోనే ప్రతినేర పరిశోధనా సంస్థా పనిచేస్తున్న స్థితిలో అవినీతిని అంతం చేసేందుకు మళ్ళీ మరో చట్టం చేయాలనటం పనికొచ్చేదికాదు. మన రాజకీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అవినీతి భాగమైన స్థితిలో ఆర్థిక సంస్కరణ అమలుతోపాటు నానాటికీ అవినీతి వృద్ధి చేందుతున్న స్థితిలో, వ్యవస్థలో మార్పుకోసం పూనుకోవాల్సి వుంటుంది.

ప్రజాపోరాటాలు

జీవన, పని పరిస్థితులు నానాటికీ క్షీణించి పోతుండటంతో ప్రజలలో అశాంతి, ఆగ్రహమూ పెరుగుతున్నది. ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా వారు పోరాడుతున్నారు. సెజ్ లు, విద్యుత్తు ప్లాంటులు, అణువిద్యుత్తు తదితరాల పేరిట తమ భూముల నుండి, గ్రామాల నుండి బలవంతంగా గెంటివేయటానికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళన, పోరాటాలు దేశం నలుమూలలా సాగుతున్నాయి. పొస్కోకు వ్యతిరేకంగా ఒడిషా ప్రజల పోరాటం, అణు కర్మాగారానికి వ్యతిరేకంగా జైతాపూర్ ప్రజల పోరాటం తదితరాలు వీరోచితంగా సాగి ప్రభుత్వానికి నవాలుగా నిలిచాయి. ప్రభుత్వం ఒకడుగు వేసి, ప్రజలను మభ్యపరిచి లోబర్చుకునేందుకు ఇతర సాధనాలను వెతికి పనిలో పడింది.

పెట్టుబడి సాగిస్తున్న దాడికి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం అనేక రూపాలలో పోరాటాలు సాగిస్తున్నది. మారుతీసుజీకి కార్లకంపెనీ మానేసారే ప్లాంటులో కార్మికుల సమ్మెకు ఆ ప్రాంతంలోని ఇతర పరిశ్రమలలోని కార్మికులందరూ మద్దతుగా నిలిచారు. యాజమాన్యం దిగివచ్చింది. విలువైన ఖనిజ వనరుల దోపిడీ కొరకు బహుళజాతి కంపెనీల వేటపరుగుకు వ్యతిరేకంగా ఆదివాసీ ప్రజల వీరోచిత ప్రతిఘటన ఈనాటి ముఖ్య లక్షణంగా వుంది. ప్రభుత్వ రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలపై రైతాంగం పోరాడుతున్నారు. పాలకుల విధానాలకే తోడ్పడే ఆహార ధాన్యాల ఎగుమతి, యాంత్రికీకరణకు ద్రవ్యం, వంటవిరామం వంటి నినాదాలతో రైతాంగ పోరాటాలను పాలకవర్గాలూ, వారిపార్టీలు దారి మళ్లిస్తున్నాయి. దున్నేవానికే భూమి ప్రాతిపదికగా భూపంపక పోరాటాలనుండి అతివాద, మితవాద అవకాశవాదులద్దరూ ప్రజల దృష్టిని మళ్లిస్తున్నారు.

అసమాన ఆర్థికాభివృద్ధి, తత్పర్యపసానంగా అసమాన రాజకీయాభివృద్ధి అనేక సమస్యలను సృష్టిస్తున్నది.జాతుల, ప్రాంతాల నిజమైన అభివృద్ధి సాగటం లేదు. ఫలితంగా ప్రజల జాతీయ, ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలు అనేక రూపాలలో, అనేక స్థాయిల్లో వ్యక్తమౌతున్నాయి. అవి తమ ప్రాంతమూ, భాషా, సంస్కృతి అభివృద్ధి చెందాలి నుండి ప్రత్యేకరాష్ట్ర డిమాండు, స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కు డిమాండ్లు గానూ వ్యక్తమౌతున్నాయి. కాశ్మీరులోనూ, ఈశాన్య భారతంలోనూ స్వయంనిర్ణాయాధికారం కొరకు పోరాటాలు కొనసాగుతున్నాయి. భారత పాలకవర్గాలు వాటిని అణచివేసేందుకు పాశవిక నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తూనే, వాటిని ప్రధాన స్రవంతిలో చేర్చటమన్న పేరిట అప్పుడప్పుడు చర్చల తతంగాన్ని సాగిస్తున్నాయి. భారత్ యూనియన్ లో ప్రత్యేక రాష్ట్రం కావాలని అనేక ప్రాంతాలు కోరుతున్నాయి. ఆ డిమాండ్లను తీర్చటమో, ఆ ప్రాంత అభివృద్ధికి చర్యలు తీసుకోవటమో కాకుండా పాలకవర్గాలు వాటిని ప్రాంతీయ విద్వేషాలు రెచ్చగొట్టేందుకు ఉపయోగ పెట్టుకుంటున్నాయి. ప్రజా ఉద్యమంలో భాగంగా సైనిక దళాల ప్రత్యేక అధికారాల చట్టాన్ని రద్దు చేయాలన్న డిమాండు ముందుకురావటం దేశ సమగ్రతను కాపాడే పేరిట ప్రభుత్వం ప్రజలపై సాగిస్తున్న నిర్బంధకాండ తీవ్రతను తెలుపుతున్నది. నేడు ఉనికి లోవున్న సామాజిక వ్యవస్థ అత్యంత విలువైన ఉత్పత్తి శక్తిని నాశనం చేస్తున్నది. పిల్లలకు కనీస విద్యను నిరాకరిస్తున్నది. శ్రామికుల్లో ఒకభాగాన్ని తీవ్ర దోపిడీకి గురిచేస్తున్నది. మరొక భాగానికి పనిచూపక వృధా చేస్తున్నది. ఉత్పత్తిని సాగించేందుకూ, అభివృద్ధి పరిచేందుకు శిక్షణ గరిపే విద్యను ప్రజల అవసరాలను తీర్చేవిధంగా కాకుండా గుత్తాధిపతుల దోపిడీ అవసరాలు తీర్చే విధంగా తయారు చేస్తున్నారు.

ఈ సామాజిక వ్యవస్థ ఉత్పత్తి శక్తులను నాశనానికి గురిచేయటంతో పాటు, ప్రకృతివే వినాశనానికి గురిచేస్తున్నది. అడవుల నాశనం, భూసార కోత నానాటికీ వరదల తీవ్రతను పెంచుతున్నాయి. భూసారం ఆందోళనాకర స్థాయికి దిగజారింది. భూగర్భ జలాలు అడుగంటి పోతున్నాయి. కొన్ని ప్రాంతాలు ఎడారిగా మారే ప్రమాదంలో పడ్డాయి. లాభార్జన పరుగు-నీటిని, గాలినీ కలుషితం చేసి ప్రజల ఆరోగ్యానికి హానికరంగా మారింది.

మరొక కులానికి చెందిన వారిని వివాహ మాడినందుకు యువతీ యువకులను శిక్షిస్తున్నారు; చంపుతున్నారు. అనేక రూపాల్లో వివక్షకూ, అణచివేతకూ మహిళలు గురౌతున్నారు. పొలాల లోనూ, కర్మాగారాల లోనూ సమానపనికి సమాన వేతనాన్ని చెల్లించకుండా మహిళల శ్రమను అధిక దోపిడీకి గురిచేస్తున్నారు. మహిళల సాధికారికత పేరిట వారిని సెజ్ లలో కట్టు బానిసలుగా దిగజార్చు తున్నారు; సూక్ష్మరుణ కంపెనీలు వారి రక్తాన్ని పీల్చి వేస్తున్నాయి. దోపిడీ వర్గాల లాభార్జన కొరకు విస్తరిస్తున్న మార్కెట్టులోకి వస్తున్న ఆధునిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానం. మహిళల పనిభారాన్ని తగ్గించే బదులుగా తీవ్రం చేస్తున్నది; పితృస్వామిక భావజాలాన్ని బలీయం చేస్తున్నది; గర్భంలోనే బాలికా శిశువులవధ దీనికి తార్కాణం.

భారత్ లోనూ, ప్రపంచంలోనూ తీవ్ర మౌతున్న ఆర్థిక - రాజకీయ సంక్షోభం- విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి, ప్రజలకు నాయకత్వం వహించి వారిని మరింత నిశ్చయాత్మక విప్లవ పోరాటం లోనికి సమీకరించటానికి, ఆ విధంగా నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను నిర్మించాలన్న అశయసాధనకూ అనేక అవకాశాలనిస్తున్నది. అయితే విప్లవోద్యమం దానంతటదే రాదు. దీనికి సన్నాహాలు చేసి నిర్మించాలి. బలమైన కార్మిక వర్గ విప్లవ పార్టీ మాత్రమే విజయం సాధించ గలదు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ బక్కపరచి బలమైన కార్మికవర్గ పార్టీని నిర్మించటం మన కర్తవ్యం.

గ్రామీణ భారతంలో పదునెక్కుతున్న వర్గ ఉద్రిక్తతల మూలంగా దళితులపై దాడులు పెరుగు తున్నాయి. వ్యవసాయ రంగంలో సంక్షోభం తీవ్రమైన కొలదీ గ్రామీణ పేదలలో అధికంగా వున్న దళితుల జీవనం కల్లోల భరితంగా వుంది. దళితుల సాధికారికత గురించి ఎన్నిమాటలు చెప్పినా వారికి ఉపాధి సౌకర్యాలు కుదించుకుపోతున్నాయి. వారు పట్టణాలకు వలసపోయి దౌర్భాగ్య జీవితాలు గడవవలసి వస్తున్నది.

ధనికులకూ, ధనికదేశాల నుండి వస్తున్న వారికీ అత్యధిక వైద్య సౌకర్యాలను తరచుగా మెడికల్ టూరిజం పేరిట ప్రభుత్వ సబ్సిడీలతో అందిస్తున్నారు. కోట్లాది మంది భారతీయులు, ప్రత్యేకించి గర్భిణీలు, శిశువులూ, కనీస వైద్య, ఆరోగ్యసేవలు అందుబాటులో లేక నులభంగా నివారించగల వ్యాధులకు గురై మరణిస్తున్నారు. లాభార్జనా వ్యాపారంగా మారిన వైద్య బీమా రంగాన్ని కబళించేందుకు విదేశీబీమా కంపెనీలు పోటీపడుతున్నాయి. విదేశీ మారకద్రవ్య ఆర్జన ఆరాటంలో పడిన పాలకులు, దేశప్రజలను ఔషధ ప్రయోగాలకు జంతువులుగా వినియోగించు కునేందుకు విదేశీ మందుల కంపెనీలకు అనుమతినిస్తున్నారు. దేశ ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని రక్షించే బదులుగా బహుళజాతి కంపెనీలు లాభార్జన కొరకు సాగిస్తున్న అవైతిక చర్యలకు పూర్తి మద్దతు నిస్తున్నారు.

ప్రజాకర్షక పథకాలు -నిర్బంధం

ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఈ సమస్యలలో దేనినీ పరిష్కరించగల పరిస్థితిలో పాలకవర్గాలులేవు. వారు ప్రజలనుండి పూర్తిగా వేరుపడిపోయారు. ప్రజల సంఘటిత శక్తి వారికి భయాన్ని కలిగిస్తున్నది. అణచివేత, ప్రజాకర్షక పథకాలూ, విభజించి, పాలించే పద్ధతులను వారు ప్రజలను పోరాట వధంనుండి మళ్ళించి అణచివేసేందుకు వినియోగిస్తున్నారు.

తమ సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, సంక్షేమ సేవలనందించే బాధ్యత నుండి తప్పుకునే విధానాల ఫలితంగా ప్రజలలో అశాంతి చెలరేగుతున్నదని వారికి బాగా తెలుసు. ప్రజాకర్షక పథకాలతో ప్రజల దృష్టి మళ్లించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. గ్రామీణ ఉపాధి పథకం, ఫీజు రీయింబర్సుమెంటు, ఆరోగ్యబీమా పథకాలను చేపట్టి విద్యా, వైద్యరంగాలను ప్రైవేటీకరిస్తున్న విధానం నుండి ప్రజల దృష్టి మళ్లించటమే కాక, ఈ పథకాల నిధులతో ఈ రంగాలలోని వ్యాపారశక్తులకు ద్రవ్యాన్ని అందజేస్తున్నారు. అజాగళస్థనాలవంటి విద్యాహక్కు, అహారహక్కు వంటి చట్టాలను గురించి అంతలేని చర్చలు సాగిస్తూ ప్రజల్లో భ్రమలు సృష్టిస్తున్నారు. ఇప్పుడున్న వివిధ దారిద్ర్య నిర్మూలనా పథకాలనేవాటి స్థానంలో నగదు బదలీ పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టే ఆలోచనలో ప్రభుత్వం వుంది. దీనివల్ల నిరుపేదలకు వ్రత్యక్ష సహాయమందుతుందని చెబుతున్నదిగానీ, ఈ వ్యయాన్ని తగ్గించుకోవటమే దాని లక్ష్యం.

వలస పాలకుల నుండి వారసత్వంగా పొందిన విభజించి-పాలించే పద్ధతిని భారత పాలకవర్గాలు విస్తారంగా వాడుతున్నాయి. ప్రజలలోని వివిధ సెక్షన్ల మధ్య వైమనస్యాల నాటడం, మతం, కులం, భాష, ప్రాంతం, జాతీయతలను వినియోగించి వారి మధ్య వైషమ్యాలు రగల్చడం, దాని తర్వాత శాంతి భద్రతల పేరిట ఫాసిస్టు నిర్బంధానికి పాల్పడటం ఈ పద్ధతిలో

భాగమే. మెత్తనైన, నగ్గుమైన రూపాల మతోన్మాదాలు ఇలా ప్రజలను విభజించే పాలకవర్గాల విధానంలో భాగమే.

వీటితోపాటుగా ప్రజాఉద్యమాలను అణచి వేయటానికి భారత పాలక వర్గాలు పాశవిక నిర్బంధాన్ని సాగిస్తున్నాయి. ప్రజల పౌర స్వేచ్ఛలనూ, ప్రజాస్వామిక హక్కులనూ కాలరాయటం దీనిలోభాగమే. అనేక నిర్బంధ చట్టాలకు సవరణలు తెచ్చి వాటిని మరింత నిరంకుశంగా మలుస్తున్నారు. సమ్మోహక్యును కూడా వారు నిరాకరిస్తున్నారు. బహిరంగసభలు పెట్టుకునేందుకు కూడా పోలీసు అనుమతి పొందాలని శాసిస్తున్నారు. పోలీసులు కాదంటే, అనేక ఆంక్షలు పెట్టి హైకోర్టులు అనుమతిస్తున్నాయి. రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ కేంద్ర ప్రభుత్వం చేతిలో అధికారాలు కేంద్రీకృతమవు తున్నాయి. వంటి రాష్ట్రాలకే చెందిన ఈ శాంతి భద్రతల అధికారాలను అది లాగి వేసుకుంటున్నది. ఆర్థిక వనరులు లేవన్న సాకు చెప్పి, తీరప్రాంత పోలీసు స్వేషన్లను కేంద్రమే తీసుకోవాలని ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రివర్గం తీర్మానం చేసింది. ఇదే కారణం చెప్పి కేంద్ర ప్రభుత్వం సెజ్‌లకు కాపలాకు ప్రత్యేకదళం పేరిట అర్ధసైనిక బలగాలను పెంచుతున్నది.

మరోవైపున గ్రామీణ భారతంలోని అనేక ప్రాంతాలలో భూస్వామ్య వర్గపు ప్రైవేటు సైన్యాలు బీభత్సకాండ సాగిస్తున్నాయి. వీరితో చేతులు కలిపి భారత ప్రభుత్వం గ్రామీణ పేదలను అణచివేస్తున్నది. చట్టాన్ని తమ చుట్టం చేసుకున్న భూస్వామ్య వర్గాలను వదిలివేసి గ్రామీణ పేదలపై బీభత్సకాండ సాగిస్తున్నది. ప్రజా నాయకులను భౌతికంగా నిర్మూలిస్తున్నది.

టెర్రరిజం, మావోయిజం, తీవ్రవాదంవల్ల భారత ఆంతరంగిక భద్రత ప్రమాదాన్నెదుర్కొంటోందని భారత పాలక వర్గాలు ప్రచారం చేస్తున్నాయి. విశాల ప్రాంతాలను సాయుధ బలగాలతో నింపివేశారు. ప్రత్యేక నిర్బంధ చట్టాలను తెచ్చారు. ఏ పార్టీ అధికారంలో వున్నా ఈ నిర్బంధకాండపై ఏకాభిప్రాయంతోనే వున్నాయి. హింసావాదం, ఆర్థిక-రాజకీయ సమస్య అంటూనే నిర్బంధ ప్రయోగాన్నే పరిష్కారంగా అమలు చేస్తున్నది.

విస్తరణవాద కాంక్షలు

ప్రపంచశక్తిగా భారత ఆవిర్భావం గురించి ఎడతెగకుండా మాట్లాడుతున్న భారత పాలకవర్గాలు తమ విస్తరణవాద కాంక్షలను బయటపెట్టు కుంటున్నాయి. సామ్రాజ్యవాదానికి, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్య వాదానికి, భారత పాలకుల లొంగుబాటు గమనించితే, సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలను, అధివత్యాన్ని కాపాడేందుకు దక్షిణాసియాలో ప్రాంతీయ పెత్తనాన్ని సాగించాలని భారత పాలకవర్గాలు కోరుకుంటున్నాయని అర్థమౌతుంది. అమెరికాతో చేసుకున్న వ్యూహాత్మక సైనిక ఒప్పందం; ఆ తర్వాత అమెరికా నౌకలకు హిందూ మహాసముద్రంలో రక్షణ కల్పించేందుకు అంగీకారం, ఆఫ్‌ఘనిస్తాన్‌లో భారతపాత్ర గమనించితే, సామ్రాజ్యవాదులు అనుమతించిన మేరకే భారతపాలకులు కదులుతున్నారని తెలుతుంది. ఇరాన్‌కు ఇవ్వాల్సిన చమురు చెల్లింపుల్లో అమెరికా కల్పించిన చిక్కుల నెదుర్కొలేని భారత పాలకుల అశక్తత దీనినే తెలుపుతున్నది. భారత ప్రభుత్వ విదేశాంగ విధానానికి భారత పాలకవర్గాల విస్తరణ వాదకాంక్షలే పట్టుగొమ్మ.

రాజకీయ సంక్షోభం

ఆర్థిక సంక్షోభం తాకిడితో రాజకీయరంగం అతలాకుతలమౌతున్నది. పాలకవర్గాల రాజకీయ ప్రతినిధులుగా వున్న రాజకీయ పార్టీలన్నీ ప్రజల విశ్వాసాన్ని కోల్పోయాయి. ఒక నిర్దిష్ట కార్యక్రమంతో ప్రజల ముందుకు వెళ్లగలిగిన స్థితి దోపిడీ వర్గ పార్టీలకు లేదు. భూ సంస్కరణ వంటి మౌలిక నినాదాల వూసే వారెత్తుకోవటంలేదు. ప్రజాకర్షక పథకాలతో ప్రజలను సహాయం కోసం ఎదురు చూసే బిచ్చగాళ్ళుగా వుంచుతున్నాయి. ప్రజల సమస్యలను వేటినీ పరిష్కరించలేని వీరు, పార్లమెంటును బాతాఖానీ షాపుగా వుంచుతున్నారు. రాజకీయంగా పరిష్కరించవలసిన సమస్యలనుకూడా కోర్టుల

ముందుకు నెట్టి నాటకమాడుతున్నారు. కోర్టుల నడ్డుపెట్టుకుని ప్రజల సమిష్టి కార్యాచరణలైన బందులూ, సమ్మోలను నిషేధిస్తున్నారు. దోపిడీ అణచివేత పాలనను సాగించేందుకు ప్రజలపై పాశవిక నిర్బంధానికి పాల్పడుతున్నారు.

కేంద్రంలో ఏ ఒక్క పార్టీ మెజారిటీ పొందలేని స్థితి ఏర్పడింది. సంకీర్ణ ప్రభుత్వాల పాలనలో అధికారమే వరమావధిగా అన్ని ప్రజాస్వామిక విలువలకూ తిలోదకాలిస్తున్నారు. ఇది పార్టీల లోపలా, పార్టీల మధ్యనా తీవ్ర విభేదాలకు దారి తీస్తున్నది. ఇది తీవ్రమై పార్టీలు చీలికకు గురై కొత్తపార్టీలూ, ప్రాంతీయ పార్టీల ఏర్పాటుకు దారి తీస్తున్నాయి. ఈ తగాయిదాలలో నాయకుల అక్రమార్గనలు బయటపడి, రాజకీయ వ్యవస్థ ఎంతగా అవినీతిమయమైందో ప్రజలుకు తేటతెల్లమౌతున్నది.

పాలక వర్గాలలోనూ, వారి రాజకీయ ప్రతినిధుల లోనూ, రాజ్యాంగ యంత్ర వివిధ విభాగాల్లోనూ వైరుధ్యాలు తీవ్రంగా వున్నప్పటికీ, దోపిడీ వ్యవస్థను కాపాడటంలో ఒక్కటిగానే నిలుస్తున్నారు. యుపిఏ, ఎన్‌డిఏ కూటములుగా ఏర్పడి అధికారాన్ని చెలాయించ గలగుతున్నారు. అది వారి బలం. అదేనందర్బంలో ప్రజల అసంతృప్తికీ, ఆగ్రహాకీ గురౌతున్నారు. అదివారి బలహీనత. కనుకనే ఈ బలహీనత బయటపడకుండా కూడబలుక్కున్నట్లు రాజకీయ అజెండాను నిర్ణయిస్తున్నారు. అన్నాహజారే దీక్ష, దానికి స్పందనలలో ఇది తేటతెల్లమైంది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీలుగా చెలామణి అవుతున్న సిపిఐ, సిపిఎంలు కూడా ఇందుకు భిన్నంగా లేవు. దోపిడీ పాలక వర్గాలకు సేవ చేసే విధానాల కొరకు అవి ప్రజలపై విరుచుకుపడటానికి వెనుకాడటంలేదు. విప్లవ పార్టీలలో కూడా అతివాద సెక్టేరియన్ పోకడలూ, టెర్రర్‌ను ఆశ్రయించే ధోరణులూ ఒకవైపునా, మితవాదం మరొక వైపునా భౌతికంగా విప్లవానికున్న అవకాశాలకు హానికలిగిస్తున్నాయి.

భారత్‌లోనూ, ప్రపంచంలోనూ తీవ్రమౌతున్న ఆర్థిక-రాజకీయ సంక్షోభం-విప్లవోద్యమ నిర్మాణానికి, ప్రజలకు నాయకత్వం వహించి వారిని మరింత నిశ్చయాత్మక విప్లవపోరాటం లోనికి సమీకరించటానికి, ఆ విధంగా నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను నిర్మించాలన్న అశయసాధనకూ అనేక అవకాశాలనిస్తున్నది. అయితే విప్లవోద్యమం దానంతటదే రాదు. దీనికి నన్నాహాలు చేసి నిర్మించాలి. బలమైన కార్మిక వర్గ విప్లవ పార్టీ మాత్రమే విజయం సాధించగలదు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులందరినీ ఐక్యపరచి బలమైన కార్మిక వర్గ పార్టీని నిర్మించటం మన కర్తవ్యం.

దున్నే వానికే భూమి కేంద్ర నినాదంగా వ్యవసాయ విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మించాలి. దీనిని సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాలను నిర్మించే కర్తవ్యంతో అనుసంధా నించాలి. ఈ క్రింది డిమాండ్లతో వ్రజలను పోరాటాలలోకి సమీకరించాలి.

మౌలిక కర్తవ్యాలు

- దున్నేవానికే భూమి ప్రాతిపదికన విప్లవ భూ సంస్కరణల అమలు కోసం రైతుకూలీ పేదలంతా సంఘటిత శక్తిగా నిలబడి పోరాడాలి.
- విదేశీ పెట్టుబడులను జాతీయం చేయాలి.
- జాతీయ పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయాలి.
- భూమి, నీరు, అడవిపై ఆదివాసుల హక్కుల పరిరక్షణకై పోరాడాలి.
- నీటి వనరుల ప్రైవేటీకరణను వ్యతిరేకించాలి. జలవనరులపై రైతాంగ హక్కును పరిరక్షించుకోవాలి.
- జల వనరుల వినియోగంలో సాగు భూములకు నీరివ్వడానికి ప్రాధాన్యతనివ్వాలి.
- వ్యవసాయరంగంలో కార్పొరేటీకరణ, సామ్రాజ్య వాదీకరణను తిప్పి కొట్టడములో ఉద్యమించాలి.
- ద్రవ్యరూపంలో విదేశీ పెట్టుబడుల చొరబాటును నిరోధించాలి.
- సామ్రాజ్యవాదం, వ్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు ఆధిపత్య విధానాలు, దురాక్రమణ యుద్ధాలను వ్యతిరేకించాలి.

డిమాండ్లు

1. రైతాంగం:

- పంటఖర్చుల ప్రాతిపదికన, స్వామినాథన్ కమీషన్ సిఫార్సుల ప్రాతిపదికగానైనా గిట్టుబాటు ధరలను ప్రకటించాలి.
- మార్కెట్ యార్డులను రైతుకమిటీల అధీనంలో ఉంచాలి.
- రైతులకు సాధారణ వడ్డీ, వ్యవసాయరంగానికి అవసరమైన రుణసౌకర్యాలు కల్పించాలి.
- నీటిపారుదల సౌకర్యాల కల్పనరైతాంగ హక్కులు పరిరక్షించాలి.
- వ్యవసాయ రంగంలో భవిష్య వ్యాపారం, చట్టా వ్యాపారాలను నిషేధించాలి.
- విద్యుత్తు, ఎరువులు, విత్తనాల రంగంలో స్వావలంబన విధానం అమలు చేయాలి.
- పంటల ధరల నిర్ణయంలో మార్కెట్టు శక్తుల ప్రమేయం ఉండరాదు.

2. వ్యవసాయకూలీలు:

- వ్యవసాయకూలీలకి కనీస వేతనాల చట్టాన్ని నవరించి నక్రమంగా అమలు జరిపే యంత్రాంగాన్ని ఏర్పరచాలి.
- కౌలుదార్లను అందరినీ రిజిస్టరు చేసి 1/3 వంతు కౌలు రేటు నిర్ణయించి, కౌలుదార్లకి రుణసౌకర్యం కల్పించాలి.
- గ్రామీణ చేతి వృత్తులను పరిరక్షించేందుకు అన్ని చర్యలూ చేపట్టాలి.

3. గిరిజనులు:

- 1/70 రెగ్యులేషన్సు, 7/2004 పంచాయితీరాజ్ సవరణ చట్టాన్ని అమలు చేసి గ్రామసభల ద్వారా ఆదివాసీ ప్రాంతాల భూమి సమస్యలు పరిష్కరించాలి.
- 1/70 రెగ్యులేషన్ అమలు జరిపి ఆదివాసులకు భూమిని తిరిగి అప్పగించాలి.
- 4/2005 చట్టాన్ని అమలు జరిపి గ్రామసభలకు అధికారాలు అప్పగించాలి.
- గ్రామసభల ఆమోదం లేకుండా భూములను, అడవులను అభివృద్ధి సాకుతో వినియోగించరాదు.
- 2006 ఆదివాసీ హక్కుల చట్టంపై కోర్టు స్టేలను తొలగించి, వన్యప్రాణి సంరక్షణ పేరిట తరతరాలుగా అడవులలో నివశిస్తున్న ఆదివాసులను తొలగించరాదు. ప్రాజెక్టులు, మైనింగు పేరిట ఆదివాసుల గెంటీవేతను నిలిపివేయాలి.

4. ప్రాజెక్టులు-నిర్వాసితులు:

- విస్తృతమైన నిష్పాక్షిక ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ ఆమోదం తర్వాతే ఏ ప్రాజెక్టునైనా తలపెట్టాలి.
- సమగ్ర, శాస్త్రీయ పునరావాసం ముందు కల్పించిన తర్వాతే ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం చేపట్టాలి.
- 1894 నిర్బంధ భూసేకరణ చట్టాన్ని రద్దు చేయాలి.
- భూమికి భూమి, అడవికి అడవితో సమగ్ర పునరావాసాన్ని కల్పించిన తర్వాతే ప్రాజెక్టులు నిర్మించాలి.
- జలవనరుల పంపకంలో ప్రాంతాల అసమానతలకి తావు లేకుండా జలవనరుల పంపిణీ జరగాలి.

5. ఖనిజాలు:

- ఇనుము, బాక్సైట్ తదితర ఖనిజాల తవ్వకంలో సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి అవకాశం ఇవ్వడాన్ని ప్రతిఘటించాలి.
- ప్రజా ఖనిజ విధానం, దేశ భవిష్యత్ అవసరాల ప్రాతిపదికన ఖనిజాల విధానం అమలు జరపాలి.
- దేశ సహజ వనరులను కారుచౌకగా విదేశీ మార్కెట్ శక్తులకి దోచిపెట్టడాన్ని ప్రతిఘటించాలి.
- లభ్యమయ్యే ఖనిజాల ఆధారంగా దేశీయ పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయాలి.
- ఖనిజ వనరులను కారుచౌకకు ఎగుమతి చేయటం మరియు విదేశీ గుత్త కంపెనీలపరం

చేయటం ఆపాలి; ప్రజల అవసరాలను తీర్చటం లక్ష్యంగా సహజ, ఖనిజ వనరుల వినియోగం జరగాలి.

6. పరిశ్రమలు-కార్మికరంగం:

- ఎగుమతి ఆధారిత అభివృద్ధి అన్న విధానాన్ని రద్దు చేయాలి. సెజ్‌లు, కారిడార్‌లు వంటి పథకాలను రద్దు చేయాలి.
- ద్రవ్యరంగంలో విదేశీ కంపెనీలను అనుమతించరాదు.
- ఫ్యాక్టరీల మూసివేతలను, కార్మికుల తీసివేతలను నిలుపువేయాలి.
- ప్రైవేటీకరణ, కాంట్రాక్టీకరణ ఆపివేయాలి.
- 180 రోజులు పనిచేసిన వారందరినీ పర్యనెంటు చేయాలి.
- ఉపాధిరహిత అభివృద్ధి నమూనాను తిరస్కరించి శ్రమఆధారిత పారిశ్రామికీకరణను ప్రోత్సహించాలి.
- చిన్న పరిశ్రమలకు రక్షణ కల్పించాలి.
- ప్రజల అవసరాలను తీర్చే పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించాలి.
- విదేశీ పెట్టుబడులను అనుమతించరాదు.వాటిని జాతీయం చేయాలి.
- వ్యవసాయ, పారిశ్రామికాభివృద్ధికి స్వతంత్ర, స్వావలంబిత విధానాన్ని అమలు చేయాలి. దాని కొరకు సేవారంగాన్ని అభివృద్ధి పరచాలి.
- వ్యవసాయ రంగంతో జోడించిన పారిశ్రామికాభివృద్ధిని సాగించాలి. దీనికి ప్రజావసరాలను తీర్చటం లక్ష్యంగా వుండాలి.

7. విద్య-సంస్కృతి:

- సార్వజనీన ప్రాథమిక విద్యను ఉచితంగా అందించాలి.
- సార్వజనీన మాధ్యమిక విద్యను, సామాజిక ఉత్పత్తితో జోడించి శాస్త్రీయ అభినివేశం సాధించాలి. ఈ స్థాయి విద్య ముగిసే సరికి ఉపాధి పొందే వైవెణ్యాన్ని గరపాలి.
- విద్యా బోధన-పాలన అన్ని స్థాయిల్లో మాతృభాషలో సాగించాలి.
- ఉన్నత విద్యారంగం ప్రభుత్వ ఆధీనంలో వుండాలి.
- విదేశీ యూనివర్సిటీలను రద్దు చేయాలి.
- ఉన్నత విద్య సామాజిక అభివృద్ధికి తోడ్పడే దిశగా శాస్త్రీయత, ప్రజాస్వామికత ప్రాతిపదికగా సాగాలి.
- మైనారిటీలపై దాడులను ఆపాలి.
- ముస్లింలను దేశద్రోహులుగా చిత్రించే, మతోన్మాద చర్యలను అణచివేయాలి.
- హిందువుల ఆచారాలనే భారతీయతగా, భారత సంస్కృతిగా సాగిస్తున్న చర్యలను నిరసించాలి, అరికట్టాలి.
- రాజ్య వ్యవహారాలలో మతాన్ని జొప్పించరాదు.

8. ప్రజా హక్కులు:

- వైద్యం, ఆరోగ్య రక్షణ ప్రభుత్వ రంగంలో వుండాలి.
- సార్వజనీన ఉచిత ఆరోగ్య సేవలు ప్రభుత్వం నిర్వహించాలి.
- ప్రజల పొదుపుకు అన్ని రక్షణలూ కల్పించి, వాటిని ప్రజా జీవితాలను మెరుగుపర్చేందుకు పెట్టుబడిగా వాడాలి. ప్రజాధనాన్ని దిగమింగే అవినీతిని అరికట్టాలి.
- ప్రజల వాక్, సభా స్వాతంత్ర్యాలనూ, నిరసన తెలిపే హక్కును కాలరాచే చట్టాలనూ రద్దు చేయాలి.
- వ్రజా ఉద్యమాలపై తుపాకీ కాల్పులూ, లాఠీఛార్జీలనూ సాగించరాదు.
- రాజకీయ ఉద్యమకారులపైన పెట్టిన అక్రమ కేసులను ఎత్తివేయాలి, వారిని విడుదలచేయాలి.
- రాజకీయ ఉద్యమంలో పాల్గొన్న కారణంగా అరెస్టు చేసిన వారందర్నీ రాజకీయ ఖైదీలుగా గుర్తించాలి.

5-9-2011

కేంద్ర కమిటి

సి.పి.ఐ (ఎం.ఎల్.)

ప్రకటించాల్సింది-పంట విరామం కాదు సాగించాల్సింది - పాలకుల విధానాలపై సంఘటిత పోరు

కన్నీటి కడలిలో కష్టాలసాగు ఎన్నాళ్లు? ఇదీ రైతాంగం అడుగుతున్న ప్రశ్న. దీనికి పాలకులు చెబుతున్న సమాధానం-పైరుపచ్చ విప్లవ రెండవదశ అమలు! గత దశాబ్దకాలంగా సాగుతున్న చర్చ నేపథ్యంలోనే ఇటీవల ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని కొన్ని జిల్లాల్లో ప్రకటించిన పంట విరామం అన్న దానిని పరిశీలించాలి.

159 సంవత్సరాలుగా ధవళేశ్వరం బ్యారేజి క్రింద నీటిపారుదలా సౌకర్యం కలిగివుండి ఆంధ్రప్రదేశ్ ధాన్యాగారంగా పేరుగాంచిన కోనసీమలోని 16 మండలాలకుగానూ 13 మండలాల్లోని దాదాపు 40వేల మంది రైతులు 85వేల ఎకరాల్లో పరిపండించబోమని ప్రకటించారు. అలాగే పశ్చిమ గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాల్లో కూడా పంట విరామ ప్రకటనలు వచ్చాయి. ఇలా విరామ ప్రకటన లక్షైకరాలకు విస్తరించిందని అధికారిక అంచనాకాగా, 3 లక్షల ఎకరాలని అనధికారిక అంచనాలు తెలుపుతున్నాయి. ఫలితంగా 5 లక్షల టన్నుల పరిధాన్యం పంట తగ్గుతుందని అంచనా. కనీస మద్దతుధర లెక్కన చూసినా రైతాంగం 50 కోట్ల రూపాయల ఆదాయం కోల్పోతారు.

ఇదికాక తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో 6 లక్షలమంది రైతులుంటే 3.5 లక్షలమంది కౌలుదారులే. కోనసీమలో కౌలుదారులు 80శాతం వుంటారు. ఎంత కనీసంగా లెక్కవేసినా 50వేల కౌలుదారులు ఉపాధి కోల్పోతారు. ప్రతి నలుగురిలో ఒకరు వ్యవసాయకూలీగా వున్న ఈ ప్రాంతంలో వ్యవసాయ కూలీలు లక్షలాది పని దినాలను కోల్పోతారు.

రెండవ పంటకు నీరు కావాలని కోరుతూ అధికారుల చుట్టూ తిరిగే రైతాంగం కాలువల ఆధునీకరణ పనులకొరకు కాలువలు మూసివేసి, పంట విరామం ప్రకటిస్తామన్న ప్రభుత్వాన్ని ప్రశ్నించిన రైతాంగం ఇప్పుడిలాంటి తీవ్రచర్యకు ఎందుకు పూనుకున్నారు? అత్యుహత్యా సదృశమైన పంట విరామాన్ని ఎందుకు ప్రకటించారు? ప్రభుత్వం నచ్చజెప్పబూనుకున్నా ఎందుకు నిరాకరించారు ? రైతాంగమెదుర్కొంటున్న సమస్యపట్ల మొసలికన్నీరు కార్చే ప్రభుత్వంలో కదలిక ఎందుకు వచ్చింది? సాగుదండగమారిదన్న ప్రధాన ప్రతిపక్షం పంట విరామాన్ని కీర్తిస్తూ ఎందుకు పూరేగుతున్నారు? దీని ఫలితాఫలితాలేమిటి?

సాగు జీవనాధారమైన రైతే పంట విరామాన్ని ప్రకటించటం సంచలనాన్ని కలిగించింది. రైతాంగ దుస్థితిని మరోసారి తీవ్ర చర్చనీయాంశం చేసింది. పంట విరామం ప్రకటించిన రైతుల నాడుకునేందుకు ఏం చెయ్యాలో తెలుపమని కోరుతూ ప్రభుత్వం మోహన్‌కండా కమిటీని నియమించింది. ఈ కమిటీ తన సూచనలను ప్రభుత్వానికందజేసింది. ప్రభుత్వమూ, మోహన్‌కండా కమిటీ, వివిధ రైతుసంఘాలు, ప్రతిపక్షపార్టీలు అన్నీ పంటకు కనీస మద్దతు ధర అందకపోవటం ప్రధాన కారణంగా చెబుతున్నాయి.

మొక్కబడిగా కనీస మద్దతు ధర

రాష్ట్రప్రభుత్వ వ్యవసాయశాఖ లెక్కప్రకారం కోనసీమలో ఒక క్వింటాలు వరి ధాన్యం ఉత్పత్తి వ్యయం రూ॥ 1583గా వుంది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన కనీస మద్దతు ధర 2011-12 సంవత్సరానికి రూ॥1110. అంటే క్వింటాలుకు రూ.473 తక్కువ. ఎకరానికి 21 క్వింటాళ్లు పండుతాయనుకుంటే దాదాపు రూ॥10వేలు రైతు నష్టపోతున్నాడు.

ఆహార పంటలకంటే వాణిజ్యపంటల సాగు లాభసాటి అన్న ప్రభుత్వ ప్రచారపు డొల్లతనాన్ని కూడా చెరకు రైతుల పరిస్థితి తెలుపుతుంది. రాష్ట్రప్రభుత్వ లెక్కలప్రకారం టన్ను చెరకు ఆడితే ఒక క్వింటాలు చక్రైర వస్తుంది. దాని టోకు ధర రు.2560. మొలాసిన్‌పై 90రూ॥, చెరకు పిప్పిపై రూ॥ 25లతో కలిపితే మిల్లులకు రూ.2655 రూ॥ వస్తుంది. గత ఏడాది మిల్లులు ప్రకటించిన రేటు రూ॥2100. కాగా రికవరి శాతం తకరారుతో రైతులకు చెల్లించింది రూ॥1800-1900 మధ్య. రైతులకు రూ॥2500 చెల్లించమనీ, అప్పటికీ ఖర్చులుపోనూ క్వింటాలుకు 100రూ॥ లాభముంటుందని ప్రభుత్వం చెప్పింది. మరోప్రక్క టన్ను చెరకు దిగుబడికి రైతులకు రూ॥ 2480 ఖర్చులపు తున్నదనీ, రూ॥2100 యిస్తే, ఎకరాకు రైతు 20వేల రూ॥వరకూ నష్టపోతాడని చెప్పింది. అయినా మిల్లులు తాము ప్రభుత్వం చెప్పినరేటు చెల్లించలేమని తేల్చి చెప్పాయి. అయిలు మిల్లులతో ఒప్పుందం చేసుకున్న

పామాయిలు రైతులు, పేపరు మిల్లులకోసం సుబాబుల్ వేసిన రైతాంగం కూడా మిల్లుయజమానుల దోపిడీకి గురౌతున్నారు.

డా॥స్వామినాధన్ అధ్యక్షతనున్న రైతుల జాతీయ కమీషన్ నివేదిక వరి, గోధుమతోసహా 12 పంటలకు యిస్తున్న కనీస మద్దతుధర దిగుబడివ్యయం కన్నా తక్కువుందని పేర్కొంది. మిగిలిన పంటలు: జొన్న, రాగి, మొక్కజొన్న, నజ్జలు, పెసలు, కందులు, బార్లీ, మినుములు. ఇవన్నీ ఆహారపంటలేకావటమూ, వీటి పంట విస్తీర్ణం నానాటికీ తగ్గిపోతూండటమూ యాదృచ్ఛికంగా జరిగింది కాదు. నష్టాలు వచ్చి పంట వేయలేని స్థితి ఏర్పడింది.

ఏ పంట పండించినా తమ ఖర్చులు కూడా గిట్టుబాటుకాని స్థితి ఏర్పడింది. దీనికి కారణంగా అందరూ కనీస మద్దతుధరను చూపుతున్నారు. వాస్తవానికిది రోగలక్షణం మాత్రమే. రోగమూ, రోగకారకాలూ వేరుగా వున్నాయి. అవేమిటో చూద్దాం.

మూలకారణాలు

స్వామినాధన్ కమీషన్ నివేదిక ఇలా పేర్కొంది: “సి-2 వ్యయాలు తిరిగి రాని పంటల సాగును రైతాంగం కొనసాగించలేని స్థితి దీర్ఘకాలంలో ఏర్పడుతుంది”. ఇక్కడ సి-2 వ్యయాలంటే ఉత్పాదకాలకు(నీరు,విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు) అయ్యే ఖర్చులు. శ్రమకు భూమి అభివృద్ధికి చేసే వ్యయం దీనిక్రిందకు రాదు. అంటే ఉత్పాదకాలకు రైతాంగం పెడుతున్న ఖర్చు తిరిగిరానందున, రైతు నష్టపోయి, ఆ పంట వేయటాన్ని మానివేసేస్థితి ఏర్పడిందని కమీషన్ నివేదిక తెలిపింది.

వ్యవసాయశాఖ ప్రిన్సిపల్ కార్యదర్శి చెప్పిన దాని ప్రకారం 210 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాలు పండించటానికి 70 లక్షల టన్నుల ఎరువులనూ, 32 లక్షల టన్నుల విత్తనాలనూ రాష్ట్ర రైతాంగం వినియోగిస్తున్నారు. మొత్తం రూ॥78000 కోట్ల విలువైన పంట దిగుబడులంటే, దానిలో రూ॥138వేల కోట్లు(దాదాపు సగం) అప్పుల చెల్లింపుకు పోతోంది. ఈ అప్పులో 90శాతం పైగా ఈ ఉత్పాదకాల కొనుగోలు కొరకు చేసినదే. మరో మాటల్లో చెప్పాలంటే. తాము సాధించిన దిగుబడిలో సగభాగాన్నిరైతాంగం ఉత్పాదకాల కొనుగోలు కొరకు వెచ్చిస్తున్నారు. వాటిని కొనుగోలు చేయటానికి అప్పులు చేస్తున్నారు. అంటే ఆధునిక పద్దతులవల్ల పెరిగిన దిగుబడి దాదాపుగా ఉత్పాదకాలకే చెల్లిపోతుంది.

తన పంటనుండి ఎంపికచేసి నిల్వచేసుకున్న విత్తనాలు, పశుపోషణనుండి తయారైన సేంద్రియ ఎరువులతో స్వయంపోషక ఉత్పాదకాలతో సాగుచేసిన రైతు ఈనాడు ఉత్పాదకాలకొరకు పరాధీనుడయ్యాడు. ఇదెలా జరిగింది?

పెరుగుతున్న జనాభా అవసరాలు తీర్చటానికీ, ఆహార ధాన్యాల ఉత్పత్తిలో స్వయంసమృద్ధి సాధించాలన్న లక్ష్యాలతో ప్రభుత్వం అధిక దిగుబడి వంగడాలను ప్రవేశపెట్టింది. ఇవి దిగుబడులను పెంచాయి. అయితే ఆ దిగుబడులకోసం ఉత్పాదకాలన్నీ అధికంగా వాడటమూ, అవన్నీ విదేశీ, దేశీయ పరిశ్రమాధిపతుల ఆధీనంలోనే ఉండటమూ ఫలితంగా రైతాంగం ఉత్పాదకాలు కొనుగోలుచేసి వాడవలసిన స్థితి ఏర్పడింది. వీటిలో గడ్డి తక్కువగా వున్నందున రైతాంగం పొట్టి వంగడాలని పిలిచేవారు. గడ్డి తగ్గి పశుపోషణ భారమై మానివేయాల్సి రావటంతో సేంద్రియ ఎరువు మెల్లమెల్లగా మాయమైంది.

పరిశ్రమకూ వ్యవసాయానికీ మధ్యనున్న అసమానత్వం(భూమి, భూమి ఉత్పాదకతకూ పరిమితు లుండగా, పారిశ్రామిక ఉత్పాదకతకు పరిమితిలేదు) తెలిసిన ప్రభుత్వం రైతాంగానికి సరసమైన ధరకు ఉత్పాదకాలందించేందుకు పూనుకొంది. నీరు, ఎరువులను సబ్సిడీకందించింది. దీనితో పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగం పంటను పసిబిడ్డలా సాకి దిగుబడులు పెంచారు. పైరుపచ్చ విప్లవంలో వచ్చిన అధిక దిగుబడులన్నీ చిన్నకమతాలోలోనే (పేద, మధ్యతరగతి రైతాంగం) సాగిందనీ, పెద్ద కమతాలవల్ల (భూస్వాములు) పెరుగుదల దాదాపు లేదనీ ప్రణాళికా సంఘ నివేదికలే తెలిపాయి.

దీనికి జోడుగా పంటలకు కనీస మద్దతుధరను ప్రకటించి పంటల కొనుగోలుకు ఎఫ్‌సిఐవంటి సంస్థలను ఏర్పాటుచేసింది. దీనిద్వారా తాను ధాన్యసేకరణ

చేయటంతోపాటుగా, ధాన్యం ధర తగ్గిన సమయంలో మార్కెట్టులో జోక్యంచేసుకుని, కొనుగోలుచేసేది. అలాగే పంటల అమ్మకాలు-కొనుగోళ్ల కొరకు మార్కెట్టు యార్డులను ఏర్పాటుచేసింది. వ్యాపారులూ అధికారుల కుమ్మక్కూ తప్పుడు కొలతలు, అదునులో కొనుగోలు కేంద్రాలు తెరవకపోవటం, అవినీతి మొదలైన సమస్య లున్నప్పటికీ, ఇవి రైతాంగానికి కొంత సహాయకారిగా వుండేవి.

ఇంతకు ముందుచెప్పినట్లు భూమి ఉత్పాదకతకు ఉన్న పరిమితిరిత్యా దిగుబడులు స్థంభించిపోయాయి. మరోవైపున పరిశ్రమలు తయారుచేసే సాగు ఉత్పాదకాల ధరలు పెరిగిపోతుండటంతో ప్రభుత్వం ఇస్తున్న సబ్సిడీ పెరుగుతూవచ్చింది. దీనితో వ్యవసాయరంగంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడి మదుపు తగ్గిపోతూవచ్చింది. అంటే ఎరువులకు పరిశ్రమలకందిస్తున్న ధనాన్ని పెంచుతూ, వ్యవసాయ రంగంలో పెట్టవలసిన ఇతర పెట్టుబడిని(నీటి పారుదలకల్పన, విస్తరణ సేవలు, వ్యవసాయ పరిశోధన) తగ్గించివేస్తూ వస్తుంది. ఫలితంగా రైతాంగంపై భారం పెరుగుతూ వచ్చింది. మెల్లమెల్లగా పైరుపచ్చ విప్లవం సంక్షోభంలో పడింది.

పాలకులెంచుకున్న మార్గం

దీనికి పరిష్కారాలు వెదికే పనిలో ప్రభుత్వానికి రెండుమార్గాలు కన్పించాయి. ఒకటి: స్థంభించిపోయిన ఉత్పాదకతను పెంచటం. రెండు:నష్టదాయకంగా ఉన్న పంటల సాగుమానివేయటం.

ఉత్పాదకతను పెంచటానికి ఇతర దేశాలతో పోల్చి మనమెంత తక్కువ రసాయనిక ఎరువులు వాడుతున్నామో చెప్పి వాటి వాడకాన్ని పెంచటం. మరొక పద్ధతి పంట నష్టాలను నివారించటం. దీనికోసం చీడపీడలను తట్టుకునే విత్తనాల వాడకాన్ని(బి.టి.వంటివి) ప్రోత్సహించటంతోపాటుగా పంటనిల్వ, రవాణాకు ఆధునిక పద్దతుల వినియోగం(శీతల గిడ్డంగులు, గోదాములు, రవాణా ఇతర సదుపాయాలు).

దేశంలో సబ్సిడీ యివ్వకపోతే వరి గోధుమల కవుతున్న వ్యయం దానివల్ల వాటిధరకంటే తక్కువ ధరకు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో దొరుకుతున్నందున, ఆహార ధాన్యాల సాగును మానివేసి, ఆ భూమిలో ఎగుమతి చేయగల పంటలు వేయాలి. పంట ఎగుమతివల్ల చేకూరిన విదేశీ మారక ద్రవ్యంతో ఆహారధాన్యాలు దిగుమతి చేసుకోవటం.

ఇవి రెండూ ప్రపంచబ్యాంకు సూచించిన పరిష్కారాలే. వీటిని ఔదల దాల్చిన ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థిక విధానాలకు శ్రీకారం చుట్టింది. సబ్సిడీలు ఆర్థిక వ్యవస్థకు భారమయ్యాయంటూ సాగునీరు, ఎరువుల ధరలను పెంచి వేయటంతో మొదలుపెట్టి వాటిధరల నియంత్రణనే మానివేసింది. విత్తనాలను విదేశీ కంపెనీలపరం చేసింది. వాటి ధరల నియంత్రణ నామమాత్రం చేసింది. వ్యవసాయ పరిశోధనా విశ్వ విద్యాలయాలను బహుళజాతి కంపెనీలకు పనిచేసి పెట్టేవిగా దిగజార్చింది. విస్తరణ సేవలను కుదించి వేసింది. దీనితో సాగుకు అవసరమైన ఉత్పాదకాల ధరలన్నీ పెరిగిపోతూ రైతాంగానికి పెనుభారమయ్యాయి.

ప్రతిఏడూ రావాల్సిన ఆదాయాన్నీ కోల్పోతూ సాగును సాగించిన రైతాంగం మెల్లగా అప్పుల్లో కూరుకుపోయారు. నూతన ఆర్థికవిధానాల ప్రారంభానికి ముందే ఈ పరిస్థితి ఏర్పడింది. పైరుపచ్చ విప్లవం పెద్దఎత్తున అమలుజరిగిన పంజాబు రాష్ట్రంలో రైతుల ఆస్తుల విలువనుమించి రుణభారముందని ప్రణాళికా సంఘ అధ్యయనాలే తెలిపాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలుతో ఈ క్రమం మరింత తీవ్రమై రైతాంగం అప్పుల పూబిలో కూరుకుపోయారు. ఇది రైతాంగ అత్యుహత్యలకు దారితీసింది.

ఈ పరిస్థితికి నిరసనగా రైతాంగం ఎన్నోచోట్ల, ఎన్నోసార్లు ఆందోళనలు చేసినా ప్రభుత్వం స్పందించవలసిన తీరులో స్పందించలేదు. దయార్ధర్యంగా కొన్ని రాయితీలిచ్చింద్రైతులకు ఉచిత విద్యుత్తు వంటివి) తన విధానాలను సమీక్షించి సరిచేసుకునే ప్రయత్నం చేయకపోగా వాటినే కొనసాగించింది.

ఆహార పంటలు నష్టదాయకంగా వున్నాయిగనుక వాణిజ్య పంటలవైపు మరలమని ప్రచారంచేసింది. వాణిజ్య పంటలకు అధిక ఆదాయం రావటానికి వాటి విలువ పెంచటానికి వ్యవసాయ పంటలనుండి ఉత్పత్తులను తయారుచేసే అగ్రి ప్రొసెసింగ్ పరిశ్రమలను

ప్రోత్సహించింది. శీతల గిడ్డంగుల ఏర్పాటును ప్రోత్సహించింది. స్వేచ్ఛాయుత పోటీ రైతాంగానికి అంతర్జాతీయ మార్కెట్టు రేటునందిస్తుందంటూ పంటల వాణిజ్యంపై ఆంక్షలను తొలగించింది. ప్రైవేటు మార్కెట్టు యార్డులను ప్రోత్సహించటమేకాక ప్రభుత్వరంగంలోని మార్కెట్టు యార్డులను ప్రైవేటీకరణకు పూనుకుంది. వ్యవసాయ పంటలలో భవిష్య వాణిజ్యాన్ని అనుమతించింది. రైతాంగానికందించాల్సిన సంస్థాగత రుణసదుపాయాన్ని ఈ పరిశ్రమలకు తరలించటమేకాక, వీటికందజేసిన కొన్నిరకాల రుణాలను పంటరుణాలుగా కూడా గుర్తించింది. విస్తరణ సేవలను అందించే తన బాధ్యతను వదలివేసి వాటికి కూడా మూల్యం చెల్లించి ప్రైవేటు కంపెనీలనుండి పొందమని చెప్పింది. ఈ క్రమంలోనే కనీస మద్దతు ధరను నిర్ణయించటంలో సాగుకు వ్యతిరేక వైఖరి తీసుకోవటంతోపాటుగా, ప్రభుత్వ కొనుగోలునంస్థలను రంగంనుండి తప్పించటం మొదలుపెట్టింది. అంతిమంగా కంపెనీలతో ముందుగానే ఒప్పుందం కుదుర్చుకుని అవికొంటానన్న పంటలను వేయటమే-కాంట్రాక్టు కార్పొరేటు సాగే ప్రత్యామ్నాయమని చెప్పింది.

ప్రభుత్వమునుసరించిన ఈ విధానాల ఫలితంగానే సాగు నష్టదాయకంగా మారింది. కాంట్రాక్టు సాగును రైతాంగంపై రుద్ది, వారిని కంపెనీల అవసరాలకొరకు పనిచేసే పాలేర్లస్థాయికి దిగజార్చే లక్ష్యంతోనే ఈ విధానాలను ప్రభుత్వమునుసరించింది.

ఫలితంగా రైతాంగం అప్పులపాల్చై క్రమంగా భూములు కోల్పోవటం మొదలైంది. జనాభా పెరుగుదల రేటును మించి వ్యవసాయకూలీల సంఖ్య పెరుగుతున్నది. వ్యవసాయేతర రంగాలలో ఉపాధికల్పన కుంటిపడకన సాగుతూ వీరికి ఉపాధి కల్పించటంలేదు. పని వెతుక్కుంటూ పట్టణాలకు వలసవెళ్లిన పేదలకు దక్కుతున్నది నిక్కష్టపు బ్రతుకులే. రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని పరిస్థితిలో శ్రమలో మహిళలు పాల్గొనటం పెరిగింది. పనిచేయగల వయసులోని శ్రామికులలో మహిళలపాత్ర ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అందునా వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందిందంటున్న, వెనుకబడినవంటున్న రెండురకాల జిల్లాల్లోనూ అధికంగా వుంది. వ్యవసాయ కూలీ, పేదరైతు మహిళలు శ్రమలో పాల్గొనటం పెరిగిందని గణాంకాలు తెలుపుతున్నాయి. ఉత్పత్తిలో మహిళల పాత్ర పెరుగు తున్నందుకు ఆనందపడదామంటే, అతి అననుకూల పరిస్థితిలో తక్కువ వేతనాలతో అధికశ్రమ తప్ప మరోప్రత్యామ్నాయంలేని స్థితి బాధాకరంగా వుంది.

ఈ పరిస్థితి భూమిపై ఒత్తిడిని పెంచింది. భూమి ఉత్పాదకతతో సంబంధం లేకుండా అక్రమార్గనలు ప్రవేశించటంతో భూముల ధరలు కొండెక్కి కూర్చున్నాయి. ఇది పేద, వ్యవసాయ కూలీలకు భూమిని అందుబాటులో లేకుండా చేసింది. ఇక కౌలుకు తీసుకోవటంతప్ప మరోమార్గం లేకుండాపోయింది. కౌలుకు తీసుకుంటున్న పేదరైతు, వ్యవసాయకూలీ కుటుంబాలు పెరుగుతూవచ్చి, కౌలురేట్లు పెరుగుతూవస్తున్నాయి. 25-30 బస్తాలు కౌలురేటుగా వుంది. పంట ఖర్చుకూ, కౌలుకుపోగా, మిగిలే గడ్డితో పాడిచేస్తే బ్రతుకు వెళ్లమారుతుందన్న ఆశతోనే కౌలుసేద్యం సాగిస్తున్నారు.

ముందుగానే కౌలురేటు చెల్లించి, ఉత్పాదకాలన్నీ చెల్లించి, కష్టాలుపడి పండించిన పంటను మార్కెట్లో అమ్మతోతే న్యాయమైన ధరరాక రైతాంగం కుదేలౌతున్నది. వ్యవసాయ రంగంలో సాగిన దోపిడీ అంతాకలిసి సరైన రేటు రాకపోవటంగా చివరిలో వ్యక్తమౌతున్నది. పంటచేతికిరాక ముందే ఉత్పాదకాల అమ్మకాలలో తమ శ్రమదోపిడీ సాగిపోగా, దాని ఫలితం పంటచేతికి వచ్చాక న్యాయమైన ధరలేకపోవటంగా కన్పిస్తున్నది.

ప్రక్కదారి పట్టిస్తున్న నినాదాలు

దీనితో రైతాంగంనుండి గిట్టుబాటు ధర కావాలన్న డిమాండు ముందుకొచ్చింది. కనీసమద్దతు ధరను పెంచాలన్న డిమాండుగా వస్తున్నది.కనీస మద్దతు ధర నిర్ణయంలో రైతు వ్యతిరేక పద్దతులను (దేశమంతటా ఒకేధర, రైతుది నైపుణ్యంలేని శ్రమగా చెప్పటం) ప్రశ్నించారు. తమకక్షమందు కన్పిస్తున్న వ్యాపారులూ, అధికారులపై తమ ఆగ్రహాన్నీ చూపుతున్నారు. అయినా మార్షేవికానరాక తమ పంటను తామే పారవేసి, తగులబెట్టి నిరసనను తెలిపే స్థితికి చేరారు. సాగు ఖర్చులలో ఏదీ తన అదుపులేకుండాపోయి, వాటిని

ఏమీచేయలేక, అణుచుకుంటున్న ఆగ్రహాన్ని పెరిగిన కూలిరేట్లపై చూపుతున్నారు. ఇది రైతాంగంలో పేరుకు పోయిన నిరాశమయ నిస్సహా స్థితికి అద్దంపడుతున్నది.

ఈ నేపథ్యంలోనే పంట విరామనినాదం ముందుకు వచ్చింది. దీనితోపాటుగానే ఆహారధాన్యాల ఎగుమతికి అనుమతించాలన్న డిమాండును కూడా ముందుకు తెచ్చారు. ఉపాధి హామీపథకంవల్ల కూలీ కొరత, కూలిరేట్లు పెరిగాయన్న వాదనతో ఉపాధి హామీపథకాన్ని వ్యవసాయపనులకు జోడించాలన్న నినాదమిచ్చారు. ఏ పార్టీతోనూ సంబంధంలేనివన్న రైతుసంఘాలు ఈ నినాదాలను ముందుకు తెచ్చాయి. ప్రతిపక్షాలు వీటికి వంతపాడాయి.

ఇంతవరకూ నీరు, రసాయనిక ఎరువులు అధిక వాడకంవల్ల భూమి చవుడుబారి దిగుబడులు తగ్గటమూ, గోదాములు ఖాళీలేకపోవటం, పంటల మార్పిడిలేక పోవటం, గిట్టుబాటు ధరలేకపోవటం వంటి సమస్యలను కారణాలుగా చెబుతూ వస్తున్న ప్రభుత్వం మోహన్‌కందా కమిటీని నియమించింది.

మూల కారణాలనుండి రైతాంగాన్ని మళ్లించి, ప్రభుత్వ విధానాలను ప్రశ్నించకుండా, వాటిని మార్పు చేయాలని కోరకుండా చేసేవిగానే, పరోక్షంగా ప్రభుత్వం కోరుకుంటున్న విధానాల అమలుకు తోడ్పడేవిగానే ఈ నినాదాలు డిమాండ్లు వున్నాయనీ, ఉంటాయనీ వ్యాఖ్యానిస్తే, కొందరికి “తొందరపాటుగా” కన్నించ వచ్చుగానీ, మోహన్‌కందా కమిటీ నివేదికను పరిశీలిస్తే ఇది నిజమేనని స్పష్టమౌతుంది.

బడాబూర్జువాల వాంఛలు

పంట విరామ ప్రకటనకు స్పందిస్తూ, అగ్రిబిజినెస్‌లో పెద్దబహుళజాతి కంపెనీ బఠినీ ప్రతినిధి ఇలా అన్నాడు: “ఇప్పుడు ద్విస్త్రకాలిక పరిష్కారాలు కావాలి. గత 30ఏళ్లలో అమలుజరిపిన నూత్రాన్నే రాగల 10ఏళ్లకూ అమలుజరపలేము. ఒకప్రక్క ఆహార ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుతుండగా, రైతుల ఉత్పత్తుల ధరల్లో పెరుగుదల ఉండదంటేదు....[శ్రమ, పంటల ఉత్పాదకతలను పెంచాలి. రైతుకూ వినియోగదారుడికి మధ్య మార్పిడికి జరుగుతున్న వ్యయాన్ని తగ్గించాలి. ప్రైవేటు భాగస్వామ్యాన్ని పెద్దపత్తున ప్రోత్సహించాలి” (బిజినెస్ స్టాండర్డు 27-9-2011).

వ్యవసాయరంగాన్నుండి బడాబూర్జువావర్గం ఏమానీస్తున్నదో ఈ మాటలు తెలుపుతున్నాయి. పంటల దిగుబడులు పెంచటమంటే తాము రూపొందించిన విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందుల వాడకాన్ని రైతాంగం పెంచాలి. శ్రమ ఉత్పాదకతను పెంచటమంటే వ్యవసాయంలో యాంత్రికీకరణను పెంచమని కోరటం. సరుకు మార్పిడిలో జరుగుతున్న ఖర్చును తగ్గించటమంటే మధ్యనున్న వ్యాపారులను తొలగించి రైతాంగం కంపెనీలు కోరినపంటవేసేసీ వారికందజేయాలనటం. ప్రైవేటు భాగస్వామ్యాన్ని పెంచటమంటే రైతాంగానికీ, సాగుకు మద్దతునిచ్చే పాత్రను ప్రభుత్వం పూర్తిగా వదలివేసి ప్రైవేటు పెట్టుబడికి దారులు తెరవాలని కోరటమే.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు బడాబూర్జువాలు కోరిన విధానాలను అమలుజరిపే దిశలోనే వున్నాయి. వీటిలో కొన్నింటిని పూర్తిగానూ, మరికొన్నింటిని ఒక మేరకు అమలుజరుపుతున్నాయి. వీటిని ఎలాంటి మినహా యింపులు లేకుండా అమలుజరపటమన్నదే దోపిడీవర్గాలు కోరుతున్నాయి. దానినే పాలకులు పైరుపచ్చ విప్లవ రెండవదశ అంటున్నారు.

అదేదారిలో మోహన్‌కందాకమిటీ

మోహన్‌కందా కమిటీ నివేదికను పరిశీలిస్తే ఇది ప్రభుత్వంపై ఆరోపణకాదనీ, దానివిధానమేననీ స్పష్టమౌతుంది. నివేదిక సూచనల సారాంశం ఇలా వుంది.

పంటవిరామం ప్రకటించిన వారికి ఆర్థిక సహాయం సాధ్యపడదు. ఇటీవలి లైసెన్సుడు ఫార్మర్లపట్టం వల్ల రైతులు భయపడి కౌలుకివ్వకుండా పంట విరామంగా చెబుతున్నారు. పంట వ్యయం లెక్కించి దానికి కొంచెం ఎక్కువగా కనీస మద్దతుధరను నిర్ణయించాలి. ప్రతి గ్రామంలోనూ గోదాములు నిర్మించాలి-ఈ తక్షణ పరిష్కార సూచనలతోపాటుగా విధానపర సూచనలు కూడా కమిటీ చేసింది.

మూకుమ్మడిగా రైతులు వరి పండించినందున దిగుబడులు అధికమై ధరలు పడిపోతున్నాయి; కనుక రైతులను ఇతర పంటలవైపు మళ్లించాలి. మిల్లర్లు సేకరించిన ధాన్యంలో నాల్గోవంతుకు బదులుగా సగాన్ని మార్కెట్లో అమ్ముకునేందుకు అనుమతించాలి. దీనివల్ల ధాన్యం ధరలు పెరిగి రైతుకు ధర లభిస్తుంది. ధాన్యం వచ్చేముందే విదేశాలకు ఎగుమతులకు అనుమతు లివ్వాలి. కూలీల కొరత అన్న అంశంపై కమిటీ సూచనలేమీ చేయలేదుగానీ, వ్యవసాయ పనులను ఉపాధిహామీ పథకంతో జతచేయాలి; యాంత్రికీకరణ

చేపట్టాలి అని రైతాంగం భావిస్తున్నారంటూ నివేదికలో పేర్కొని తనమొగ్గు ఎటున్నదో తెలిపింది.

రాజకీయంగా ప్రభుత్వాన్ని ఇబ్బందిలో పడవేసి రాజకీయలబ్ధి పొందాలన్న సంకుచిత లక్ష్యంతో ప్రతిపక్షా లిచ్చిన డిమాండ్లనే నినాదాల (పంటవిరామ రైతులకు నష్టపరిహారం చెల్లింపు) పట్ల కమిటీ సూచనలను ప్రక్కపెడితే, మిగిలిన సూచనలన్నీ ప్రభుత్వమనుసరిస్తున్న విధానాలను మరింత త్వరితంగా అమలుజరపమని కోరేవే. సంక్షోభానికి దోపిడీ వర్గాలు చూపుతున్న పరిష్కారాల దిశలో సాగేవే. విషాదకర విచిత్రమేమంటే, స్వతంత్ర రైతునాయకులుగా వున్న వారు వాటినే తమ నినాదాలుగా స్వీకరించటం.

దక్కాల్సింది న్యాయమైన ధర

సాగు ఖర్చులన్నీ పెరిగిన తర్వాత దానికి తగిన విధంగా గిట్టుబాటుధర కావాలని రైతాంగం కోరుతున్నారు. ఇది న్యాయమైనదే. కానీ రైతులకు ధరపెంచితే వినియోగదారుడిపై భారం పడుతుందని ప్రభుత్వం పోటీవాదన ముందుకు తెస్తున్నది. ప్రజలకు ఆహారధరలు పెరగకుండా చూడాలన్న చిత్తశుద్ధి ప్రభుత్వానికుంటే, సాగుకు అవసరమైన ఉత్పాదకాల ధరలను తగ్గించే చర్యలు తీసుకుంటే, రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర లభిస్తుంది. రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర రాకున్నా దేశంలో ఆహార దినుసుల ధరలు రోజురోజుకూ పెరిగిపోతుండటమే అలాంటి చిత్తశుద్ధి ప్రభుత్వానికి లేదని తెలుపుతున్నది. దీనికి ఆహార ద్రవ్యోల్బణమని అందమైన పేరుపెట్టి అసలు విధానాలనుండి ఇతరేతరాలను కారణంగా చిత్తిస్తున్నది.

ఆహార ధరలు పెరగటానికి కారణం పంటలలో భవిష్య వాణిజ్యాన్ని ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించటమే. 2011 జూలై 1 నుండి 15 తేదీల మధ్య పక్షం కాలంలో పంటలలో భవిష్య వాణిజ్యం విలువ రూ॥90,896 కోట్లు. గత ఏడాది ఇదే పక్షంలో సాగిన వాణిజ్యం రూ॥45,127 కోట్లు. అంటే ఏడాదిలో 80శాతం వరకూ పెరిగింది. ఇంతపెద్దపత్తున భవిష్య వాణిజ్యం పెరిగిన తర్వాత లాభాలకొరకు బడావాణిజ్యవేత్తలు ధరలు పెంచుతారు. ఆహార ధాన్యాలలో భవిష్య వాణిజ్యాన్ని అనుమతించలేదని ప్రభుత్వం చెప్పకోవచ్చు. కానీ సింజెంటా, కార్గిల్ వంటి బహుళజాతి కంపెనీలు గోధుమలు కొని రెండు రెట్లు అధిక ధరలకు అమ్ముకుంటుంటే చూస్తూ పూరకుంటున్నది. భవిష్య వాణిజ్యం అనుమతించిన ప్రత్తిపంటలో రైతాంగానికి గిట్టుబాటు ధర దక్కిందేలేదు.

ఇతర రాష్ట్రాలకూ, విదేశాలకూ ఎగుమతులకు అనుమతులు ఇవ్వాలన్న రైతుసంఘాల డిమాండ్నా, కమిటీ సూచనల సారాంశం ఇదే. అలా అనుమతించట మంటే ఆహారధాన్యాలలో భవిష్యవాణిజ్యాన్ని అంగీకరించటమే. అంతర్జాతీయ మార్కెట్టు రేటు రైతులకు దక్కుతుందన్న వాదన హుళకీ కాగా ప్రజలకు మాత్రం ఆహార ధరలు విపరీతంగా పెరిగిపోతాయి.

బహుళజాతి కంపెనీల పట్టులో...

ఈ వాదనలోని అసలు డొల్లతనమేమంటంటే అంతర్జాతీయ మార్కెట్టు ధర, దేశీయ మార్కెట్టు ధరకన్నా ఎక్కువుంటుందని భావించటం. అంతర్జాతీయ ఆహార ధాన్యాల మార్కెట్టు సామ్రాజ్యవాద దేశాల బహుళజాతి కంపెనీల ఆధీనంలో వుంటుంది. లాభార్జ్ఞనే ధ్యేయంగా యివి ధరలను నియంత్రిస్తుంటాయి. కరువు ఏర్పడి నప్పుడు గోధుమలు దిగుమతి చేసుకుందామని ప్రయత్నిస్తే వాటి ధరలు కొండెక్కి కూర్చున్న చేదు అనుభవం భారత ప్రభుత్వానికి పలుమార్లు ఎదురైంది. ప్రపంచంలో జరిగే బియ్యం వాణిజ్యం, భారత్ ఉత్పత్తి చేసే బియ్యంలో ఆరవవంతు మాత్రమే. భారత్ కూడా బియ్యం ఎగుమతులకు పూనుకుంటే ధరలను బహుళజాతి కంపెనీలు దిగకోస్తాయన్నది స్పష్టమే. భారత రైతాంగానికి ఎగుమతుల ద్వారా మంచి ధర వస్తుందన్నది ఎండమావుల వెంట పరుగుతీయటమే అవుతుంది.

వాస్తవమేమంటే భారత ప్రజలందరూ రెండు పూటలా అన్నం తినగలిగితే దేశంలో ఆహార ఉత్పత్తి చాలదు. ఇంకా యిబ్బడిముబ్బడిగా పెంచాల్సివుంటుంది. కాగా సాగుభూమి విస్తరణకూ, పంటల దిగుబడులు పెంచటానికీ రైతాంగానికి మద్దతునందించవలసిన ప్రభుత్వం, (నీటిపారుదలా సౌకర్య కల్పన, సరసమైన ధరలకు ఉత్పాదకాల అందజేత, సాగు గిట్టుబాటుగా ధరల నిర్ణయం, వ్యవసాయ పరిశోధనలద్వారా దేశీయ విత్తనాలూ, సాంకేతిక పరిజ్ఞాన అభివృద్ధి, పరిశోధనశాల నుండి పొలాలకు సాంకేతికత మార్పిడిద్వారా) కేంద్రీకృత శక్తిగా తాను నిర్వహించవలసిన కర్తవ్యాలను వదలి వేసుకోవటమేకాక వాటిని ప్రైవేటు పెట్టుబడి ప్రోత్సాహం పేరిట సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీల పరంచేస్తున్నది. ఈ విధానం దేశప్రజల అవసరాలను తీర్చదు. కంపెనీల ప్రణాళికనుబట్టి పంటలు నిర్ధారితమౌతాయి తప్ప దేశప్రజల ఆహార అవసరాలను

బట్టి కాదు. ఇది ఆహారధాన్యాలలో పరాధీనతకు దారితీస్తుంది. దేశీయ ఆహారధాన్యాల రంగాన్ని అంతర్జాతీయ మార్కెట్టుతో పీటముడివేయటమంటే ఆత్మహత్యాసదృశమౌతుంది.

సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీల తోకగా భారత వ్యవసాయరంగాన్ని మార్చేందుకు భారత దోపిడీ పాలకవర్గాలు పూనుకున్నాయి. వాటి ప్రతినిధులైన పాలకవర్గ రాజకీయపార్టీలన్నీ, వాటి కూటములన్నీ దీనినే అమలుజరుపుతున్నాయి. ఈ లక్ష్యంతో తాము అమలు జరుపుతున్న విధానాల ఫలితంగా రైతాంగం సంక్షోభంలో పడతారని వారికి తెలుసు. తత్పర్యవసాంగా రైతాంగంలో పేరుకుపోతున్న అశాంతి బ్రద్దలై తమ దోపిడీ వ్యవస్థను దెబ్బతీయవచ్చునన్న భయం వారిని వెన్నాడుతున్నది. ఈ అశాంతిని తాము కోరుకున్న మార్గంలోకి మళ్లించేందుకు పాలకులు పూనుకున్నారు.

దీనికోసం వారెంచుకున్నది తామే రైతాంగ నాయకులుగా వేషం ధరించటం. వ్యవసాయం దండగ మారిపని, నన్నడిగి పంటవేశారా, ఇప్పుడు గిట్టుబాటు ధరరనన్నడుగుతున్నారంటూ ఈనడించుకున్నవారే రైతురక్షణకు కొనవూపిరివరకూ పోరాడతామంటున్నారు. ఆహార సబ్సిడీలు భారమయ్యాయంటూ, ధాన్యం కొనుగోళ్లనుండి ఎఫ్సీఐని తప్పించిన బిజెపి-ఎన్‌డిపి, కాంగ్రెసు-యుపిఎిలు కొనుగోళ్ల ఊసుఎత్తుకోకుండా కనీస మద్దతు ధర పెంచాలని కోరుతూ, రైతాంగం కోరుతున్న గిట్టుబాటు ధరను ప్రక్కన పెడుతున్నాయి. మార్కెట్టు దోపిడీశక్తుల ఆధిపత్యాన్ని పెంచిన తమ విధానమే పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలేకుండా చేసిందన్న వాస్తవాన్ని కప్పిపుచ్చి, మూకుమ్మడిగా వరి వేయటాన్ని నిందిస్తూ, వాణిజ్య పంటలకు మళ్లమని చెబుతున్నారు. వాణిజ్య పంటలను చేపడితే, మిల్లు యజమానులకు అనుకూల విధానాలతో రైతాంగాన్ని నిస్సహాయులుగా నిలుపుతున్నారు.

వీలికలు - వైషమ్యాల సృష్టి

మూలకారణంనుండి దృష్టి మరల్చే నినాదాలతో పాటుగా, రైతాంగ ప్రజలలోనున్న వైరుధ్యాలను వైషమ్యాలుగా రెచ్చగొడుతున్నారు. సరసమైన కౌలురేటు, హక్కులు కౌలురైతాంగానికి కల్పించవలసిన చట్టవిహిత బాధ్యతను వదలివేసి లైసెన్సుడు ఫార్మర్లు (అనుమతిపొందిన సాగుదారులు) అంటూ వారిని కౌలుదారులుగా గుర్తింపును తొలగించి, గుర్తింపు కార్డులంటూ మొక్కుబడి హడావుడితో రైతాంగాన్ని రెచ్చగొట్టిన ప్రభుత్వం, ఇప్పుడు కౌలుకివ్వకుండా పంట విరామమంటున్నారంటూ కౌలుదారులను రెచ్చగొడు తున్నది. వ్యవసాయ కూలీలకు పనిదినాలు తగ్గాయికనుక వారికి అదనపు పనులు కల్పిస్తానంటూ ఉపాధి హామీ పథకాన్ని వ్యవసాయపనులతో అనుసంధానించే పరిశీలన చేస్తానంటూ సోనియాగాంధీ అధ్యక్షతన వున్న జాతీయ నలహామండలి మాటలతోపాటు, ఛోటామోటా నాయకులందరూ దానినే డిమాండుగా ముందుకుతేవటం రైతులకు, రైతుకూలీలకు మధ్య వైరుధ్యాన్ని వైషమ్యప్రారితం చేసే ప్రయత్నమే. ఈ వైషమ్యాల చాటున యాంత్రికీకరణను అమలుజరిపే చర్యలను సాగించ జూస్తున్నారు.

రైతులు, కౌలురైతులు, వ్యవసాయకూలీల వర్గ వైరుధ్యాలున్నాయి. ప్రభుత్వ విధానాలతో అవి మరింత తీవ్రమౌతున్నాయి. భూమిపై ఆధారపడుతున్న జనాభా పెరగటంతో భూమికొరకు వెంపర్లాట పెరిగి కౌలురేట్లు విపరీతంగా పెరుగుతున్నాయి. కోనసీమలో ఎకరం 5 లక్షలుందిగనుక దానికి తగిన విధంగా ఆస్తిపై ఆదాయాన్ని లెక్కించి కనీస మద్దతు ధర పెంచాలన్న రైతు సమాఖ్య డిమాండు ఆచరణలో కౌలురేట్లను ఇంకా పెంచాలని కోరటమే అవుతుంది. ఆవిధంగా కౌలురైతులపై ఒత్తిడి పెంచి కౌలురేట్లు పెంచుకునే ప్రయత్నంవైపు రైతాంగాన్ని నడుపుతున్నారు. ప్రకటిత లక్ష్యాలలో సగం పనిదినాలు కూడా కల్పించలేదనీ, సగానికిపైగా నిధులు దారిమళ్లి అవినీతిపరుల జేబులు నింపుతున్నాయనీ ప్రభుత్వమే అంగీకరించిన ఉపాధి హామీ పథకంవల్ల కూలీల కొరత ఏర్పడిందనటం అవాస్తవం. పని వెతుక్కుంటూ సాగుతున్న పేదల వలసలే దీనికి నిదర్శనం. స్వగ్రామంలోనే ఉపాధి దొరికితే వీరు వలసలు వెళ్లరు. వ్యవసాయ కూలిరేట్లు పెరిగాయి. పెరిగిన నిత్యావసరాల ధరలతో పోల్చినప్పుడు, ఈ కూలీరేట్ల పెరుగుదల స్పష్టమే. అలాగే రైతాంగానికి పెరిగిన సాగుఖర్చులో అధికభాగం ఉత్పాదకాల పెరిగిన ధరలే. రైతాంగానికి సాగు నష్టదాయకమవటానికి అసలు కారణమిదే. కాగా కూలిరేట్లే ప్రధానకారణంగా చూపటం, కూలీల కొరత వల్లే రేట్లు పెరిగాయనటం తల్లకిందుల వాదన. రైతాంగ ప్రజలలో వైషమ్యాలు పెంచి దృష్టి మరల్చేందుకు పాలకులు చేస్తున్న ప్రచారమిది.

పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధిచెందిన దేశాలు-అవి సోషలిస్టు వ్యవస్థలైనా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలైనా-

వ్యవసాయంపై ఆధారపడే జనాభాను తగ్గించాయి. వ్యవసాయంలో ఆధునీకరణ, యాంత్రికీకరణ చేసిన మేరకు ఉపాధి కోల్పోయిన వర్గాలకు పారిశ్రామిక, సేవారంగాలలో ఉపాధిని కల్పించాయి. సోషలిస్టు వ్యవస్థలు భూమి పంపకంద్వారా అందరికీ ఉపాధి కల్పించి, తద్వారా పెరిగిన సంపదతో పారిశ్రామికీకరణ చేస్తే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ బలవంతంగా రైతాంగాన్ని భూములనుండి గెంటివేసి పారిశ్రామికీకరణ చేసింది. భారత పాలకులు రెండవ మార్గాన్నే ఎంచుకున్నారు. అయితే సామ్రాజ్యవాదుల భల్లూకపు పట్టుతో స్వతంత్ర పారిశ్రామికీకరణ లేనందున, తొలగించిన రైతాంగానికి ఉపాధి కరువై భూమిపైనే ఆధారపడుతున్నారు. ప్రస్తుత సంక్షోభానికి పరిష్కారంగా చూపుతున్న వ్యవసాయంలో యాంత్రికీకరణ ఉపాధి సౌకర్యాలను కుదించివేస్తుంది. బడాబూర్జువాలకు కారు-చౌకగా శ్రమశక్తిని సమకూర్చేందుకు పాలకులు దీనికి పూనుకున్నారటప్ప రైతులను ఉద్ధరించేందుకు కాదు.

పంట విరామం ఆంధ్రప్రదేశ్ రైతాంగానికి కాదు. ఒకనాడు పొగాకు పంటకు విరామం ప్రకటిస్తే, పంటతగ్గి మరునదీ ఏడు మంచిరేటు వస్తుందంటూ ప్రచారంచేసి పొగాకు రైతాంగంతో నేతలు పంట విరామాన్ని అమలుజరిపించారు. అయినా రేటు పెరగలేదు. ఎంతో కొంత రైతాంగానికి సహాయకారిగా వున్న పొగాకు బోర్డును బలహీనపరిచేందుకే తోడ్పడింది. ఇలాంటి అక్కరకురాని డిమాండ్లవెనుక రైతాంగాన్ని సమీకరించటం అసలు కారణాలనుండి రైతాంగదృష్టిని మళ్లించటమే.

ఆ తర్వాత ఐదేళ్లకు పొగాకు ధర ఒక్కసారిగా ఇతర కారణాలతో 120 రూ॥వరకూ పెరిగింది. మంచిధర వచ్చిందని రైతాంగం అప్పటికీ సంతోషించినా, ఇదే అదనుగా కౌలురేట్లు, బ్యారసురేట్లు, ఇతర ఉత్పాదకాలరేట్లు పెరిగి 120 రూ॥లు కూడా గిట్టుబాటుకాక రైతాంగం ఆందోళనకు దిగాల్సివచ్చింది.

ఈ అనుభవం తెలియజేస్తున్నదేమిటి? పంట విరామ ప్రకటన అక్కరకురానిది. మద్దతు పెంచినా మరుక్షణమే ఉత్పాదకాల రేట్లు పెరిగి తిరిగి గిట్టుబాటు ధరరావటంలేదు. దీనికి ప్రభుత్వ విధానాలతోపాటు, వ్యవసాయ రంగంలో నెలకొన్న భూసంబంధాలు కూడా కారణం.

కనుకనే సాగు నష్టదాయకంగా మార్చిన ప్రభుత్వ విధానాలపై రైతాంగం తన పోరాటాన్ని ఎక్కుపెట్టాలి. దేశప్రజల అవసరాలను తీర్చే లక్ష్యంతోసాగుకు అన్నివిధాలుగా మద్దతునివ్వాలి. ఉత్పాదకాల రేట్లను తగ్గించాలి. కౌలుదారీ చట్టాలను నవరించి వాటి అమలుకు పటిష్ఠ యంత్రాంగాన్ని ఏర్పరచి కౌలురేట్లను నిర్ణయించి, వారికి రక్షణ కల్పించాలి. పంటల కనీస మద్దతు ధర స్థానంలో రైతాంగానికి న్యాయమైన ధరలను అందించాలి. దానికొరకు రైతాంగ శ్రమను నైపుణ్యంలేని శ్రమగా తక్కువ విలువ కట్టడంవంటి గణన పద్దతులను మార్చాలి. ప్రజావసరాలు తీర్చటమే లక్ష్యంగా ఆహార ధాన్యాల దిగుబడిపెంచే, వాణిజ్యం సాగించే విధానాలు అమలుచేయాలి. విదేశాలకు ఆహారధాన్య ఎగుమతులు చేయరాదు. భూమి ఉత్పాదకతకు వున్న పరిమితిరిత్యా రైతాంగానికి మద్దతునందించటంవల్ల వివిధ ఆర్థిక సమతుల్యత వుంటుందన్న ఆర్థికవేత్తల నిర్ధారణకు అనుగుణంగా రైతాంగానికి సబ్సిడీ, ఇతర రూపాల మద్దతునందించాలి. అప్పుడు దేశప్రజలకు ఆహార ధరలు అందుబాటులో వుంటాయి. రైతాంగానికి న్యాయమైన రేటు దక్కుతుంది.

పంట భూములుగా సాగుకు తేగలిగిన భూమి విస్తీర్ణం పెరగదు గనుక దిగుబడులు పెంచేందుకు స్వదేశీ పరిశోధనలూ పరిజ్ఞానం పెంచే విధానాలు చేపట్టాలి.

గత ఐదు దశాబ్దాలలో గణనీయంగా పెరిగిన దిగుబడులు చిన్నకమతాలవల్లే సాధ్యమైంది. ఇది భూమి పంపక ప్రాధాన్యతను తెలుపుతున్నది. దిగుబడులు పెంచే పేరిట విదేశీ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం పెరుగుదల వ్యవసాయంలో అదనపు సంపదను విదేశాలపరం చేస్తున్నది. ఇది దేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి ప్రధాన ఆటంకంగా వుంది. భూమి పంపకం ద్వారా వ్యవసాయాభివృద్ధికి ఆటంకంగా వున్న ప్యూడలు సంబంధాలను తెంచివేసే భూమి పంపకానికి పూనుకోవాలి. ఇది దేశ స్వతంత్ర, సమగ్ర అభివృద్ధికి బాటలు వేస్తుంది.

అయితే భూస్వామ్య, బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలు కాపాడదలచిన ప్రభుత్వం వీటికి పూర్తిగా వ్యతిరేక విధానాలను అనుసరిస్తున్నది. దీనిని గుర్తించిన రైతాంగం పోరాటాలలోకి రాకుండా ప్రక్కదారి మళ్లించే నినాదాలతో, రైతాంగం మధ్య కలతలరేపే నినాదాలతో, తన విధానాలను నల్లేరుపై బండిలా సాగించుకునేందుకు ప్రభుత్వం పూనుకున్నది.

ఈ కుతంత్రంలో పడకుండా రైతాంగం సంఘటితంగా పై డిమాండ్లపై తమ పోరాటాన్ని సాగించాలి.

సంక్షోభంలో ఆయిల్‌పాం రైతాంగం

బహుళజాతి సంస్థల పరమోత్తున్న దేశీయ నూనె మిల్లులు

దేశంలో వంటనూనెల కొరత తీవ్రంగా ఉంది. వీటి ధరలు విపరీతంగా పెరుగుతూవుండటంవలన సామాన్య ప్రజలు సతమతమౌతున్నారు. ప్రపంచ దిగుమతుల మొత్తంలో 80శాతం భారతదేశమే దిగుమతి చేసుకొంటున్నది. దేశంలో వంటనూనెల అవసరం 17 మిలియన్ టన్నుల వరకూ ఉండగా 9 మిలియన్ టన్నులను ప్రతి సంవత్సరం దిగుమతి చేసుకొంటున్నది. ఇండోనేషియా, మలేషియాలనుండి పామాయిల్, ఆర్కెంటీనా, బ్రెజిల్‌నుండి ప్రొద్దుతిరుగుడు నూనెలు దేశంలోకి దిగుమతి అవుతున్నాయి. దిగుమతులపై ఆధారపడటంవలన విదేశీ కంపెనీలు వాటి ధరలను పెంచుతూవున్నాయి. ఫలితంగా 2008లో వంటనూనెల ధరలు విపరీతంగా పెరిగాయి. గత సంవత్సరం వంటనూనెల ధరలను మలేషియా 35శాతం పెంచింది. 2010-11లో 9.37 మిలియన్ టన్నుల వంటనూనెలను దిగుమతి చేసుకోగా అందులో 7.5 టన్నులు పామాయిల్ కావటం గమనించదగ్గ విషయం.

పెద్ద ఎత్తున వంటనూనెలు దిగుమతి చేసుకోవటానికి పాలక ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాలే కారణం. దేశంలోనూ, రాష్ట్రంలో నూనె గింజల ఉత్పత్తులను గణనీయంగా చేయవచ్చు. వేరుశనగ, ప్రొద్దుతిరుగుడు, పామాయిల్, సోయాబీన్ పంటలను ప్రోత్సహించటంద్వారా నూనెగింజల ఉత్పత్తిలో స్వయం సమృద్ధి సాధించే విధానాలను ప్రభుత్వం అమలు జరపటంలేదు. అందుకు విరుద్ధంగా వంటనూనెల ఉత్పత్తిలో సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి సంస్థల ఆధిపత్యం కొనసాగే విధానాలు అమలుపరుస్తున్నది. ఫలితంగా దేశంలో నూనెగింజల పంటల ఉత్పత్తి పెరగకపోగా తగ్గుతూ వస్తున్నది. 2007లో 2.71 కోట్ల టన్నులు ఉత్పత్తికాగా, 2008లో 1.78 కోట్లకు, 2009లో 1.50కోట్ల టన్నులకు పడిపోయి 2010లో స్వల్పంగా పెరిగి 1.72 కోట్ల టన్నుల ఉత్పత్తి జరిగింది.

మనదేశంలో 50 లక్షల హెక్టార్లలో నూనెగింజల పంటల సేద్యం జరుగుతున్నది. ఈ పంటలు పండించే రైతాంగానికి న్యాయమైన ధర లభించి ఉన్నట్లయితే వీటి విస్తీర్ణం ఇంకా పెరిగేది. ముఖ్యంగా ఆయిల్‌పామ్ సాగు ఎక్కువగా విస్తరింపచేస్తే రెండుకోట్ల మెట్రిక్ టన్నుల నూనెలు ఉత్పత్తి చేయవచ్చని, దేశ అవసరాలకు పోనూ 25% వంటనూనెలను విదేశాలకు ఎగుమతి చేయటానికి అవకాశం ఉందని నూనె పంటల నిపుణులు తెలియ చేస్తున్నారు. కాగా, ఆయిల్‌పామ్ దిగుమతుల్లో దేశం ఆగ్రస్థానంలో వుండి, అందుకు 10వేల కోట్ల డ్రవ్యాన్ని ఖర్చు చేస్తున్నారు.

పామాయిల్ పంటను పెంచటంద్వారా స్వయం సమృద్ధిని సాధించటమే కాకుండా పెద్దమొత్తంలో దిగుమతులకోసం డబ్బు చెల్లించాల్సిన అవసరం కూడా ఉండదు.

రాష్ట్రంలో 2.50 లక్షల ఎకరాల్లో ఆయిల్‌పాం పంట సాగుతూ 175 మెట్రిక్ టన్నుల నూనె ఉత్పత్తి జరుగుతున్నది. పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలోనే లక్షా 25వేల ఎకరాల్లో రైతాంగం ఈ పంటను పండిస్తున్నారు. ఈ జిల్లాతోపాటు క్రిష్ణా, గుంటూరు, ప్రకాశం, నెల్లూరు, ఖమ్మం, విజయనగరం, విశాఖ, శ్రీకాకుళం జిల్లాల్లో కూడా ఆయిల్‌పాం పంట సాగుతున్నది. ఆయిల్‌పాం, సోయాబీన్ పంటలు పెరిగినప్పటికీ వేరుశనగ, నువ్వులు, ఆవాలు పంటలలోనూ ఉత్పత్తులు పెరిగాయి. ఇదే సందర్భంలో ఆయిల్‌పాం తోటల పెంచటాన్ని ప్రారంభంలో పాలకులు ప్రోత్సహించారు. గెలలకు లభించే రేటుతోపాటు అదనంగా ఒక్కో గెలకు రెండు రూపాయలు ప్రభుత్వం ప్రోత్సాహకంగా అందచేసింది. విత్తనాలు, ఎరువులపై సబ్సిడీ యిచ్చింది. ఏలూరు, విజయనగరంలలో ప్రభుత్వం పామాయిల్ కర్మాగారాలు నెలకొల్పటంతో ఈ పంటపై రైతాంగానికి నమ్మకం ఏర్పడి దీని సాగు విస్తరించింది. 1990 నాటికి వంటనూనెల్లో స్వయంసమృద్ధి ఏర్పడింది.

వంట నూనెలలో భారతదేశం స్వయంసమృద్ధిని సాధించటం సామ్రాజ్యవాదుల, వారి బహుళజాతి సంస్థలకు నష్టదాయకంగా పరిణమించింది. నూనెగింజల ఉత్పత్తులు తగ్గించి, వాటిని దిగుమతి చేసుకోవాలని పాలకులపై ఒత్తిడి ప్రారంభమైంది. సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి సంస్థల సేవలో తరిస్తున్న పాలకులు, అందుకు అనుగుణమైన విధానాలు అమలుపర్చారు. ఆయిల్‌పాంతో పాటు ఇతర పంటలకు ఇన్నున్న అన్నిరకాల రాయితీలను ఎత్తివేశారు. నూనెగింజల పంటలకు నష్టం వచ్చేవిధానాలు అమలుపర్చారు. వీటికి తోడు 1991లో దేశంలో నూతన సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల అమలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందంపై భారత్ సంతకం చేయటం, వ్యవసాయ ఒప్పందాన్ని ఆమోదించటంతో దిగుమతుల ఆంక్షలు తొలగి పోయాయి. పెద్దఎత్తున విదేశాలనుండి నూనెలు దేశీయ

మార్కెట్‌లోకి వచ్చిపడ్డాయి. మలేషియాలో అమ్ముకుపోకుండా పేరుకుపోయిన అమెరికా కంపెనీల పామాయిల్ నిల్వలు కేజీ 10 రూ॥లకు కుప్పలు తెప్పలుగా వచ్చిపడ్డాయి. వీటిని అదుపుచేయటానికి పాలకులు ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోకపోగా, దిగుమతులపై నామమాత్రమైన సుంకం విధించి అమెరికా కంపెనీలకు సహకరించారు. ఫలితంగా మార్కెట్‌లో మన నూనెల విక్రయాలు గణనీయంగా పడిపోయి నిల్వలు పెద్దఎత్తున పేరుకుపోయాయి. దీంతో నూనెగింజల ధరలు పడిపోయి, కొనటమే గగనమైంది. పామాయిల్ తదితర నూనెగింజల పంటలకు వరుసగా మూడు సంవత్సరాలు గిట్టుబాటు ధరలేకపోవటంతో నష్టాలపాతైన అనేకమంది రైతులు ఈ సాగునుండి తప్పుకోవటంతో నూనెగింజల ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పడిపోయాయి. ఈ పరిస్థితిని అవకాశంగా తీసుకొని విదేశీ కంపెనీలు పామాయిల్ ధరను విపరీతంగా పెంచాయి. పెద్దఎత్తున లాభాలు గడించాయి.

భారతదేశం నూనెల విక్రయానికి పెద్దమార్కెట్‌గా ఉండటం, ఆయిల్‌పాం ధరలు పెరగటం, లాభాలు రావటంతో విదేశీ కంపెనీలు అధికమొత్తంలో పెట్టుబడులు పెట్టి భారతదేశంలోనే రిఫైన్ కర్మాగారాలు ఏర్పాటు చేశాయి. విదేశాలనుండి ముడిఆయిల్ ముఖ్యంగా పామాయిల్‌ని దిగుమతి చేసుకొని దాన్ని రిఫైన్ చేసి హోల్‌సేల్ అమ్మకాలతోపాటు ఇతర ఉప ఉత్పత్తులు ప్రారంభించాయి. ఇలా కర్మాగారాలు ఏర్పాటుచేసిన కంపెనీల్లో ఏల్టూర్, కార్గిల్ ఆసియా, సోయా నూనెలో అతిపెద్ద కంపెనీ బింగీ ఆగ్రో, మలేషియాకు చెందిన అతిపెద్ద కంపెనీలు ఫెల్టా, గార్గెలున్లు వున్నాయి. ఇవన్నీ అమెరికా కంపెనీలే.

దేశ ఆయిల్ మిల్లులు విదేశీ కంపెనీల పరం

నూనెగింజల సాగు విస్తీర్ణం పెంచేందుకు, అధిక ఉత్పత్తులు సాధించేందుకు అనుగుణమైన విధానాలు చేపట్టకుండా అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తున్న పాలకులు, నూనెమిల్లులను ప్రోత్సహించి అభివృద్ధిపర్చే విధానాలు చేపట్టలేదు. అంతేకాకుండా నూనెమిల్లులపై అనేక ఆంక్షలు విధించి అవి నష్టాల పాలయ్యేవిధంగా వ్యవహరించి, బహుళజాతి నూనె మిల్లులకు అన్నివిధాల సహకరించారు. ఈ మిల్లుల పోటీకి తట్టుకోలేని దేశీయ నూనెమిల్లులు మూతపడి చివరికి బహుళజాతి కంపెనీల చేతుల్లోకి వెళుతున్నాయి. దేశంలోని అనేక నూనెమిల్లులను బహుళజాతి కంపెనీలు చౌకగా కొనుగోలు చేస్తున్నాయి. నూనె మిల్లుల కొనుగోళ్ళలో అమెరికా సంస్థలే ఆగ్రభాగాన ఉన్నాయి. వాటిల్లో అర్బల్ దానియల్స్ మిడలాండ్(ఏ.డి.ఎమ్) ఒకటి. ఈ సంస్థ భారతదేశంలోని వంటనూనె పరిశ్రమను వేగవంతంగా ఆక్రమించుకొంటున్నది. గత నెలలో రాజస్థాన్‌లోని కోట, మహారాష్ట్రలోని ఆకోలా ప్రాంతంలో రెండు నూనె తయారీ పరిశ్రమలను కొనుగోలు చేసింది. ఈ రెండు కర్మాగారాలు గేఫీ అగ్రిఫైవేట్ లిమిటెడ్‌కు చెందినవి. కర్ణాటకలోని ధర్వాడ్ ప్రాంతాల్లోని తిన్నా ఆయిల్ సంస్థ నుంచి సోయా, ప్రొద్దుతిరుగుడు నూనె పరిశ్రమలను కొనుగోలు చేసింది. అంతేకాకుండా నాగపూర్‌లోని మాధుర్ ఆగ్రోకి చెందిన మరో నూనె తయారీ మిల్లుతోపాటు, భోపాల్ ఆధారిత గ్రూప్‌కి చెందిన పరిశ్రమలను కూడా సొంతం చేసుకొంది. ఈ అమెరికా (ఏ.డి.ఎమ్) సంస్థతోపాటు కార్గిల్ బహుళజాతి సంస్థకూడా నూనె పరిశ్రమలను వేగవంతంగా కొనుగోలుచేస్తున్నది. ఈ సంవత్సరం మార్చిలో మరికొం సంస్థనుండి డ్రిమియం సన్‌ప్లవర్ బ్రాండ్ స్వీకార్‌ను 200కోట్లతో కొనుగోలు చేసింది. గత సంవత్సరం నవంబర్‌లో ఈ సంస్థ ఆగ్రోటెక్ నుంచి 120 కోట్లతో వనస్పతి బ్రాండ్‌ను కొనుగోలుచేసింది. కొద్దిరోజుల క్రితమే స్విట్జర్లాండ్‌కి చెందిన గ్లెన్‌కోర్ అనే బహుళజాతి సంస్థ మధ్యప్రదేశ్‌లోని మోరీనా ప్రాంతంలో నెలకొల్పబడిన కె.ఎన్. ఆయిల్‌ని చేజిక్కించుకొంది. ఈవిధంగా అనేక బహుళజాతి సంస్థలు, భారత వంటనూనెల పరిశ్రమలను తమ స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొంటున్నాయి. ఈ కొనుగోళ్ళ పరంపరను గమనిస్తే దేశీయ పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లో నూనె పరిశ్రమలు ఉండవని, వీటిపై బహుళజాతి సంస్థలు గుత్తాధిపత్యం వహిస్తాయని స్పష్టమౌతున్నది.

బహుళజాతి నూనె పరిశ్రమలకు చేయూత నిస్తున్న ప్రభుత్వం, ప్రభుత్వరంగ నూనె మిల్లులను మూతపెట్టే విధానం చేపట్టింది. రాష్ట్రంలో ఆయిల్‌ఫెడ్ క్రిందవున్న అనంతపురం, చిత్తూరుజిల్లా పీఠేరు, మహబూబ్‌నగర్‌జిల్లా గడ్వాలలో వేరుశనగ నూనెమిల్లులున్నాయి. ఇవి సప్లాల్లో ఉన్నాయంటూ వాటిని పది సంవత్సరాల క్రితమే ప్రభుత్వం మూసివేసింది. ఇప్పటికీ అవి మూతపడే వున్నాయి. వాటిని ఆధునీకరించి అనంతపురంలో ఉత్పత్తి పునరుద్ధరిస్తామంటూ ఆయిల్‌ఫెడ్ ప్రతిపాదించగా,

పాలకమండలిలో చర్చ జరిగినా పునరుద్ధరణకు నిర్ణయం జరగలేదు. గత నష్టాలను చూపెట్టి పునరుద్ధరణకు కొందరు అధికారులు వ్యతిరేకత వ్యక్తంచేశారు. నష్టాలకు పాలకుల, అధికారుల అవినీతే కారణమన్న వాస్తవం బహిరంగమే. ఈ అవినీతిని రూపుమాపితే మిల్లుల్లో నష్టాల సమస్య పరిష్కారం అవుతుంది. అవినీతికి పాల్పడుతున్న వారే మిల్లుల నష్టాల గురించి చూట్లాడటం ప్రజలకు ఆశ్చర్యం కల్గిస్తున్నది.

రైతాంగాన్ని దోపిడీచేస్తున్న కంపెనీలు

నూనెమిల్లులపై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్న విదేశీ కంపెనీలు, దేశీయ బడాపరిశ్రమాధిపతులు నూనె గింజలకు ముఖ్యంగా ఆయిల్‌పాం గెలకు గిట్టుబాటు ధర ఇవ్వకుండా రైతాంగాన్ని నిలుపునా దోపిడీ చేస్తున్నాయి. సాధారణంగా నూనె రికవరీ 16% చేసుకొని ముడినూనె ధరలో 10%గా నూనె గింజల ధరగా నిర్ణయిస్తారు. దేశంలోని ఆయిల్‌పాం గెల ధరను, మన నూనెధరలకు అనుగుణంగాకాకుండా మలేషియా లోని ఆయిల్‌పాం గెలల నూనె రికవరీబట్టి ధర నిర్ణయించ బడుతుంది. భారతదేశంలో కన్నా మలేషియాలో నూనె రికవరీశాతం ఎక్కువగా వుంటుంది. మనదేశంలో 18%లోపు ఉంటేఅక్కడ 24% దాకావుంది. అందువలన మన రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు. దీనికితోడు మనదేశంలో నూనె రికవరీ శాతాన్ని సరైన పద్ధతిలో నిర్ణయించటంలేదు. భారతదేశంలో ఆయిల్‌పాం గెలల నూనె రికవరీ శాతాన్ని నిర్ధారించటానికి 1993 చట్టం ప్రకారం ఉద్యానవన ఉపసంచాలకులను ప్రభుత్వం ఇన్స్పెక్టర్లుగా నియమించాల్సి వుండగా, అది అమలు జరగకపోవటంవలన పరిశ్రమాధిపతులు చెప్పిందే వేదంగా రికవరీశాతం అమలు జరుగుతున్నది.

ప్రారంభంలో ఆయిల్‌పాం సాగు లాభదాయక మంటూ ప్రభుత్వం సబ్సిడీల రూపంలో ప్రోత్సహించటం 2000లో టన్ను గెలలకు 2500 రూ. పైగా లభించటంవలన గిట్టుబాటుగా కన్పించి రైతాంగం ఈ సాగుపై మక్కువ చూపారు. పంటను విస్తరించారు. సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకోసం కొన్ని పంటలను మొదట ప్రోత్సహించటం, ఆ పంటలకు రైతాంగం మళ్లిన తర్వాత ధరలను తగ్గించటం భారత దళారీ పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాల్లో భాగంగా, ఆయిల్‌పాం సాగును రైతులు పెంచిన తర్వాత దాని ధర పడిపోయే విధానం ప్రభుత్వం అనుసరించింది. ఇన్నున్న సబ్సిడీలను విరమించింది. బడాపరిశ్రమాధిపతుల దోపిడీకి గురిచేసింది. ఫలితంగా 2500 నుండి 2000 రూ. ధర పడిపోయి రైతాంగం నష్టాల పాలయ్యారు. వరుసగా రైతాంగం నష్టాల పాల్పాతుండటంవలన ప్రత్యామ్నాయ పంటలకోసం రైతాంగం తొలగిస్తున్న తరుణంలో, అంతర్జాతీయంగా ఆయిల్‌పాం పంట ఉత్పత్తి పడిపోవటం, నూనెధరలు పెరుగుతూ ఉండటంవలన విదేశీ కంపెనీలు, తమ ఉత్పత్తులకోసం ఆయిల్‌పాం గెలల రేటుని పెంచాయి. బడాపరిశ్రమాధిపతులకు ఆయిల్‌పాం గింజల కొరతను నివారించేందుకు భారత ప్రభుత్వం మార్కెట్ ఇంటర్ వెన్షన్ స్కీమ్‌ని ప్రవేశపెట్టి, ధరల వ్యత్యాసాన్ని తానే చెల్లిస్తూ రైతాంగానికి అనుకూల ధర లభించే విధానాలు చేపట్టటంతో రైతాంగం మరలా ఈ పంట సాగుకి మళ్లారు. 2008 నాటికి టన్ను గెలల ధర 6,200 రూ॥ చేరుకొని, అకస్మాత్తుగా 3,415 రూ.కు పడిపోయింది. దీనికితోడు మార్కెట్ ఇంటర్ వెన్షన్ పథకం క్రింద 55 కోట్ల బకాయలను చెల్లించలేదు. ఇందుకు ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానాలే కారణం. పామాయిల్ దిగుమతి సుంకాన్ని 65% నుండి సున్నా శాతానికి తగ్గించటంవలన వాటి దిగుమతులు పెద్దఎత్తున పెరిగాయి. ఈ క్రమం దేశవాళీ నూనెగింజల (వేరుశనగ, నువ్వులు, ఆవాలు) పంటల సాగువిస్తీర్ణం తగ్గిపోయింది. విదేశీ కంపెనీల ఆధీనంలోవున్న పామాయిలు, సోయా, సన్‌ప్లవర్‌వంటి పంటలపై పరాధీనత పెరిగింది. దీంతో ఆయిల్‌పాం పంట వెనక్కి మళ్ళింది. ధరల తగ్గుదల నేటికీ కొనసాగుతున్నది.

ధర పెంపుదలకై రైతాంగం ఆందోళన

పెరుగుతున్న సేద్యపు ఖర్చులకు అనుగుణంగా ఆయిల్‌పాం గెలలకు ధర లభించటంలేదని, ధరను పెంచాలని రైతాంగం ఆందోళన ప్రారంభించారు. ఆయిల్‌పాం రైతుల ఆందోళన దృష్ట్యా కేంద్రప్రభుత్వం 2010 డిసెంబర్‌లో సర్వే చేయించింది. ఆ సర్వే ప్రకారం ఒక టన్ను గెలల ఉత్పత్తికి 8,145 ఖర్చు అవుతున్నాయని నిర్ధారణ అయ్యింది. ఇందులో మూలధనంపై వడ్డీ, కౌలు, భూసార నాణ్యత పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. వీటిని కూడా కలుపుకొంటే టన్నుకు 11,541 రూ॥ ఖర్చుఅవుతుందని, రైతు ప్రతినిధులు, జాతీయ సమీక్షా సంఘం(ఎన్.ఆర్.సి) నివేదికలో తెలియచేస్తున్నాయి. ధరల కమీషన్(సి.ఏ.సి.పి.) నిబంధనల ప్రకారం

లెక్కగడితే టన్ను గెలల ఉత్పత్తికి 13,500 రూ॥ అవుతుందని ఈ సంస్థ కేంద్రానికి నివేదించింది. ప్రస్తుతం టన్ను గెలలకు 6,654 రూ॥ ధర మాత్రమే లభిస్తున్నది. ఈ వ్యత్యాసాన్ని గమనిస్తే రైతాంగం ఏవిధంగా నష్టపోతుందో అర్థమౌతుంది. గిట్టుబాటుగాని ధరతోపాటు ఆయిల్‌పాం గెలలపై 4 శాతం వ్యాట్ విధిస్తూ రైతులపై ప్రభుత్వం అదనపు భారం మోపుతున్నది.

ఆయిల్‌పాం పంట ఖర్చును పరిగణనలోకి తీసుకొని టన్ను గెలలకు 12వేలు ధర యివ్వాలని రైతాంగం ఆందోళనకు దిగారు. రైతుల డిమాండ్‌ను నూనెమిల్లులు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఆయిల్‌పాం గెలలను రైతులనుండి కొనుగోలుచేసి మిల్లులకు చేర్చి శుద్ధిచేసి పామాయిల్ ఉత్పత్తి చేయాలంటే ఎక్కువ ఖర్చు అవుతుందని మిల్లు యజమానులు ధర పెరుగుదలను అడ్డుకొంటున్నారు. రాష్ట్రంలో మొత్తం 18 మిల్లులు నూనె ఉత్పత్తులు చేస్తున్నాయి. మిల్లులతో చేసుకొన్న ఒప్పందం ప్రకారమే రైతులు ఆయిల్‌పాం తోటలను సాగుచేయాలని ప్రభుత్వం ఆదేశిస్తున్నది. నూనెల ఉత్పత్తిలో ఆంధ్రప్రదేశ్ సహకార నూనెగింజల ఉత్పత్తిదారుల సమాఖ్య(ఆయిల్‌ఫెడ్) ఒకటి. దీనిక్రింద ఖమ్మంజిల్లా అశ్వారావుపేట, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పేదవేగిలలో నూనెమిల్లులున్నాయి. రైతులనుండి గెలలు కొన్న తర్వాత నూనె ఉత్పత్తికి టన్నుకి 1853రూ॥ అవుతుందని ఆయిల్‌ఫెడ్ తాజాగా ప్రభుత్వానికి నివేదిక పంపింది. నూనె ఉత్పత్తి 175 కేజీతోపోటు, వంద కిలోల ఆయిల్‌పాం గింజలు వస్తాయి. ఆయిల్‌ఫెడ్ లెక్కలను ప్రైవేటు నూనెమిల్లు యజమానులు అంగీకరించటంలేదు. తమకు టన్నుకి 4 వేలదాకా అదనపు ఖర్చుఅవుతుందని మొండిగా వాదిస్తున్నారు.

ధర నిర్ణయంపై రైతుల, మిల్లు యజమానుల మధ్య ఏర్పడిన వివాదాన్ని పరిష్కరించటానికి ఇరువర్గాలతో చర్చించి ప్రతిపాదనలు ఇవ్వమని జాతీయ ఆయిల్‌పాం పరిశోధనా కేంద్రంను కేంద్రప్రభుత్వం ఆదేశించింది. దీంతో ఈ సంస్థ అరుణ్‌రాజ్ అధ్యక్షతన జాతీయ స్థాయి ఫార్ములా డివిజన్ కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది. ఈ కమిటీలో రాష్ట్రానికి చెందిన ముగ్గురు రైతు ప్రతినిధులు, కర్ణాటక, తమిళనాడు రాష్ట్రాలనుండి ఒక్కొక్కరు, ప్రాసెసింగ్ సంస్థలనుండి ముగ్గురు ఇంకా కొందరు అధికారులు సభ్యులుగా వున్నారు. ఈ కమిటీ మే 13న హైద్రాబాద్, జూన్ 3న పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పేదవేగిలలో జాతీయ పామాయిల్ పరిశోధనా కేంద్రంలో సమావేశం అయ్యింది. ఈ సమావేశంలో ఆయిల్‌పాం గెలల ధర నిర్ణయం ముడి ఆయిల్ ధరలు 12% బదులు 16 శాతాన్ని, గింజల అమ్మకాల్లో 33% బదులు 75శాతాన్ని కలిపి ధరను నిర్ణయించాలని, ఇది రైతులకు ఆమోదయోగ్యమని సమావేశం ప్రతిపాదించింది. దీన్ని రైతులు ఆమోదించినా మిల్లు ప్రాసెసింగ్ ప్రతినిధులు అంగీకరించలేదు. తుది నివేదికను కమిటీ 13వ తేదీనాటికి ప్రభుత్వానికి అందచేయాల్సివుంది.

ఆయిల్‌పాం గెలలకు గిట్టుబాటు ధర విషయంలో మిల్లు యజమానులు వ్యతిరేకించటంతో, రైతాంగం కేంద్ర వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల ధరల నిర్ణాయక సంఘాన్ని ఆహ్వానించి, దాని ముందు వాస్తవ పరిస్థితులు వివరించే ప్రయత్నం చేసి న్యాయం పొందాలని ఆశపడుతున్నారు. రైతాంగం ఆహ్వానం మేరకు అక్టోబర్ 19,20 తేదీల్లో కేంద్ర ధరల నిర్ణాయక సంఘం పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో పర్యటించింది. ఈ సందర్భంగా టన్ను ఆయిల్‌పాం గెలలకు 10వేల నుండి 12 వేల వరకు ధరను యిస్తే తప్ప ఆయిల్‌పాం సాగుచేయలేమని కేంద్రసంఘం ముందు వివరించారు. వాస్తవ పరిస్థితులను తెలుసుకొని సి.ఎ.సి.పి. రైతాంగానికి అనుకూలంగా దాని నివేదిక ఉంటుందని రైతాంగం నమ్మకం ఎంతవరకు నిజమౌతుందో వేసిచూడాల్సిందే. ఈ సంఘం కూడా ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో ఒక భాగమన్న విషయాన్ని ఆయిల్‌పాం రైతాంగం విస్మరించరాదు. ఒకవేళ అది రైతులకు అనుకూలమైన సిఫార్సులు చేసినా, కేంద్రప్రభుత్వం వాటిని ఆమోదించాలన్న నిబంధన ఏమీలేదు.

మొత్తం పరిణామాలను గమనిస్తున్న రైతాంగం, తమ సమస్యలకు కేంద్ర-రాష్ట్రప్రభుత్వ విధానాలే కారణమని, పాలకులు ఆయిల్‌పాం రైతుల ప్రయోజనాలను విస్మరించి, సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి సంస్థల, దేశీయ బడాపరిశ్రమదారుల ప్రయోజనాలు కాపడుతుందని గ్రహించాలి. ఆయిల్‌పాం ధరలతోపాటు, ఇతర పంటలకు కూడా గిట్టుబాటు ధరలు లభించని పరిస్థితుల్లో మొత్తం రైతాంగం అందుకోసం సమైక్యంగా ప్రభుత్వంపై పోరాటం సాగించితేనే పరిష్కారం లభిస్తుందితప్ప, పంటలు మానుకోవటంద్వారా పరిష్కారం లభించదు. ఈ వాస్తవాన్ని రైతాంగం గ్రహించి పోరాటమార్గం చేపట్టాలి.

పాలకుల విధానాలతో ప్రశ్నార్థకమైన తీర్మానంతో మత్స్యకారుల జీవనం

సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి మార్గం సుగమం చేస్తూ పాలకులు చేపడుతున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలన్నీ సామాన్య జనజీవనానికి ప్రాణాంతకంగా పరిణమిస్తున్నాయి. భూమికోసం, భుక్తికోసం, తమ మనుగడకోసం ప్రజానీకం జీవన్మరణ పోరాటాన్ని సాగిస్తున్నారు. ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలుతర్వాత సామ్రాజ్యవాదుల డేగకన్ను పంటపొలాలను, అటవీ భూములను; 'సెజ్'ల పేరిట కారిడార్ల పేరిట విశాల సముద్ర తీరాన్ని, తీరాన్ని ఆనుకునివున్న భూముల్ని, సముద్ర జలాల్ని, మత్స్యసంపదను కబళించటంపై పడింది. గత 10 సం॥ కాలంగా తీరంలో ఏర్పాటు చేయబడుతున్న వివిధరకాల పరిశ్రమలు, చమురు వెలికితీతలతో తీరప్రాంత గ్రామాల పేదలు-ముఖ్యంగా మత్స్యకారుల జీవనం సంక్షోభపు సుడిగుండంలో చిక్కుకుంది.

మన రాష్ట్రంలో తీరప్రాంతం 9 జిల్లాలలో దాదాపు 1000 కి॥మీ నిడివి కలిగివుంది. తీరంలో వున్న 3,450 గ్రామాలలో 60 లక్షలమంది మత్స్యకారులు సముద్రంపై ఆధారపడి జీవనం గడుపుతున్నారు. రాష్ట్రంనుండి మత్స్యసంపద ఎగుమతితో ప్రభుత్వానికి ఏటా 8 వేల కోట్ల రూపాయల ఆదాయం వస్తున్నది. ఈ ఆదాయం నుండి తీరప్రాంత మత్స్యకారుల జీవన అభివృద్ధికి ప్రభుత్వం చర్చలేమీ చేపట్టకపోగా, తీరప్రాంతంలో బహుళజాతి కంపెనీల బహుముఖ దోపిడీకి వీలుగా ప్రభుత్వం ఇప్పటికే అన్ని చర్యలూ చేపట్టింది. 'కోస్టల్ రెగ్యులేటరీ జోన్' చట్టానికి తిలోదకాలిచ్చింది. 'సముద్ర చేపలవేట (నియంత్రణ- నిర్వహణ)- 2009' పేరిట కొత్తచట్టాన్ని తెచ్చింది. తీవ్రవాదుల చొరబాటు సాకుతో 'కోస్టల్ గార్డ్స్' మోహరింపును తీవ్రతరం చేసింది, 'మెరైన్ పోలీసు వ్యవస్థ'ను ఏర్పాటుచేసింది. మనదేశీయ సామాన్య మత్స్యకారులు చేపలవేట సాగించకుండా నిరోధించేందుకై ప్రభుత్వం చట్టంలో అనేక షరతులు విధించింది. తమ మనుగడకోసం పోరాడే తీరప్రాంత ప్రజలపై అణచివేత ప్రయోగించేందుకు ఉద్దేశించి పకడ్బందీ పోలీసు వ్యవస్థను ప్రభుత్వం ముందుగా ఏర్పాటుచేసింది.

నెల్లూరుజిల్లా ముత్తుకూరు మండలంలో కృష్ణవటట్లం పోర్టు నిర్మాణం కొరకు ప్రభుత్వం తీరప్రాంతంలో గ్రామాలకు గ్రామాలు ఖాళీచేయించింది. వేలాదిమంది మత్స్యకారుల నిరసనల మధ్య పోర్టు నిర్మాణం చేపట్టారు. పోర్టు ఏర్పాటుతో పెద్దఎత్తున ఉపాధి లభిస్తుందన్న పాలకుల మాటలు నీటి మూటలయ్యాయి. గ్రామాలను తరలించటంతో ఇతర ప్రాంతాలకు వలసలు వెళ్ళిన మత్స్యకారులకు ఉపాధి లేకుండా పోయింది. చేపలవేట తప్ప మరేమీ వృత్తి తెలియని మత్స్యకారులు దినకూలీలుగా, వలస కూలీలుగా మారారు. మరో పనిలోకి వెళ్ళలేక సముద్రాన్నే నమ్ముకున్న మత్స్యకారులకు కోస్టల్ గార్డులనుండి తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదురవుతున్నాయి. కోస్టల్ గార్డులు విధించిన షరతుల ప్రకారం వేటకువెళ్ళే బోటులకు వాళ్ళు నిర్ణయించిన రంగులు వేయాలి. దీని నిమిత్తం ఒక్కోబోటుకు అయ్యే ఖర్చు 40వేల రూ॥లను బోటు యజమానులే భరించాలి. వేటకు వినియోగించే బోట్లకు నల్లిడీ పై అందించవలసిన డీజిల్‌ను మత్స్యశాఖ అందించటంలేదు. వేటకు వెళ్ళని సమయంలో మత్స్యకారులకు అందించవలసిన జీవనభృతిని అందించటంలేదు. పోర్టుద్వారా ఎలాంటి ఉపాధిని పొందలేని మత్స్యకారులు, గ్రామీణ ఉపాధిహోమీ పథకాలతోనైనా తమకు ఉపాధి కల్పించాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నారు.

నెల్లూరుజిల్లా కోస్తా తీరమంతటా ధర్మల్ విద్యుత్ కర్మాగారాల నిర్మాణానికి ప్రభుత్వం అనుమతులిచ్చింది. దీనితో బొగ్గుతో నడిచే విద్యుత్ కేంద్రాలు తీరమంతటా ఒక్కటొక్కటిగా నిర్మాణమౌతున్నాయి. ఈ కేంద్రాలన్నీ 30వేల మెగావాట్ల విద్యుత్ ఉత్పత్తి సామర్థ్యాన్ని కలిగినవి. ఇవి పనిచేయటం ప్రారంభిస్తే రోజుకు 3 లక్షల టన్నుల బొగ్గును మండిస్తాయి. ఫలితంగా వీటినుండి ఫ్లెయూష్, కార్బన్-డై-ఆక్సైడ్, సల్ఫర్‌లతో పాటు అత్యంత విషపూరిత రసాయనాలు గాలిలో కలుస్తాయి. భూగర్భ జలాలన్నీ కలుషితమౌతాయి, ఇంకిపోతాయి. వీటన్నిటి ఫలితంగా నెల్లూరు తీరంలోని మత్స్యకారుల జీవనానికి పెనుముప్పు వాటిల్లింది. తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో 13 మండలాల్లో 144 కి॥మీ॥ తీరప్రాంతం వున్నది. 16వేల మంది మత్స్యకారుల కుటుంబాలు చేపలవేటపై ఆధారపడి జీవిస్తున్నారు. జిల్లాలో గుజరాత్ రాష్ట్రపెట్రోలియం

శాఖతో సహా మరికొన్ని ప్రభుత్వరంగ, రిలయెన్స్‌వంటి ప్రైవేటురంగ సంస్థలు తీరప్రాంతంలో చమురు వెలికితీసే పనిని చేపట్టాయి. ఇప్పటికీ గుజరాత్ పెట్రోలియం సంస్థ డ్రిల్లింగ్ పాయింట్ నుండి 10 కి.మీ. దూరం వరకూ మత్స్యకారుల్ని చేపలవేటకు వెళ్ళనీయటంలేదు. జిల్లాలోని తీరప్రాంతంలో వంటనూనెల రిఫైనరీలు, చమురు నహజవాయువుల సంస్థలవల్ల మత్స్యసంపద అనూహ్యంగా తగ్గిపోయింది. గత 10 సం॥కాలంలో ఆవిర్భవించిన వివిధ ఫ్యాక్టరీలు, పరిశ్రమల కారణాలకానే ఈ మార్పు సంభవించింది. మత్స్యసంపద గుడ్లదశలోనే నాశనం కావటంతో మత్స్యకారుల ఉపాధిపై ఇది పెద్దదెబ్బగా పరిణమించింది.

విశాఖతీర ప్రాంతంలో విషపూరిత, రసాయన, మందుల పరిశ్రమల ఏర్పాటువల్ల తీరప్రాంత ప్రజలు రోగాలబారిన పడుతున్నారు. 'హెటిరో' 'దక్కన్ ఫైన్'-కెమికల్స్ కంపెనీలు కాలుష్యాన్ని వెదజల్లుతున్నాయి. వీటికితోడు కుమారపురంలో లోహితీ సైన్యెస్ బల్బ్‌డ్రగ్ నిర్మాణం జరుగుతోంది. ఈ కంపెనీలనుండి వెలువడే రసాయనాలు నేరుగా సముద్రంలో కలవటంవల్ల నీరు కలుషితమై మత్స్యసంపద నశించిపోతోంది. ఈ తీరంలో అరుదైన జాతికి చెందిన 'అలివేరిడ్జ్' తాబేళ్ళు ఈ కాలుష్య కారణంగా అంతరించిపోతున్నాయి. స్థానిక ప్రజలు ముఖ్యంగా పిల్లలు ఉబ్బసం, శ్వాసకోశ వ్యాధులతో బాధపడుతున్నారు. రెండు సంవత్సరాలక్రితం కేతవరంలో దక్కన్ కెమికల్స్ కంపెనీ పెట్టకముందు సముద్రంలో 10 కి॥మీ॥లోపున చేపలు సమృద్ధిగా దొరికేవి. ప్రస్తుతం 30 కి॥మీ॥ దాటితేనేకాని చేప దొరకటంలేదు. లోహితా బల్బ్‌డ్రగ్స్ నిర్మాణం గనుక పూర్తయితే రోజుకు 953 రసాయనాలు నేరుగా సముద్రంలో కలుస్తాయి. ఇందులో హైడ్రోజన్, బ్రోమైడ్, ఫార్మాల్డిహైడ్, టాలిన్ వంటి ప్రమాదకర వాయువులుంటాయని వాటివల్ల ప్రజలు తీవ్ర అనారోగ్యాల పాలౌతారని పర్యావరణ శాస్త్రవేత్తలు హెచ్చరిస్తున్నారు. ఫార్మల్డిహైడ్ వల్ల క్యాన్సర్ తదితర వ్యాధులబారిన పడతారని, టాలిన్ వల్ల సంతానోత్పత్తి కలుగదని, ఈ వాయువులు పీల్చటంవల్ల గర్భిణీ స్త్రీలకు నెలలు నిండకుండానే గర్భస్థ శిశువులు చనిపోయే ప్రమాదం వున్నదని ఆందోళన వ్యక్తంచేస్తున్నారు.

ఈ మొత్తం పరిస్థితి మరోవైపున మత్స్యకారులకు-బోట్ల యజమానులకు మధ్య సమస్యలను పెంచుతున్నది. విదేశీ ట్రాలర్ల విచ్చలవిడి దోపిడీతో సాంప్రదాయక చేపలవేట సాగించే బోటుయజమానులు నష్టాల పాలౌతున్నారు. ఇటీవల తమకు నష్టాలు వస్తుండటంతో యజమానులు బోట్లను వేటకు వంపకుండా నిలిపివేశారు. ఫలితంగా మత్స్యకారులకు జీవనం గడవటం దుర్భరమైపోయింది. గతంలో ఐతే వేటకు వెళ్ళినందుకు యజమాని చేపలు అమ్ముగా వచ్చిన దాంట్లో ప్రతి 100కు రు. 10 చొప్పున వేటాడినందులకుగాను మత్స్యకారునికి ఇచ్చేవాడు. ఇంకా చిక్రయానికి పనికిరాని చేపలను కూడా మత్స్యకారుడే ఎండబెట్టుకుని ఉపయోగించుకునే అవకాశం వుండేది. కానీ ఇప్పుడా అవకాశం లేకపోగా చేపలు పడటం తగ్గిపోవటంతో మత్స్యకారునికి యజమాని రోజుకు అతితక్కువ కూలి మాత్రమే ఇస్తున్నారు. ఫలితంగా మత్స్యకారుల జీవనం నడిసంద్రంలో నావలాగా తయారయింది.

విశాఖ-కాకినాడలమధ్య పెట్రోలియం అండ్ పెట్రో కెమికల్స్ ఇండస్ట్రీయల్ కారిడార్ ను ఏర్పాటు చేయనున్నారు. గ్యాస్ నిల్వలకోసం తీరానికి 15 కి॥మీ॥ లోపున జరుపుతున్న పరిశోధనల నిమిత్తం వేలకోట్ల రూపాయల విలువైన రిగ్‌లను సముద్రంలో ఏర్పాటుచేశారు. వీటి భద్రత పేరిట మత్స్యకారులను చేపలవేటకు వెళ్ళనీయటంలేదు. వీటి దాపులోకి ప్రవేశిస్తే సామాన్య మత్స్యకారుల బోటుల్ని కోస్టల్ దళాలు అదపులోకి తీసుకుంటున్నాయి. కె.జి.బేసిన్ లో 80 చోట్ల చమురు అన్వేషణ సాగుతోంది. 26 చోట్ల చమురు వెలికితీస్తున్నారు. దీనివల్ల చమురు, డీజిల్ తెట్టు సముద్రంపై పేరుకొని జలచరాలన్నీ మరణిస్తున్నాయి. ఇది కూడా మత్స్యకారుని ఉపాధిని తీవ్రంగా దెబ్బతీస్తున్నది.

యానాంలో గుజరాత్ స్టేట్ పెట్రోలియం కార్పొరేషన్, రిలయన్సు పెట్రోలియం సంస్థలు తీరప్రాంతంలో చేపడ్తున్న కార్యకలాపాలను నిరసిస్తూ ఇటీవల మత్స్యకారులు పెద్ద ఎత్తున ఆందోళనలు చేపట్టారు. 300 బోట్లలో షుమారు 3వేల మంది మత్స్యకారులు సముద్రమార్గాన 'రిగ్ ముట్టడి'కి వెళ్ళారు,

వీరిని సముద్రంలోనే కోస్టల్ గార్డ్స్, తమ మినీ నౌక ద్వారా వెంబడించి అడ్డుకున్నారు. ఆందోళనాకారులు వాటిని ఖాతరు చేయలేదు. చివరికి పోలీసు అధికారులే దిగివచ్చి ఆందోళనాకారులకు నచ్చ చెప్పారు. షుమారు 2 గంటల పాటు 500 నాటికల్ మైళ్లు ప్రయాణించి సాగించిన ఈ ముట్టడి తరహా కార్యక్రమాలు మరిన్ని సాగనున్నాయి.

శ్రీకాకుళం జిల్లాలో తీరప్రాంతంలోని మత్స్యకారులు గార, సతివాడల వద్దగల ఇసుక ఫ్యాక్టరీలలో కార్మికులుగా పనిచేస్తున్నారు. ఇప్పటికే సతివాడవద్ద ట్రాన్స్‌వరల్డ్ గార్మిట్ ఇసుక ఫ్యాక్టరీ మూతపడి వందలాది మంది వీధులపాలయ్యారు. గారమండలం వత్సవలసలోని ట్రైమాక్స్ బీచ్‌శాండ్ ఇసుక కర్మారానికి వ్యతిరేకంగా మత్స్యకారులు, తీరప్రాంత ప్రజలు ఆందోళన చేస్తున్నారు. సోంపేట, సంతబొమ్మాళి ధర్మల్ విద్యుత్ కేంద్రాలకు వ్యతిరేకంగానూ; కొవ్వూడ అణువిద్యుత్ కేంద్రాలకు వ్యతిరేకంగానూ తీరప్రాంత గ్రామీణ ప్రజానీకం, మత్స్యకారులు ఇప్పటికే ఆందోళనా పథంలో సాగుతున్నారు. పాలకుల విధానాలతో ఈ ప్రాంతంలో వారి మనుగడ ప్రశ్నార్థకమై పోరాటబాటలో సాగుతున్నారు.

ప్రకాశం, గుంటూరు జిల్లాల తీరప్రాంతంలో 'వానీపిక్' నిర్మాణాన్ని ప్రభుత్వం తలపెట్టటం, తీరప్రాంత ప్రజల తీవ్ర నిరసనలు, ఆందోళన ఫలితంగా ప్రభుత్వం తాత్కాలికంగా ఆ నిర్ణయాన్ని ప్రక్కనబెట్టిన విషయం మనకు తెలిసినదే! కానీ అక్కడి భూముల్ని, ఇసుకదిబ్బల్ని, విలువైన ఖనిజాలను బహుళజాతి కంపెనీలకు, బడా పెట్టుబడిదార్లకు కట్టబెట్టే చర్యల్ని మాత్రం ప్రభుత్వం మానుకోలేదు. కృష్ణాజిల్లాలో పోర్టు నిర్మాణం పేరిట భూముల సేకరణ జరుగుతూనే వుంది. ఇసుక తరలింపు జరుగుతూనేవుంది. కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాలలో తీరప్రాంతానవున్న మడ అడవుల సరికివేత యధేచ్ఛగా సాగుతోంది. మన నహజవనరుల్ని కొల్లగొట్టి సామ్రాజ్యవాదులకు కట్టబెట్టే పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతులు, గ్రామీణపేదలతో కలిసి మత్స్యకారులు ఆందోళన సాగిస్తున్నారు.

‘కామ్రేడ్స్ పున్నయ్య, శంకర్‌లకు జోహార్లు’

గుంటూరు, 12-11-11 : ప్రగతిశీల యువజనోద్యమ నాయకులు కామ్రేడ్స్ పున్నయ్య శంకర్‌లు 1992 సం॥నవంబర్ 12న కిరాయి మాఫియా హంతక దాడుల్లో నేలకొరిగారు. వారికి జోహార్లు చెప్పతూ ఎన్‌వైఎస్, స్థానిక కమిటీ ఆధ్వర్యంలో పున్నయ్య-శంకర్‌ల భవన్ నుండి ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

‘నీట్’ను వ్యతిరేకిస్తూ విద్యార్థుల ప్రదర్శన

ఒంగోలు, 11-11-11: సామ్రాజ్యవాద దేశాల ప్రయోజనాల కనుగుణంగా ప్రభుత్వం సంస్కరణల పేరిట విద్యారంగంలో అనేక విధానాలను అమలుచేస్తున్నది. ఇంటర్ పరీక్షలకు ర్యాంకులను ప్రకటిస్తున్న ప్రభుత్వమే తిరిగి ఆ ప్రాతిపదికనకాదని, ఇంజనీరింగ్, మెడికల్ కోర్సులలో ప్రవేశానికి ఆయా రాష్ట్రాలలో ప్రవేశ పరీక్షలను నిర్వహిస్తూ కార్పొరేట్ కోవింగ్ కళాశాలల వంట వండిస్తున్నది. దేశవ్యాపితంగా వైద్య విద్య కళాశాలలో ప్రవేశానికి ఎమ్.సి.ఐ. ‘నీట్’(ఎన్‌ఇఇటి) అనే కొత్త ప్రవేశ పరీక్షనొక దానిని అర్ధాంతరంగా విద్యార్థులముందుకు తెచ్చింది.

గత 10 సం॥రాలుగా కోస్తా తీరంలో నెలకొల్పుబడ్డ వివిధ పరిశ్రమలు, ఆయా పారిశ్రామిక సంస్థలు చేపడుతున్న చర్యలు మత్స్యకారుల మనుగడను ప్రశ్నార్థకం చేస్తున్నాయి. కె.జి.బేసిన్‌లో డ్రిల్లింగ్, డ్రెడ్జింగ్ తదితర కార్యకలాపాలు పర్యావరణంపై, మత్స్యకారుల జీవనంపై తీవ్రప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయి. సస్యశ్యామలమైన సాగుభూముల్ని కూడా ప్రభుత్వం పరిశ్రమల పేరిట వదావుగా పెడుతున్నది. సముద్రాన్నానుకునే రసాయన విషతుల్య పరిశ్రమల స్థాపనకు అనుమతులిస్తున్నారు. దేశరక్షణకు అతిముఖ్యమైన వ్యూహాత్మకమైన తీరప్రాంతాన్ని, సముద్ర సంపదతో తులతూగే తీరప్రాంతాన్ని ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే దళారీ పాలకులు సామ్రాజ్యవాదులకు, బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెడుతున్నారు. లక్షలాదిమంది మత్స్యకారుల, తీరప్రాంత ప్రజల జీవన విధ్వంసానికి పాల్పడుతూ, కోస్టల్ గార్డ్స్ పేరిట, మెరైన్ పోలీస్ స్టేషన్ల పేరిట సమాంతర పోలీసు, నిఘావ్యవస్థలను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. మత్స్యకారుల సంరక్షణార్థం ఇప్పటికివున్న కనీసపాటి రక్షణ చట్టాలను తుంగలోతొక్కి బహుళజాతి కంపెనీలకు అవసరమయ్యే విధంగా ప్రత్యామ్నాయ చట్టాలను తెస్తున్నారు. తీరప్రాంత గ్రామాలలో, సముద్రంలో సైతం ప్రతి మత్స్యకారుడు నిరంతరం ఈ నిఘావ్యవస్థకు గురయ్యే స్థితిని కల్పిస్తున్నారు. కేవలం ఆయా బహుళజాతి కంపెనీల సంరక్షణార్థం అని చెబుతూ పాలకులు తీసుకువస్తున్న చట్టాలు, మెరైన్ పోలీస్ స్టేషన్లు, కోస్టల్ గార్డ్స్ ఏర్పాటులతో క్రమంగా మనదేశంలోనే ప్రత్యక్షంగా బహుళజాతి కంపెనీల పాలనను సుస్థిరం చేయబానుకుంటున్నారు. బహుళజాతి కంపెనీలకు, కోస్టల్ కారిడార్లకు, తీరప్రాంతవాసుల జీవన విధ్వంసానికి వ్యతిరేకంగా సమీప భవిష్యత్‌లో రాబోయే మత్స్యకారుల, తీరప్రాంత ప్రజల ఆందోళనలను, ఉద్యమాలను, తన ఉక్కుపాదంలో అణచివేసేందుకు కావలసిన ముందస్తు చర్యలన్నీ పాలకులు తీసుకుంటున్నారు. రానున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించి ప్రజలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, మేధావులతో కలగలిసి మత్స్యకారులు విశాల ప్రాతిపదికన, విప్లవస్థాయిలో ఉద్యమాలను నిర్మించ వలసిన అవశ్యకత నేడంతో వున్నది. D

ఈ సందర్భంగా ఎన్.వై.యస్. జిల్లా కార్యదర్శి కామ్రేడ్ కె.దేవా మాట్లాడుతూ పీడితకులాలుగా తరతరాలుగా అణచబడ్డ ప్రజలంతా ఆత్మాభిమానంతో జీవించాలని, వారు ఆకాంక్షించారన్నారు. సింగిల్ నెంబర్ లాటరీలు, సారావంటి దుర్మననాలకు వ్యతిరేకంగా యువకులను కూడగట్టారన్నారు. నేటి సామ్రాజ్యవాద విషసంస్కృతి యువతపై తీవ్రప్రభావం చూపుతున్నారని, వారిని ఎన్నో విధాలుగా దిగజారుస్తున్నదని, దేశం గురించి, తోటివారి గురించి, కనీసం కన్నవారిని గురించి కూడా పట్టించుకోనివారిగా వతనంచేస్తున్నదని పేర్కొంటూ, పాలకులు కుట్ర పూరితంగా విద్యార్థి యువత మెదళ్ళపై రుద్దుతున్న సాంస్కృతిక సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా యువతీయువకులు మరింత నిబ్బరంగా ఉద్యమాలు నిర్వహించటంలో కలిసి రావలసిందిగా కా॥దేవా విలుపునిచ్చారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఎన్.వై.యస్. నగర అధ్యక్షులు కా॥పి.మల్లి, శుక్లా, బలరాం, సురేష్, అజయ్ తదితరులు పాల్గొన్నారు D

కేంద్రీయ సీలబుస్‌తో కూడుకునివుండే, అర్ధాంతరంగా ప్రకటించిన ఈ జాతీయ అర్హత ప్రవేశ పరీక్షను రద్దుచేయాలని డిమాండ్‌చేస్తూ పిడియన్‌ఓ ఆధ్వర్యంలో విద్యార్థులు రంగరాయుడు చెరువునుండి కోర్టుసింటర్ వరకు ప్రదర్శన నిర్వహించి ‘నీట్’ ప్రకటన ప్రతులను తగులబెట్టారు. పిడిఎన్‌ఓ రాష్ట్రకార్యవర్గ నభ్యుడు కా॥ ఎన్.కె.బాజీసైదా మాట్లాడుతూ పేద, మధ్యతరగతి వర్గాలకు ఇప్పటికే కష్టసాధ్యమైన వైద్యవిద్యను మరింత దూరంచేసి ధనికవర్గాలకు మాత్రమే పరిమితంచేసే ప్రభుత్వ చర్యలను తీవ్రంగా విమర్శించారు. పిడిఎన్‌ఓ జిల్లా కన్వీనర్ కా॥రవీంద్ర ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. D

పాకిస్తాన్ ఐ.ఎం.ఎఫ్. ఆజ్ఞల మేరకు రైల్వే ప్రైవేటీకరణ

8 దూర ప్రాంత రైలుబళ్లను రద్దుచేస్తున్నట్లు సవంబరు మొదటివారంలో పాకిస్తాన్ రైల్వేమంత్రి ప్రకటించారు. ఈ ఎనిమిది రైలు బళ్ళుకూడా వాయవ్య రాష్ట్రంనుండి కరాచీవరకూ నడిచేవే. ఇవెప్పుడూ ప్రయాణీకులతో కిటకిటలాడుతుంటాయి. పాకిస్తాన్‌లోని కరాచీవంటి ప్రధాన నగరాలలో పనివెదుక్కుంటూ వలసవచ్చే పేదలతో ఈ రైళ్లు నిండివుంటాయి. దుర్గమ పర్వత ప్రాంతమైన వాయువ్య రాష్ట్రానికి ప్రధాన చౌకైన రవాణా సదుపాయం రైల్వేలే. టెర్రరిజంపై పోరు పేరిట అమెరికా ఈ రాష్ట్రంపై సాగిస్తున్న వైమానికదాడులు ఆర్థిక వ్యవస్థను చిన్నాభిన్నం చేశాయి. బ్రతుకు తెరువుకోసం పంజాబు, సింధూ రాష్ట్రాలకు తరలివెళ్లక తప్పని దుస్థితి పేదలకు ఏర్పడింది. ముఖ్యరవాణా సదుపాయమైన రైళ్లను రద్దుచేయటంతో, అనేక ప్రయాసలుపడి, అధిక ధనం వెచ్చించి ప్రయాణించ వలసిన పరిస్థితిని పాకిస్తాను ప్రభుత్వం కల్పించింది. రైల్వేల నిర్వహణలో అవినీతి చోటుచేసుకున్నందున, యాజమాన్యం సరిగ్గా సాగనందునా రైల్వేలు నష్టాలలో నడుస్తున్నాయని ప్రభుత్వ వాదన. కానీ ప్రభుత్వం దురుద్దేశపూరితంగా రైల్వేల నిర్వహణపట్ల పూర్తినిర్లక్ష్యం వహించినందున అది నష్టాల బాట పట్టింది. ప్రతి ఏడాది ఆరున్నర కోట్ల మందిని గమ్యస్థానాలకు చేరవేయటానికి 502 ప్రయాణీకుల రైళ్లను రైల్వేలు నడుపుతున్నాయి. వీటిలో 72 రైళ్లు ప్రస్తుతం నడవగలస్థితిలో వుండగా, 70 మాత్రమే నడుస్తున్నాయనీ, ఇంజన్లు పెట్టెల నిర్వహణ సరిగా లేనందున ఇవి మొరాయించటమూ, తత్ఫలితంగా మార్గమధ్యంలో రైళ్లు ఆగిపోవటమూ, లేదా రద్దు కావటమూ జరుగుతున్నదని పాకిస్తాన్ రైల్వే చీఫ్ అకౌంటింగ్ ఆఫీసరు ముహమ్మద్ అక్రం ప్రకటించాడు. గత దశాబ్దికాలంగా రైలు ఇంజన్లు, పెట్టెల నిర్వహణను పట్టించుకోకుండా వున్న ఫలితమిది. ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం, దేశంలో ఆర్థిక సంక్షోభాలతోపాటు సింధునదికి వచ్చిన వరదలతో ఆర్థిక వ్యవస్థ సమస్యలు క్షిప్రమయ్యాయి. పాకిస్తాను ప్రభుత్వం రుణ సహాయాన్ని కోరుతూ ప్రపంచబ్యాంకు,

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధుల వద్దకు వెళ్లింది. 5వేల కోట్ల డాలర్ల రుణాన్ని యిస్తూ సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య సంస్థలు అనేక షరతులు విధించాయి. పొదుపు చర్యలు చేపట్టాలనీ, బడ్జెట్టు లోటును 4 శాతానికి మించనివ్వరాదనీ, సబ్సిడీలను ఆపివేయాలనీ షరతులు పెట్టింది. రైల్వేలలో కూడా పొదుపు చర్యలు చేపట్టమని ఆదేశించింది. వీటికనుగుణంగా పాకిస్తాను ప్రభుత్వం రైల్వేల ప్రైవేటీకరణను 1997లో ప్రతిపాదించింది. ప్రైవేటురంగం ప్రవేశంతో పోటీ పెరిగి నిర్వహణ మెరుగుపడి రైల్వేలు లాభాలబాట పడతాయని ప్రచారం చేసింది. రైల్వే బోర్డును రద్దుచేసి దానిస్థానంలో పరిశ్రమాధిపతులతో కొత్త బోర్డును నియమించింది. ఈ బోర్డు రైల్వేలను వివిధ వాణిజ్య విభాగాలుగా (సరుకుల రవాణా, ప్రయాణీకుల రవాణా, కాటరింగ్, సిగ్గులింగ్ తదితరాలు) విడగొట్టింది. “అదనపు ఆస్థల”ని పేరుపెట్టి రైల్వేల విలువైన ఆస్థలను కారుచౌకకు అమ్మివేసింది. 1997లో 1,13,000 వున్న ఉద్యోగుల సంఖ్యను 2001కి 95 వేలకూ 2010కి 85వేలకూ తగ్గించివేసింది. అయినా ఐ.ఎం.ఎఫ్. తానిచ్చిన రుణంలో మలివిడతను విడుదలచెయ్యకుండా ఆపింది. రైల్వేల ప్రైవేటీకరణకు తాను చెప్పిన ప్రణాళికను పూర్తిగా జరిపితేనే రుణవిడతను అందిస్తానని తెగేసి చెప్పింది. ప్రస్తుత 85వేల ఉద్యోగుల సంఖ్యలో నాల్గవవంతు(అంటే 21 వేలు) తగ్గించమని ఆదేశించింది. రైల్వేల పునర్నిర్మాణ కేబినెట్ కమిటీ పర్యవేక్షణలో వివిధ రంగాల ప్రాధాన్యతా క్రమంలో రైల్వేల ప్రైవేటీకరణ చేపడతామని పాకిస్తాన్ ప్రధాని యూసఫ్ రజాగిలానీ 2011 నవంబరు 3న ప్రకటించారు. సరుకుల రవాణా రైళ్లనూ, ముఖ్యమైన ప్రయాణీకుల రైళ్లను పబ్లిక్-ప్రైవేటు భాగస్వామ్యంతో నడవటం మొదటి చర్యగా డిసెంబరు 25నుండి మొదలౌతుందని ప్రకటించాడు. ఆర్థిక యిబ్బందుల్లోవున్న రైల్వేలకు 1100 కోట్ల పాకిస్తానీ రూపాయల ద్రవ్య సహాయాన్ని అందించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని కూడా ప్రకటించాడు. అయితే రైల్వేల ప్రైవేటీకరణ చర్యలు ప్రారంభించకుండా, ముఖ్యంగా

నాల్గవవంతు రైల్వే ఉద్యోగులను తొలగించకుండా రైల్వేలకు సబ్సిడీలివ్వటం సాధ్యంకాదంటూ ఆర్థికమంత్రి ఈ నిధుల విడుదలను ఆపివేసినట్లు కరాచీనుండి ప్రచురణ అయ్యే ఎక్స్‌ప్రెస్ ట్రిబ్యూన్ పత్రిక వెల్లడించింది. ఈ చర్యలతో పాకిస్తాన్ రైల్వే ఉద్యోగులు కలతచెందారు. ఇంతేకాక పొదుపు చర్యల్లో భాగంగా ఉద్యోగులకు వేతనాల చెల్లింపులు ఆపివేయటమూ, అలస్యం చెయ్యటమూ చేశారు. అలాగే రిటైర్డు ఉద్యోగులకు పెన్షన్ చెల్లింపును 5 నెలలుగా ఆపివేశారు. దీనితో 1,50,000 మంది రిటైర్డు ఉద్యోగుల, 85వేలమంది ప్రస్తుత ఉద్యోగుల కుటుంబాలు ఆర్థిక యిబ్బందుల్లో కూరుకుపోయాయి. తన కుటుంబ పోషణకు అందే 4వేల రూ॥ల పెన్షన్‌కోసం మూడురోజులు క్యూలో వేచివున్న ఒక రిటైర్డు ఉద్యోగి మృతిచెందారు. ఈ దుర్ఘర పరిస్థితులమధ్య రైల్వే ఉద్యోగులు ఆందోళన చేపట్టారు. అక్టోబరు నెలలో మూడురోజులు రైల్వేలు బందయ్యాయి. పట్టాలపై పడుకోవటం, రైలుపెట్టెల పైకెక్కి అవి కదలకుండా అడ్డుకోవటం, టూల్‌డెన్‌సమ్మెలు, లాహోర్‌లో లోకొషెడ్ ఆక్రమణ, డివిజనల్ కార్యాలయ స్వాధీనంవంటి అనేక రూపాలలో వారి ఆందోళన సాగింది. వేతనాల సక్రమ చెల్లింపు, పెంపుదల వారి ప్రధాన డిమాండ్లుగా వున్నాయి. చివరికి అక్టోబరు 20న అధ్యక్షుడు అసిఫ్ అలీ జర్దారీ పెన్షన్లను వెంటనే చెల్లించమని ఆజ్ఞలు జారీచేశారు. పెన్షన్ ఆలశ్యానికి కారణాలేమిటో కనుగొనేందుకు విచారణ కమీషన్‌ను నియమిస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు. ప్రభుత్వం రైల్వే ఉద్యోగుల కనీస వేతనాన్ని 7 వేల రూ॥లకు నామమాత్రంగా పెంచింది. దీనివల్ల 20 ఏళ్ళ సర్వీసులో వున్న ఉద్యోగికి వెయ్యి రూ॥లు పెరిగి 20వేలు మాత్రమే నెలసరివేతనం అందుతుంది. ఉద్యోగుల కార్వర్సర్లకు సరఫరా అయ్యే విద్యుత్తు, నీటిబిల్లుల ఛార్జీలను ఉద్యోగుల వేతనాలనుండి మినహాయించుకుంటున్నప్పటికీ వాటికి చెల్లింపులు చేయనందున చాలా గృహాలకు విద్యుత్తు, నీటి సరఫరా

ఆగిపోయాయి. అయినా అధికార పాకిస్తాన్ పీపుల్సు పార్టీకి, ప్రతిపక్షపార్టీ పాకిస్తాన్ ముస్లింలీగుకు అనుబంధ రైల్వే యూనియను నాయకత్వాలు సమ్మే విరమణను ప్రకటించాయి. ప్రభుత్వ కంటితుడుపు చర్యలనే పోరాట విజయంగా పేర్కొన్నాయి. యూనియను నాయకత్వాల విద్రోహకర పాత్ర యిక్కడితో ఆగలేదు. రైల్వేలలో నష్టాలకు కారణమైన ప్రభుత్వ విధానాలనుండి ఉద్యోగుల, ప్రజలదృష్టిని మళ్లించేందుకు పూనుకున్నాయి. రైల్వేల నష్టాలకు “యాజమాన్యపు అవినీతి” కారణమని ఆరోపించి దీనిపై విచారణకు ఒక న్యాయమూర్తిని నియమించాలని ప్రధాన న్యాయమూర్తి ఇఫ్తికార్ మహమ్మద్ చౌదురిని కోరాయి. ప్రభుత్వ విధానాలనుండి దృష్టిమళ్లించిన నాయకత్వాలు నష్టాలనుండి బయటపడటానికి కొన్ని ప్రత్యామ్నాయ ప్రతిపాదనలు చేశాయి. ప్రభుత్వ ప్రతిపాదనను పెషావర్ రైల్వే డివిజను మూసివేత-ఉద్యోగుల తొలగింపును మరోరూపంలో (పెషావర్ డివిజనును మూసివేసి ఉద్యోగులను రావల్పిండి డివిజనుకు మార్చటం) అంగీకరించాయి. దీనివల్ల నాలుగుకోట్ల రూ॥లు ఆదా అవుతుందని కూడా లెక్కలు చెప్పాయి. ప్రతిపక్ష యూనియను 142 ప్రతిపాదనలు చేసి, వీటి అమలుతో 500కోట్ల రూపాయల లాభాలు రైల్వే కొస్తాయని తెలిపింది. రెండు యూనియన్ల నాయకత్వాలు ఐఎంఎఫ్ నిర్దేశిత ప్రైవేటీకరణను వ్యతిరేకించకపోగా, ఉద్యోగులకు వేతనాలు పెంచి పొదుపు చర్యలు అమలుచెయ్యమన్నదే వీటి ప్రతిపాదనల సారాంశంగా వుంది. నష్టాలకు కారణం అధికారంలో వున్న పార్టీ అవినీతిగా చూపెడుతూ పరస్పరం నిందించుకుని అసలు సమస్యనుండి దృష్టి మరల్చాయి. గత ముషారఫ్ ప్రభుత్వం, ప్రస్తుత జర్దారీ ప్రభుత్వం రెండూ దురుద్దేశపూరితంగా రైల్వేలను నష్టాలపాలుచేసి (అవినీతితో నేతలు జేబులు నింపుకున్నారు) ప్రైవేటీకరణను రుద్దాయి. దీని భారమంతా అధిక ప్రయాణ రుసుం రూపంలో ప్రజలపై మోపుతున్నారు. D

నివాళి

తెలంగాణ విప్లవ సందేశాన్ని పాకిస్తాన్‌కు చేర్చిన కామ్రేడ్ హసన్‌నాసిర్

హైదరాబాదు (దక్కను)లో ఒక జాతీయ భావప్రేరిత కుటుంబంలో 2 ఆగస్టు 1928న కామ్రేడ్ హసన్‌నాసిర్ జన్మించారు. సెయింట్‌జార్వ్ గ్రామర్ స్కూలు లోనూ, హైదరాబాదు నిజాంకాలేజీలోనూ, ఆలీఘర్ (ఉ.ప్ర) లోనూ చదువుకున్నారు. 1940ల ప్రారంభ సంవత్సరాలలో హైదరాబాదు (దక్కను) విద్యార్థి సంఘాలలో చాలా చురుకుగా పాల్గొన్నారు. అజాద్ హిందూఫౌజ్ సైనికుల విడుదలకోసం 1946 మార్చిలో జరిగిన విద్యార్థుల సమ్మెలో అగ్రభాగాన నిలిచారు. అదే సంవత్సరం సెప్టెంబరులో సూర్యాపేట విద్యార్థులపై సాగిన నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా విద్యార్థుల సమ్మెలు జరిగాయి. 1946వ సంవత్సరంలోనే తెలంగాణాలో రైతాంగ ఉద్యమం ఉన్నత దశకు చేరుకుంది. జూలై 4న కడివెండి గ్రామస్తుడు దొడ్డి కొమరయ్య తొలి కమ్యూనిస్టు అమరుడయ్యాడు. భూమికోసం, ప్రజాస్వామిక స్వేచ్ఛల కోసం వెల్లువెత్తుతున్న ఈ ఉద్యమం సున్నితమైన యువనాసిర్ మనసుపై గొప్ప ప్రభావం పడవేసింది. కాలంచెల్లిన ప్యూడల్‌వ్యవస్థను అతినన్నిహితంగా పరిశీలించినవ్యక్తిగా, తిరుగుబాటు, స్వతంత్రపు భావాల కుటుంబంలో పెరిగిన వానిగా, పాలక వర్గాల కుటుంబాలతో సన్నిహిత సంబంధీకునిగా, సోషలిస్టు భావాలను పుణికి పుచ్చుకోవటానికి ఆకర్షితుడై విప్లవోద్యమంలోకి ప్రవేశించాడు. పాత హైదరాబాదులో 1947వ సంవత్సరం జాతీయ ప్రజాస్వామిక వెల్లువ పెల్లుబికింది. భారతదేశం పాక్షికంగా స్వతంత్రంగానూ పాక్షికంగా బానిసత్వంలోనూ వుండింది. స్వేచ్ఛాభారత దేశంలో బానిసత్వంలో మగ్గుతూ వుంది. నిజాంరాష్ట్ర కాంగ్రెసునాయకుల్ని పోరాటాన్ని ప్రారంభించమని డిమాండుచేస్తూ 31 జూలై 1947న 25000 మంది విద్యార్థులు నిర్వహించిన పెద్ద ప్రదర్శనకు హసన్‌నాసిర్ కూడా నాయకత్వం వహించారు. దాని తదనంతరం, ఆగస్టు-సెప్టెంబరు 1947ల్లో విద్యార్థుల సమ్మెల వెల్లువ కొనసాగింది.

వీటివెంటనే నిజాంనవాబుకీ, ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికీ నడుమ 29సెప్టెంబరు1947న “యధాతథస్థితి” ఒప్పందం కుదిరింది. అప్పటికే తెలంగాణాలో సాయుధ పోరాటం సాగుతోంది. భూమికోసం, స్వేచ్ఛా ప్రజాస్వామ్యాలకోసం విప్లవోద్యమం ఉరకలెత్తుతోంది. ఈ ప్రభావంతో డిసెంబరు1947లో హసన్‌నాసిర్ పాకిస్తాన్ వెళ్లారు. బొంబాయి నుండి కరాచీ వెడుతూ 19 డిసెంబరు 47న తనతల్లి జిహ్ ఆలంబర్దార్‌కు “నేను తీసుకున్న నిర్ణయాలయొక్క పరిణామాలను గ్రహించగలిగే వయసు నాకొచ్చింది”...అని ఉత్తరం రాశారు. సామ్రాజ్యవాదులూ, అభివృద్ధినిరోధకశక్తులూ బీజులుచల్లి భారత పాకిస్తాన్ నడుమ పెంచుతున్న గండినీ, శత్రుత్వాన్నీ సాధారణ వ్రజలు, ప్రజాస్వామ్యవాదులూ, సోషలిస్టుశక్తులే తొలగించి స్నేహపూరితవాతావారణాన్ని నిర్మించగలరని హసన్‌నాసిర్ ప్రగాఢంగా విశ్వసించాడు. పట్టుదలగా పై ఆదర్శాన్ని సాధించటానికి విప్లవోద్యమాన్ని సోషలిజం సాధించే పార్టీని నిర్మించటానికి ఆయన పాకిస్తాన్ వెళ్లాడు. సింధురాష్ట్రంలోగల ‘హరి’ అనే తెగకు చెందిన భూమిలేనిపేదల భూమిపోరులో మమేకమైపోయారు. తాను వీరోచిత తెలంగాణా ముద్దుబిడ్డననీ, కామ్రేడ్ మఖ్దూం అనుంగు సహచరుడననీ, సింధూలో మరొక తెలంగాణాను నిర్మించటం తన ఆశయమనీ ఆయన చెప్పుకున్నారు. అదీ ఆయన స్ఫూర్తి! అదీ ఆయన సంకల్పం! హరీస్ రైతుల నాయకుడైనాడు నాసిర్. కరాచీ నౌకల రేవు కార్మికులకూ, బట్టలమిల్లు, నూనెమిల్లుల కార్మికులకూ నాయకుడైనాడు. కరాచీ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి నాయకత్వం వహించాడు. పాకిస్తాను కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీకి తొలుత ఆహ్వానితుడై తదనంతరం ఎన్నికైనాడు. పాకిస్తానుపాలకులూ, సామ్రాజ్యవాదులూ, దళారీబూర్జువావర్గాలూ, ప్యూడల్‌శక్తులూ, సైన్యమూ,

నిరంకుశాధికారవర్గాలూ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని సహించలేకపోయాయి. నాసిర్‌తో సహా కమ్యూనిస్టులు వేధింపబడ్డారు. సంవత్సరాల తరబడి జైళ్లపాలయ్యారు. 12 మే 1952న లాహోరు కోట జైలునుండి తన సోదరునికి ఉత్తరం రాస్తూ-“ముంతాజీ! ఒక లక్ష్మసాధనా మార్గంలో స్వేచ్ఛగా ప్రయాణించాల్సిన బాధ్యత నాపైవుంది” 6 జూన్ 1953న కరాచీ నుండి తన తల్లికి మరొకసారి రాస్తూ-నేను ఎంపిక చేసుకుని సాగిస్తున్న జీవిత మార్గం నాకునేనుగా నిర్ణయించుకున్నదే. మరొకసారి ఇవే ఐదుసంవత్సరాలజీవితం గడవటానికి నాకుగానీ అవకాశంలభిస్తే ఇదే మార్గాన్ని నేను అనుసరిస్తాను.” అదీ హసన్‌నాసిర్! 13-12-1955లో విడుదల అయిన తర్వాత 2 సంవత్సరాలపాటు పాకిస్తానునుండి దేశబహిష్కారానికి గురయ్యాడు నాసిర్. 1958లో పాకిస్తాను కార్మికవర్గం ప్రగతిశీల మిత్రుల మధ్యకు తిరిగి హసన్ నాసిర్ చేరుకున్నాడు. అయూబ్‌ఖాన్ పాలనకాలంలో ఆయనను మళ్లీ అరెస్టుచేసి, 13 నవంబరు 1960న చిత్రహింసలు పెట్టి క్రూరంగా హత్యగావించారు.

చదవండి!
అరబ్ దేశాల్లో ప్రజా ఉద్యమాలు
సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలు

వెల : 15/-

కాపీలకు : **స్మిత్ర యక్ హౌస్**
28-9-1, జలీల్ వీధి,
కారల్ మార్ఫ్ రోడ్, విజయవాడ-2

మనదేశ కార్మిక వర్గం
ఎదుర్కొంటున్న సవాళ్లు

కాపీలకు : **స్మిత్ర యక్ హౌస్**
28-9-1, జలీల్ వీధి,
కారల్ మార్ఫ్ రోడ్,
విజయవాడ-2

‘వ్యవస్థను పట్టిపీడిస్తున్న అవినీతి, కుంభకాగాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి’

పిడిఎస్ఓ-ఎన్వైఎస్ ఆధ్వర్యంలో జిల్లా సదస్సు

సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ జిలాని; విద్యార్థి యువజనుల ప్రదర్శన

మంగళగిరి, 25-10-11:

‘అందరికీ విద్య, వైద్యం, ఉపాధి కల్పించాలని, వ్యవస్థను పట్టిపీడిస్తున్న అవినీతి, కుంభకోణాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి’ అనే పిలుపుతో అక్టోబర్ 22న అష్టాక్షుల్లాఖాన్ జయంతిని పురస్కరించుకొని పిడిఎస్ఓ-ఎన్వైఎస్ ఆధ్వర్యంలో జిల్లా విద్యార్థి, యువజన సదస్సును అక్టోబర్ 25న స్థానిక వాసవి కళ్యాణ మండపంలో నిర్వహించారు. ఈ సదస్సుకు సంస్థ జిల్లా నాయకులు కె.వి.రమణ ఆహ్వానం పలుకగా, కా॥దండా ప్రసాద్ (ఎన్వైఎస్ జిల్లా అధ్యక్షులు), కా॥బాజీసైదా(పిడిఎస్ఓ జిల్లా ఉపాధ్యక్షుడు), కా॥ నాగబసవయ్య (పిడిఎస్ఓ జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి) అధ్యక్షత వహించారు.

ఎపిటిఎఫ్ రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి జిలానీగారు తొలుత మాట్లాడుతూ 2010 ఏప్రిల్ 1 నుండి అమలులోకి వచ్చిన విద్యాహక్కు చట్టం వట్టి బూటకమేననీ, ఇందుకుగానూ ప్రభుత్వం ఏటా 12వేల కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతున్నప్పటికీ అవి దుర్వినియోగమౌతున్నాయనీ, ఈ చట్టంలో 25% మంది మెరిట్ పిల్లలను ప్రైవేటు, కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలలో చేర్పించడం ప్రభుత్వ పాఠశాలలను నిర్దిష్టంచేసి తుంగలోతొక్కుడమేననీ, సక్సెస్ స్కూల్స్ పేరిట ఏర్పాటుచేసిన ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూళ్ళల్లో తెలుగు మీడియం టీచర్స్ చదువు చెప్పడంవలన పిల్లలు వాటిని అర్థంచేసుకోలేకపోతున్నారనీ, ప్రభుత్వం టీచర్స్ను నియమించడంలో విఫలమైందనీ అన్నారు. ఇదంతా ప్రభుత్వం విద్యారంగ బాధ్యతనుంచి తప్పుకోవడంలో భాగమేననీ కాంట్రాక్టు, అవుట్సోర్సింగ్ రూపంలో తక్కువ జీతాలతో ఉద్యోగాలు చేయాల్సిన పరిస్థితికి ప్రభుత్వం యువకులను నెడ్డున్నదనీ అన్నారు. విద్య అనేది ఒక ప్రాథమిక హక్కుగా వుండాలనీ, వీటిని పోరాటాల ద్వారానే సాధించాలని పిలుపునిచ్చారు.

జనసాహితీ ప్రధాన కార్యదర్శి దివికుమార్గారు మాట్లాడుతూ తొలుత అష్టాక్షుల్లాఖాన్ తదితర అమరవీరులకు నివాళులర్పించారు. 64 సంవత్సరాల నుండి పాలకులు తరతరాలుగా పేద ప్రజలను, దళితులను కాల్చుకుంటున్నారనీ, భారతదేశం పేదదేశం కాదనీ-భారతీయులు పేదవారనీ, లక్షలకోట్ల సహజ సంపదను విదేశాలకు తరలించుకుపోవడం జరుగుతున్నదనీ, మనదేశ పరిస్థితి అన్నిపున్ననూ అల్లుడి నోట్లో శనివున్నట్లుగా వుందనీ అన్నారు. స్వాతంత్ర్యం తర్వాత దేశజనాభా 33కోట్లు వుండగా, నేడు దారిద్ర్యంలోనే 47 కోట్లమంది వున్నారనీ, పోనుపోను పేదలకు, ధనికులకు వ్యత్యాసం తగ్గిందినిపోయి వ్యత్యాసం పెరుగుతున్నదనీ, ప్రజలకు ఏది అవసరమో అది అందించడంలో ప్రభుత్వం విఫలమైందనీ, అవినీతి కుంభకోణాలు చేయడంలోను, కార్పొరేట్ సంస్థలకు సంపదను కూడబెట్టడంలో సఫలమైందనీ, కాబట్టి విద్యార్థి యువకులందరూ కలిసి వీటికి వ్యతిరేకంగా బలమైన పోరాటాలు చేయాలనీ సూచించారు.

కా॥ సయ్యద్ అబ్దుల్లా సంతాపసభ

బందరు, 15-11-11:

వృద్ధ కమ్యూనిస్టు కామ్రేడ్ సయ్యద్ అబ్దుల్లా (అత్తరు సాహెబ్) సంతాప సభ స్థానిక వర్రేగూడెంలోని ఆయన స్వగృహంవద్ద రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. ఈ సందర్భంగా ఎపిఎఫ్ఓబీయు రాష్ట్రకార్యదర్శి కా॥యద్దనపూడి సోని ప్రసంగిస్తూ కా॥సయ్యద్ అబ్దుల్లా (అత్తరుసాహెబ్)గారి 99 సం॥. ఆయన ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యకర్తగా, కొరియర్గా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో కృషిచేశారనీ, తన జీవితాంతం కమ్యూనిస్టు లక్ష్యంపట్ల సదలని విశ్వాసంతో జీవించారనీ, ముఖ్యంగా ఆయన ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో అనేక ప్రభుత్వ వ్యతిరేక ఉద్యమాలలో పాల్గొని అనేకసార్లు జైలుకు వెళ్ళారనీ, ఈయనను నక్సలైటు అనే ముద్రవేసి అరెస్టుచేసి, చిత్రహింసలు పెట్టారనీ, సద్దాం హుస్సేన్ ఉరికి వ్యతిరేకంగా అనేక ప్రజాసంఘాలతో కలిసి నిరసన తెలిపారనీ, కా॥సయ్యద్

ఓ.పి.డిఆర్ నాయకులు జె.పాపారావుగారు మాట్లాడుతూ, విద్య ఒక ప్రాథమిక హక్కుగా వుండాలనీ, కానీ ఈరోజు విద్యాహక్కు చట్టం-2009 విద్యా కార్పొరేటీకరణకు దోహదపడేదిగా వుందని, ఈ చట్టాలని పాలకవర్గాలు, అధికారులు సొమ్ముచేసుకోవడానికే ఏర్పాటు చేశారనీ అన్నారు.

ఎన్వైఎస్ రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి కా॥బాషా మాట్లాడుతూ భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద శక్తులు తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకోవటంకోసం యువతను అనేక పద్ధతుల్లో ప్రకృదారి పట్టిస్తున్నాయనీ, దేశంలో అత్యధికశాతం వ్యవసాయంపై ఆధారపడగా ప్రభుత్వం ఇటు వ్యవసాయంను అభివృద్ధిపరచడంలోనూ, అటు పరిశ్రమలను అభివృద్ధిపరచడంలోనూ విఫలమై సెజ్ల రూపంలో 1 లక్ష 20వేల ఎకరాల పైబడి భూములను విదేశీ కంపెనీలకు ముట్టచెప్పడంచూస్తే మన పాలకులు విదేశీ సామ్రాజ్యవాదుల చేతుల్లో కీలుబొమ్మలుగా వుంటూ వారి ప్రయోజనాలకోసం మనల్ని బానిసలుగా మారుస్తున్నారనీ, పేదలను నిరుపేదలుగా చేస్తున్నారనీ అన్నారు. కాబట్టి విద్యార్థి, యువకులు, కార్మికులు, చైతన్యవంతులై బలమైన పోరాటాలు సాగించి మన హక్కులను మన సంపదను, సంస్కృతిని కాపాడుకోవాలని అన్నారు. అనంతరం పిడిఎస్ఓ జిల్లా కార్యదర్శి కా॥కె.శ్రీను మాట్లాడారు. ఈ సదస్సులో విద్యార్థి యువకులను ఆలోచింపజేస్తూ, ఉత్తేజపరిచే విధంగా ప్రజాకళాకారుల పాటలు, బాలకళాకారులు డప్పుల డాన్స్లు నిర్వహించారు.

విద్య, వైద్యం, ఉపాధి ప్రజల ప్రాథమిక హక్కుగా వుండాలనీ. వీటికి ప్రభుత్వమే పూర్తి బాధ్యత వహించాలనీ, స్కాలర్షిప్స్, ఫీజురీఎంబర్స్మెంట్లపై ప్రభుత్వం విధించిన ఆంక్షలను ఎత్తివేయాలని, ఎస్సీ,ఎస్టీ, బిసి, మరియు ఇబిసి, మైనారిటీ విద్యార్థుల స్కాలర్షిప్, మెస్ ఛార్జీలను పెరుగుతున్న ధరలకు అనుగుణంగా పెంచాలనీ, విద్యార్థి యువతను ప్రకృదారి పట్టిస్తున్న సినిమా, టీ.వీ, విషసంస్కృతికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనీ, విద్యార్థుల ఉత్తీర్ణత 60% కంటే తక్కువగా ఉంటే ఉపాధ్యాయులను శిక్షించాలని సూచించే జి.ఓ.నెం.130ని వెంటనే రద్దుచేయాలనీ, గడాఫిని హతమార్చిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు సాగించిన దుర్మార్గాన్ని ఖండించాలనీ, దేశ సహజ సంపదలను నష్టదేశీ, విదేశీ బడాపెట్టుబడిదారులకు కట్టబెడుతున్న దళారీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనీ తీర్మానాలు చేశారు.

సా॥4 గంటలకు ఉత్తేజపూరితమైన వాతావరణంలో విద్యా ప్రైవేటీకరణను వ్యతిరేకించాలనీ, సామ్రాజ్యవాదం నశించాలనీ, విషసంస్కృతిని పారద్రోలాలనీ నినాదాలు చేస్తూ అంబేద్కర్ సెంటరు వరకు విద్యార్థి, యువకులు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. ఈ ప్రదర్శనలో ప్రజాకళాకారులు కర్రసాము, డప్పుల డాన్స్లు ప్రదర్శించారు.

D

అబ్దుల్లా (అత్తరుసాహెబ్)గారు తను జీవితాంతం కమ్యూనిస్టు పార్టీ పట్ల విశ్వాసంతో జీవించిన వ్యక్తి అనీ, ఆయన ఆశయాలను ఆయన కుటుంబ సభ్యులు కూడ ముందుకుతీసుకువెళ్లాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నారన్నారు.

మాజీ మునిస్పల్ చైర్మన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు సిలార్దాదా ప్రసంగిస్తూ కా॥ సయ్యద్ అబ్దుల్లాగారు ముస్లిం కుటుంబంలో పుట్టి కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరి అనేక ప్రజాకార్యక్రమాలలో పాల్గొనటమేకాకుండా కంటికి సంబంధించిన వైద్యం చేసేవారనీ పేర్కొంటూ వారి కుటుంబానికి ప్రగాఢ సానుభూతి తెలియజేశారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో సిపిఎం నాయకులు సజ్జా మూర్తిరాజు, కమ్యూనిస్టు అభిమాని గుత్తికొండ ప్రసాద్, మున్సిపల్ యూనియన్ నాయకులు రాజారావు, సయ్యద్ అమీర్ (రైల్వే ఎంప్లాయి), బెల్కంపెనీ దాసుగారు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

D

‘ఎస్సీ, ఎస్టీ ఉపప్రణాళిక నిధుల అమలుకు సంఘటిత పోరాటం సాగించాలి!’

విజయవాడ, 10-11-11;

ఎస్సీ, ఎస్టీ ఉప ప్రణాళిక నిధుల అమలుకు ప్రత్యేక చట్టం చేయాలని రాష్ట్రంలోని పది వామపక్ష విప్లవ పార్టీలు సెప్టెంబరు మొదటివారంలో హైదరాబాద్లో రాష్ట్ర సదస్సును నిర్వహించి, ఈ సమస్యల సాధన కోసం రాష్ట్రస్థాయిలో, ప్రాంతీయ స్థాయిల్లో ఐక్య కార్యచరణ కమిటీ నిర్వహిస్తున్న ఉద్యమానికి పూర్తి మద్దతును ప్రకటించటమేగాక, రాష్ట్రంలోని వివిధ సెంటర్లలో సదస్సులను నిర్వహించాలని పిలుపు నిచ్చాయి. ఈ పిలుపులో భాగంగా స్థానిక ప్రెస్ క్లబ్లో 10వ తేదీన సదస్సు జరిగింది. సిపిఐ విజయవాడ నగర నాయకులు యద్ల కృష్ణకిషోర్ వక్తలను వేదికపైకి ఆహ్వానించారు. సదస్సుకు అధ్యక్షత వహించిన సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు ముప్పాళ్ళ భారవశ్రీ సదస్సును ప్రారంభిస్తూ, కొన్ని దశాబ్దాలుగా పాలకులు ఎస్సీ, ఎస్టీ వర్గాల ఉద్ధరణకోసమే తమ ప్రభుత్వం అనేక పథకాలు చేపట్టామని బాకాలు ఊదుతూ ఆచరణలో ఆ సెక్షన్లకు కేటాయించిన పథకాల నిధులను పూర్తిగా ఉపయోగించకపోగా, ఇతర పథకాలకు దారిమళ్ళించి పేదవర్గాలను దగా చేస్తున్నారని, కావున పేదవర్గాలు తమహక్కుల సాధన కోసం పోరాట మార్గం చేపట్టాలని వివరించారు.

సదస్సులో ప్రారంభ ఉపన్యాసకులుగా సిపిఐ (ఎం-ఎల్) రాష్ట్రనాయకులు, ‘జనశక్తి’ పత్రిక ఎడిటర్ పి. జనస్సంతరావు మాట్లాడుతూ, ఇందిరాగాంధీ కాలంలో ప్రవేశపెట్టిన 20 సూత్రాల ఆర్థిక పథకం పేరుతో పేద వర్గాలను మరింత ఆకర్షణీయంగా వంచించటం పాలకులు నేర్చుకున్నారు, అలానే పేద వర్గాల ఉద్ధరణ కోసమే భూసంస్కరణ చట్టం తెచ్చామని ప్రచారం చేసుకొంటూ ఆచరణలో పేదవర్గాలను భూమి నుండి దూరం చేసే విధానాలను, భూస్వామ్య, పెత్తందారీ వర్గాల భూములు ఒక్క సెంటుకూడా పోకుండా భూ సంస్కరణ చట్టాన్ని లిల్లుల జల్లెడగా మార్చారని విమర్శించారు. గత రెండు దశాబ్దాలకాలం నుంచి నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలు పేరుతో వివిధ పథకాలను ప్రవేశపెట్టి పేద వర్గాలను వంచించటమే గాక బిచ్చగాళ్ళుగా మారుస్తున్నారని, కావున పేద వర్గాలు తమ హక్కుల సాధనకోసం సంఘటిత పోరాటం సాగించాలని పిలుపునిచ్చారు.

తర్వాత సిపిఐ (ఎం-ఎల్) లిబరేషన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి ఎన్. మూర్తి మాట్లాడుతూ, గతం నుంచీ పాలకవర్గ పార్టీలు అత్యధిక శాతం ఓట్లు కలిగివున్న పేదవర్గాల ఓటు బ్యాంకులను కొల్లగొట్టడం కోసం గరిబీహతావో,

20 సూత్రాల పథకాలను ప్రయోగించి; నేడు మరింతగా పేదవర్గాలను మోసం చేయటం కోసం చిత్తశుద్ధితేని రకరకాల పథకాలను ప్రవేశపెడుతున్నారనీ, నూతన ఆర్థిక సరళీకరణ విధానాల మాటున, సెజ్లతో, కారిడార్ల పేరుతో, ఖనిజ సంపదను కారుచౌకగా దోచిపెట్టే విధానాలను చేపడ్తూ ప్రజాసంపదను అడ్డగోలుగా దోపిడీ సాగిస్తున్నారని, మైనింగ్ మాఫియాకు అటవీ సంపదను కట్టబెట్టి గిరిజన ప్రజల జీవితాలతో చెలగాటమాడుతున్నారనీ, ఎస్సీల భూములను కూడా సెజ్లతో పేరుతో కేటాయిస్తూ దళితులకు అన్యాయం చేస్తున్నారని, పేరుకి ప్రజాసంక్షేమ పథకాలేకానీ, వాటిల్లో అవినీతి పెరిగిపోయిందని, కావున దళిత, గిరిజన ప్రజానీకం బలమైన ఉద్యమాన్ని కొనసాగించాలని పిలుపునిచ్చారు.

సిపిఐ రాష్ట్ర నాయకులు, మహిళా సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు అక్కినేని వసజ మాట్లాడుతూ, ఎన్నికల ఎత్తుగడల్లో భాగంగానే పాలకపార్టీలు, పేదవర్గాల కోసం పథకాలు ప్రవేశపెడుతున్నారని కానీ, వారి జీవితాల్లో మౌలిక మార్పులు తీసుకురావటానికి కాదని ఇన్నేళ్ళ చరిత్ర కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపిస్తున్నదని వివరించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) న్యూడెమోక్రసీ విజయవాడ నగర నాయకులు కె. రామారావు మాట్లాడుతూ, పేద ప్రజల జీవితాలలో మార్పులు వచ్చే విధంగా పాలకపార్టీలు తీసుకొస్తున్న పథకాలు లేవనీ, సబ్ ప్లాన్ అమలు విషయంలో కూడా ఇదే బయపడిందని చెప్పారు. యం.సి.పి.ఐ(యు) రాష్ట్ర నాయకులు కాటం నాగభూషణం మాట్లాడుతూ, పేదవర్గాలకు కేటాయించే నిధులే అరకొరగా వుంటే, వాటిని పూర్తిగా వినియోగించకుండా ఇతర పథకాలకు మళ్ళించడం అన్యాయం అనీ, సబ్ ప్లాన్ క్రింద కేటాయించిన నిధుల వినియోగం కోసం ప్రత్యేక చట్టం చేయాల్సిన అవసరం ఉందని చెప్పారు.

సి పి ఐ (ఎం) రాష్ట్రనాయకులు వి. ఉమా మహేశ్వరరావు ముగింపు ఉపన్యాసం చేస్తూ, నేటికీ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో దళితులు వివక్షతకు గురౌతూనే ఉన్నారు, పాలకులు మాత్రం దళిత ఉదారకులుగా పోజుపెడుతున్నారనీ, సబ్ ప్లాన్ ప్రకారం రు. 22 వేల కోట్లు ఖర్చు చేయాల్సి వుండగా రు. 10 వేల 200 కోట్లు మాత్రమే ప్రతిపాదించి ఇందులో సగం మొత్తాన్ని జలయజ్ఞం, హుస్సేన్సాగర్ ఆధునీకరణ, ఔటర్ రింగ్ రోడ్డులాంటి పథకాలకు కేటాయించటం అంటే దళిత, గిరిజన ప్రజల పట్ల పాలకులు ఎంతటి నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తున్నారో తేటతెల్లం అవుతున్నదన్నారు. D

‘చిరు వ్యాపారుల పాట్లలు కొట్టవద్దు’

గుంటూరు, 3-11-11:

గుంటూరుజిల్లా దుర్గిమండలం రాజానగరం పంచాయితీ నిదానంపాడులో నీలంపాటి అమృవారి ఆలయంవద్ద వ్యాపారం చేసుకుంటున్న చిరువ్యాపారస్థుల పొట్టలుగొట్టే విధంగా దేవాదాయశాఖ అధికారులు పావుల వేలంపాటలు నిర్వహించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అంగళ్ళలో చిరువ్యాపారులకే వ్యాపారం చేసుకునే హక్కును కల్పించాలని డిమాండ్చేస్తూ రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) ఆధ్వర్యంలో గుంటూరు పట్టణంలో ప్రదర్శన నిర్వహించారు. అనంతరం దేవాదాయశాఖ ఆఫీసువద్ద ధర్నా నిర్వహించి జిల్లా అధికారికి మెమోరాండం అందజేశారు. తర్వాత జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్దకు ప్రదర్శనచేసి కలెక్టరును కలిసి సమస్యను వివరించి వినతిపత్రం ఇచ్చారు.

జిల్లా ఉన్నతస్థాయి అధికారులు చిరువ్యాపారులకు తప్పక న్యాయం చేస్తామని హామీయిచ్చారు.

రైతుకూలీసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ గత 40 సం॥లుగా స్థానికంగా ఉంటూ అష్టకష్టాలకోర్చి గ్రామాన్ని

దేవాలయాన్ని అభివృద్ధిచేసిన చిరు వ్యాపారులను వేలంపాటద్వారా అక్కడనుండి తరిమివేయబూనుకోవడం దారుణమని అన్నారు. వేలంపాటలను రద్దుచేసి చిరువ్యాపారులకే వ్యాపారం చేసుకునే హక్కును కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో సంఘం జిల్లా అధ్యక్షులు కా॥సింహాద్రి లక్ష్మారెడ్డి, పి.కోటేశ్వరరావు, డి.భాస్కర రావులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. D

మహాజ్వల తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధపోరాట నవల సాహిత్యం- పరిచయాలు-పరిశీలన

సామ్రాజ్యవాద కంపెనీల అనైతిక ఔషధప్రయోగాలు

వెల: 12/-

కాపీలకు : **ఫైర్ బ్రీక్ హౌస్**
28-9-1, జులీట్ వీధి,
కారల్మార్క్ రోడ్, విజయవాడ-2

‘దోపిడీ రహిత సమాజంకై పోరాడుదాం’

అమరుల సంస్మరణ సభలో కా॥ రూఝి

తిమ్మంపేట-వరంగల్ జిల్లా, 11-11-11:

వరంగల్ జిల్లా, తిమ్మంపేట గ్రామంలో సి.పి.ఐ(ఎం.ఎల్)జిల్లా పార్టీ నాయకత్వంలో అమరవీరుల సంస్మరణ సభ 11వ తేదీ సాయంత్రం 7 గంటలకు కా॥ఎమ్.డి.యాకూబ్ అధ్యక్షతన జరిగింది. సభలో తొలుత పీడిత ప్రజల రాజ్యాధికారంకోసం సాగుతున్న పోరులో నేలకొరిగిన విప్లవ యోధులందరికీ సభికులంతా ముక్తకంఠంతో జోహార్లు పలికారు. సిపిఐ(ఎం.ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥సింహాద్రి రూఝి ఈ సంస్మరణ సభలో ప్రసంగిస్తూ భూమి, భుక్తి, విముక్తికోసం పోరాడి ప్రాణాలర్పించిన అమరవీరులకు విప్లవ నివాళులర్పించారు. ‘దున్నేవానికే భూమి’ నినాదంతో వీరోచిత తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో సాగింది. నైజాం నిరంకుశ పాలకుల, దొరల, పెత్తందారుల దోపిడీ పీడనలకు వ్యతిరేకంగా సాగిన ఈ పోరాటంలో నాలుగువేల గ్రామాలను విముక్తి చేసుకొని 10 లక్షల ఎకరాల భూములను ప్రజలు పంపిణీ చేసుకున్నారు. ఈ పోరాటంలో తొలి అమరుడు దొడ్డి కొమరయ్య మొదలుకొని నాలుగువేలమంది విలువైన కామ్రేడ్స్, ప్రజానీకం తమ ప్రాణాలను ధారపోశారు. తదనంతర కాలంలో సి.పి.ఐ., సి.పి.ఎం.ల రివిజనిజాన్ని ప్రతిఘటిస్తూ నగ్నల్పరి ప్రాంతంలో కానూసన్యూల్ తదితరుల నాయకత్వంలో సాగిన సాయుధ తిరుగుబాటులోనూ, మన రాష్ట్రంలో సాగిన సాయుధ శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమంలోనూ ఎందరో తమ ప్రాణాలను త్యాగం చేశారు.

దున్నేవానిదే భూమి నినాదంతో వ్యవసాయక విప్లవం కీలకంగా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం

మజూరీల పెంపును డిమాండ్ చేస్తూ కోనసాగుతున్న చేనేత కార్మికుల ఆందోళన

ఈపూరుపాలెం, 6-11-11;

గత 3 నెలలుగా తమ మజూరీల పెంపుదలను డిమాండ్ చేస్తూ చేనేత కార్మిక మిత్రమండిలిగా ఏర్పడి ప్రకాశం జిల్లా-ఈపూరుపాలెం చేనేత కార్మికులు ఆందోళన కొనసాగిస్తున్నారు. ఈ ఆందోళన ఫలితంగా మాస్టర్ వీవర్లు అక్టోబర్ 26వ తేదీ నుండి మజూరీలు పెంచుతామని మాట ఇచ్చి చివరకు అడ్డం తిరిగారు. దానితో ఆగ్రహించిన కార్మికులు తమ ఆందోళనను మరింత పట్టుదలతో కొనసాగించేందుకు సిద్ధమయ్యారు. పెరిగిన ధరల నేపథ్యంలో మజూరీలు పెంచితీరాలని కరపత్రాలు ద్వారా మాస్టర్ వీవర్లను హెచ్చరించారు. నవంబర్ 6వ తేదీన ఈపూరుపాలెం గాంధీ పార్కునందు “చేనేత కార్మికుల ఆందోళనాశిబిరం” ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఈ ఆందోళనకు పలు కార్మిక, ప్రజాసంఘాలు, ప్రజాతంత్రవాదులు, మేధావులు తమ మద్దతునందజేశారు.

ఈ సందర్భంగా ఆం.ప్ర. చేనేత కార్మిక సంఘం రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు కా॥ గొట్టిముక్కల బాలాజీ మాట్లాడుతూ చేనేత కార్మికుల మజూరీల పెంపుదల డిమాండ్ చాలా న్యాయ సమ్మతమని, పెరిగిన ధరలతో నిత్యం చస్తూ బ్రతుకుతున్న కార్మికుల సమస్యల పట్ల మాస్టర్ వీవర్లు సానుకూలంగా స్పందించాలని, వృత్తిని ధ్వంసంచేసే చర్యలు ప్రభుత్వం చేపడుతుందే కానీ కార్మికులు కాదని, కాబట్టి కార్మికులతో వైరుధ్యాన్ని పరిష్కరించుకునే దిశలో వారి డిమాండ్లను అంగీకరించాలని లేని పక్షంలో కార్మికుల ఆందోళన మరింత ఉధృతమౌతుందని హెచ్చరించారు.

లక్ష్యంగా ప్రజాయుద్ధపంథాలో కొండమొదలు, దుగ్గేరు, ఆంధ్ర - ఒరిస్సా సరిహద్దు ప్రాంతాలలో అదివాసీ ఉద్యమాలు సాగుతున్నాయి. దేశ వ్యాపితంగా విప్లవ రైతాంగ ఉద్యమాలను ఒక తాటిపైకి తెచ్చే ప్రయత్నం సాగుతున్నది.

ప్రపంచ దేశాలపై అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ, దౌర్జన్యం, దురాక్రమణ సాగుతున్నాయి. అందులో భాగంగానే సద్దాం, గదాఫీవంటి దేశాధ్యక్షులను సైతం అమెరికా సామ్రాజ్యవాద నాటో కూటమిసేనలు ఆయా దేశాలలో చొరబడి వారిని హతమార్చాయి. ప్రపంచాధిపత్య వ్యూహంలో భాగంగా సాగిస్తున్న ఈ దాడులు, హత్యలను నిర్బంధ్యంగా నిరసించాలి.

సామ్రాజ్యవాద, భూస్వామ్య అనుకూల భారత దళారీ పాలకుల విధానాల ఫలితంగా వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక రంగాలు తీవ్రసంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో పెల్లుబుకే ఉద్యమాలన్నీ దోపిడీవర్గాలపై ఎక్కుపెట్టి రాజీలేకుండా పోరాటం సాగించాల్సిన అవసరాన్ని కా॥రూఝి నొక్కి చెప్పారు.

సిపిఐ (ఎం.ఎల్) నాయకులు కా॥మోడెం మల్లేష్ మాట్లాడుతూ పోరాడుతున్న ప్రజలపై ప్రభుత్వాలు తీవ్ర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తున్నాయని, అభివృద్ధి-ప్రాజెక్టుల పేరుతో తమ భూముల గుంజివేతను నిరసించిన సోంపేట, కాకరాపల్లి ప్రజలపై జరిగిన పోలీసు కల్పులను ఖండించారు. ఇంకా ఈ సభలో కా॥బొర్ర ఆనంద్, ఈర్ల పైడి ప్రసంగించారు. అరుణోదయ కళాకారులు కామ్రేడ్స్ పావన్, రామ్చంద్, ప్రసాద్, ఎల్లన్న అమరవీరులపై పాటలు పాడారు.

ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ చావలి సుధాకర్ మాట్లాడుతూ భారత రాజ్యాంగం ప్రజలకు జీవించే హక్కు కల్పించిందని, మారిన పరిస్థితులకనుగుణంగా తమ జీవన ప్రమాణాల మెరుగుదలకు వేతనాలు పెంచుకోవటం ఆ హక్కులో భాగమనీ, వేతనాల పెంపుదలను అడ్డుకోవటం కార్మికుల జీవించే హక్కును నిరాకరించటమేనని, ఇది రాజ్యాంగాన్ని, చట్టాన్ని ధిక్కరించటమే అవుతుందని తక్షణం కార్మికుల డిమాండ్లను పరిష్కరించాలని డిమాండ్ చేశారు.

ప్రజాతంత్ర చేనేత కార్మిక సంఘం రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ జగ్గారపు సుబ్బారావు మాట్లాడుతూ చేనేత కార్మికులను తమకు వ్యతిరేకులుగా భావించటం మాస్టర్ వీవర్లకు ఆనవాయితీగా మారిందని, వాస్తవంగా వారి ఆస్తులు పోగుపడటం వెనుక కార్మికుల శ్రమశక్తి దాగివుందని గుర్తుచేశారు. చేనేతకు మరణశయ్య పేర్చటం కోసం ప్రభుత్వం చేపట్టే విధానాలను అంతిమంగా కార్మిక-మాస్టర్ వీవర్ల ఐక్యతతోనే ఎదుర్కోగలమని, తక్షణం వారు కార్మికులతో చర్చలకు రావాలని సూచించారు.

న్యాయవాద సంఘం పెద్దలు కర్నాటి రవి, ఎం.వి. చలపతిరావు, ఆర్.వి. రెడ్డి కార్మికుల పోరాటంలో వెన్నుబేసి ఉంటామని, న్యాయపరమైన సహకారం ఎల్లవేళలా అందిస్తామని ప్రకటించారు.

ప్రపంచ కార్మికులందరి సమస్యలు ఒకలాటివేనని, కార్మికవర్గం తమ హక్కులకోసం మరింత సుసంఘటితం కావాలని, ఆ క్రమంలో జరిగే ఈ ఆందోళనకు తమ పూర్తి అండదండలు ఉంటాయని ఆరోటిసి కార్మిక, ఉద్యోగ సంఘాల నాయకులు చెప్పారు.

2011 డిసెంబరు 18న విశాఖపట్నం శ్రీ శ్రీనివాస రైల్వే కళ్యాణ మండపంలో ఈ॥11 గంటలకు AIFTU (New) - AIKMKS

అఖిల భారత కార్మిక, రైతుకూలీ సమ్మేళనం

సా॥ 4 గంటలకు

కార్మిక, రైతుకూలీల ప్రదర్శన

సా॥ 6 గంటలకు విశాఖ అంబేద్కర్ భవన్ ఆవరణలో

బహిరంగ సభ

రాత్రి 8 గంటలకు

పోరుదారి

(శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమంపై నృత్య నాటిక)

ఇంకా వివిధ రాష్ట్రాల సాంస్కృతిక బృందాల ప్రదర్శనలు

2011 డిసెంబరు 19న విశాఖపట్నంలో

ఆల్ ఇండియా ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్స్ (న్యూ)

A I F T U (New)

అఖిల భారత ప్రతినిధుల సదస్సు

2011 డిసెంబరు 19న శ్రీకాకుళం లో

(స్వామి ఫింక్షన్ హాల్, బైపాస్ రోడ్డు జంక్షన్)

ఆల్ ఇండియా ఫైత్ మజ్దూర్ కిసాన్ సభ

A I K M K S

అఖిల భారత ప్రతినిధుల సదస్సు

అనంతరం చేనేత కార్మికులు పై పెద్దల సమక్షంలో మాస్టర్ వీవర్లు అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్ జె. సోమచంద్రరావు ఇంటిముందు బైరాంయించి ఎటుకదలనీయక సమాధానం కావాలని పట్టుపట్టటంతో మజూరీల పెంపుకై తమకు అభ్యంతరం లేదని, తదనుగుణమైన చర్యలు తీసుకుంటామని ఆయన ప్రకటించారు.

చీరాల, 9-11-11;

నవంబర్ 6న చేనేత కార్మికులకు ఇచ్చిన హామీని ప్రక్కన బెట్టిన మాస్టరు వీవర్లు చీరాల కార్మికశాఖ అధికారులను ఆశ్రయించి కార్మికుల ఆందోళనను విరమింపచేయాలని ప్రయత్నించారు. కార్మిక శాఖాధికారి కూడా తదనుగుణంగా స్పందించి కార్మికులు ఆందోళన చేయటానికి వీలులేదనటంతో ఆగ్రహించిన కార్మికులు కార్మికశాఖ కార్యాలయంవద్దనే ఆందోళన చేపట్టారు. తమకు మజూరీలు పెంచేలా అధికారులు చర్యలు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు.

కార్మికశాఖ కార్యాలయంలో కార్మికులు, కార్మిక మహిళలు బైరాయింపటంతో జిల్లా కార్మిక శాఖాధికారి

వచ్చి జోక్యం చేసుకుని మాస్టర్ వీవర్లను పిలిపించి ఇరుపక్షాలతో చర్చించారు.

మాస్టర్ వీవర్ల తరుపున అసోసియేషన్ అధ్యక్షులు జె. సోమచంద్రరావు, పెద్దలు ఓం శాంతి (ఇష్టంశెట్టి వెంకటేశ్వర్లు), కొర్నిపాటి శ్రీనులు హాజరవగా కార్మికులందరి సమక్షంలో వారితో చర్చించారు. “మజూరీలు పెంచమని కోరటం కార్మికుల హక్కు అనీ, మజూరీలు పెంచటం యజమానుల బాధ్యత అనీ మాస్టర్ వీవర్లను మందలించి, తక్షణం మజూరీలు పెంచేందుకు కార్మికులతో చర్చల ప్రక్రియ ప్రారంభించని ఎదల కార్మికశాఖాధికారిగా తాను జోక్యం చేసుకోవలసి వుంటుందని హెచ్చరించారు. దీనికి మాస్టర్ వీవర్లు సమ్మతించటంతో కార్మికులు తమ ఆందోళనను విరమించారు.

ఈ ఆందోళనకు చేనేత కార్మిక మిత్రమండలి నాయకులు ఎ.మధుసూదనరావు, గుర్రం శ్రీను, గుద్దంటి సుబ్బారావు, అందే సాంబశివరావు, నందం వెంకటేశ్వర్లు, అవ్వూరు ఆంజనేయులు తదితరులు నాయకత్వం వహించారు.